

สำนักหอสมุด มหาวิทยาลัยบูรพา
ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์

การประเมินหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ฉบับ พ.ศ. 2549

คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

A Curriculum Evaluation of the B.E.2549 in Doctor of Medicine Program
at Faculty of Medicine, Burapha University

เวธกา กลิ่นวิจิต และคณะ

170817

Asong 129

- 7 พ.ย. 2557

345442

ได้รับทุนสนับสนุนการวิจัยงบประมาณเงินรายได้

คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ปีงบประมาณ พ.ศ. 2556

เบญจกัญญา

26 ส.ค. 2558

กิตติกรรมประกาศ Acknowledgement

การศึกษาวิจัยเรื่อง **“การประเมินหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ฉบับ พ.ศ. 2549 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา”** เป็นโครงการวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนงบประมาณจาก คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ หลักสูตร วิชา วิชา วิชา จุดเด่น จุดด้อย ของหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร อันเป็นประโยชน์ต่อการ ปรับปรุงกระบวนการหลักสูตรระหว่างการใช้หลักสูตร เพื่อนำไปใช้พัฒนาคุณภาพของหลักสูตร ให้ มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นต่อไป คณะผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณหน่วยงานที่สนับสนุนทุนการวิจัย ซึ่งได้ เล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาคุณภาพการศึกษา และขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ผู้เชี่ยวชาญ ศาสตราจารย์พิเศษ นพ.สุจินต์ อึ้งถาวร ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.นพ.ศาสตร์ เสาวคนธ์ และ รองศาสตราจารย์ พญ.สมจิต พฤษะริตตานนท์ ที่เป็นผู้ให้คำแนะนำ เป็นที่ปรึกษา และตรวจสอบ คุณภาพของเครื่องมือ ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ รวมทั้งขอขอบคณาจารย์แพทย์ พยาบาล ผู้ร่วมงาน โรงพยาบาลต่าง ๆ ในฐานะผู้ใช้บัณฑิตที่ได้กรุณาให้ความเห็นและความร่วมมือตอบแบบสอบถามและ แบบสัมภาษณ์ ขอขอบคุณบัณฑิตแพทย์ที่ร่วมระดมสมอง และให้ข้อเสนอแนะในการประเมินหลักสูตร ประโยชน์อันบังเกิดจากงานวิจัยครั้งนี้ ขออุทิศให้คณาจารย์ นิสิตและบัณฑิตแพทย์ทุกท่านประสบแต่ ความสุข ความเจริญ และส่งผลต่อความเจริญทางด้านการศึกษาของประเทศชาติต่อไป

คณะผู้วิจัย
กันยายน 2557

การประเมินหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ฉบับ พ.ศ. 2549

คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ดร.เวชกา กลิ่นวิจิต¹

ผศ.นพ.พิสิษฐ์ พิริยาพรณ² และ สุกัญญา ยิ้มไย³

¹ พยาบาลชำนาญการพิเศษ หัวหน้าสำนักงานจัดการศึกษา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

² รองอธิการบดี มหาวิทยาลัยบูรพา และคณบดี คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

³ นักวิชาการศึกษา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2549 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ใน 4 ด้าน คือ 1) ด้านบริบทของหลักสูตร 2) ด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร 3) ด้านกระบวนการการบริหารและการจัดการเรียนการสอน 4) ด้านผลลัพธ์ของหลักสูตร ใช้วิธีการวิเคราะห์หลักสูตร แบบซิปป (CIPP Model) ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 327 คน คือ 1)กลุ่มผู้เชี่ยวชาญตามคุณสมบัติที่กำหนด และกลุ่มผู้บริหารหลักสูตร 2)กลุ่มอาจารย์ผู้สอนประจำหลักสูตรและกลุ่มอาจารย์พิเศษสถาบันร่วมผลิตแพทย์ 3)กลุ่มนิสิตแพทย์ ชั้นปีที่ 6 ที่สำเร็จการศึกษา ในปีการศึกษา 2555หรือบัณฑิตแพทย์รุ่นที่ 1และ4)กลุ่มผู้ใช้บัณฑิต สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น(Stratified random sampling) และกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตาราง กำหนดกลุ่มตัวอย่าง ของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan , 1960) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 175 คน ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาตั้งแต่ เดือน มีนาคม พ.ศ. 2556 – กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557 เครื่องมือประกอบด้วย แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยบูรพา และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ค่าความเชื่อมั่น 0.92 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการศึกษาวิจัย พบว่า

1. ด้านบริบทของหลักสูตร ทุกกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันว่า มีความเหมาะสมและความพึงพอใจในระดับมากและสูงกว่าเกณฑ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านเนื้อหาวิชา แนวคิดพื้นฐานของหลักสูตร และจุดมุ่งหมายของหลักสูตร สำหรับด้านโครงสร้างหลักสูตร มีความเห็นว่าจำนวนหน่วยกิตมากเกินไปและแผนการเรียนรู้อาจคลื่อนไหวควรปรับลดภาคทฤษฎีในชั้นปีที่ 6 และเน้นภาคปฏิบัติให้มากขึ้น

2. ด้านปัจจัยนำเข้า ทุกกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันว่า มีความเหมาะสมและความพึงพอใจในระดับมากและสูงกว่าเกณฑ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านผู้สอน สำหรับด้านผู้เรียน ควรพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ เนื่องจากบางคนขาดทักษะในการปรับตัวทำให้ผลการเรียนไม่ดีหรือลาออกก่อนจบหลักสูตร

3. ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน ทุกกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันว่า มีความเหมาะสมและความพึงพอใจในระดับมากและสูงกว่าเกณฑ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการประเมินหลักสูตร สำหรับด้านการประเมินการสอน ควรพัฒนาระบบการประเมินการสอนให้ผู้สอนมีความเชื่อมั่นและสามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาตนเองและการจัดการเรียนรู้สอนให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น และพัฒนาวิธีการและการจัดการเรียนรู้ให้นิสิตแพทย์ได้พัฒนาทักษะด้านความรู้ ความสามารถ และทักษะทางปัญญาให้มากขึ้น

4. ด้านผลที่ได้จากการใช้หลักสูตร ทุกกลุ่มมีความเห็นสอดคล้องกันว่า มีความเหมาะสมและความพึงพอใจในระดับมากและสูงกว่าเกณฑ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ด้านประสิทธิผลหรือผลผลิตของหลักสูตรโดยสัดส่วนของผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรมีจำนวนมากและสามารถสอบใบประกอบวิชาชีพเวชกรรมได้ร้อยละ 100 และผลการประเมินของผู้ใช้บัณฑิต พบว่า มีความพึงพอใจในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในด้านคุณธรรม จริยธรรมของบัณฑิตแพทย์

สรุป หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ฉบับ พ.ศ. 2549 ของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีผลการประเมิน จากนิสิตแพทย์ บัณฑิตแพทย์ อาจารย์ อาจารย์พิเศษ ผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารหลักสูตร ในภาพรวมในระดับ มากและสูงกว่าเกณฑ์ และมีข้อเสนอแนะให้ติดตามประเมินผลลัพธ์ของหลักสูตรในระยะยาวต่อไป

คำสำคัญ : ประเมินหลักสูตร หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต คณะแพทยศาสตร์

**A Curriculum Evaluation of the B.E.2549 in Doctor of Medicine Program
at Faculty of Medicine, Burapha University**

Dr.Wethaka Klinwichit, Ph.D.

Asst.Prof.Dr. Pisit Piriyapun, M.D., Sukunya Yimyai, M.Ed.

Faculty of Medicine, Burapha University, Chonburi, THAILAND

Abstract

The purpose of this research was to evaluate the Doctor of Medicine Prgram B.E.2549 at Faculty of Medicine ,Burapha University by using CIPP Evaluation Model which included context, input, process and product. The 175 samples were stratified random sampling from 327 persons of 1) expertise and program administrators 2) lecturers and special teachers 3) students and graduates in 2012 4) graduates' employers by using Krejcie and Morgan table for determining sample size. The study time was during March 2013 to February 2014. The research instruments were considered by Burapha University's Ethics Committee, it consisted of a document analyze, questionnaire and semi-construction questions for interview, statistics including frequency, percentage, mean, standard deviation, and content analysis were used for data analysis. It revealed that ;

1. Context evaluation found that the perspective of all groups were appropriate and satisfied more than minimum criteria and in high level, especially in content of subjects , fundamental of curriculum and purpose of curriculum. In structure of curriculum, the study showed that have too many credits and learning plan should be reduce theoretical in sixth year of clinical level and increase practical learning more.

2. Input evaluation found that the perspective of all groups were appropriate and satisfied more than minimum criteria and in high level, especially in lecturer factor. On the contrary, in student factor should developing interpersonal skill and responsibility because of some students lack of these skills affected to achievement of their learning and drop out.

3. Process evaluation found that the perspective of all groups were appropriate and satisfied more than minimum criteria and in high level, especially in curriculum evaluation. By the way, the lecturer evaluation should develop the reliable lecturer evaluation system for improving by themselves. Moreover, the faculty should be developed variety of learning process for enhance cognitive domain and critical thinking skill of the medical students.

4. Product evaluation found that the perspective of all groups were appropriate and satisfied more than minimum criteria and in high level, especially in efficiency of curriculum by all of graduates had pass the National License of Medicine 100% and the satisfaction of the graduates' employers were in high level, especially in ethics.

In conclusion, finding of A Curriculum Evaluation of the B.E.2549 in Doctor of Medicine Program at Faculty of Medicine, Burapha University showed that all groups were appropriate and satisfied more than minimum criteria at high level in all aspects. The expertise suggestion to follow up and then should be impact evaluation in long term.

Key words: Evaluation Curriculum, Doctor of Medicine Program, Faculty of Medicine

สารบัญเรื่อง

หน้า

กิตติกรรมประกาศ.....	ก
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
สารบัญเรื่อง.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช

บทที่

1	บทนำ.....	1
	ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
	วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
	ขอบเขตของการวิจัย.....	3
	กรอบแนวคิดในการทำวิจัย.....	5
	ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
	ความหมายของการประเมินหลักสูตร.....	7
	แนวปฏิบัติในการประเมินหลักสูตร.....	8
	พัฒนาการวิจัยประเมินผล.....	14
	หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2549 มหาวิทยาลัยบูรพา.....	15
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	20
3	วิธีดำเนินการวิจัย	24
	รูปแบบการวิจัย.....	24
	ขั้นตอนในการวิจัย.....	24
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	24
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล.....	26
	การหาคุณภาพเครื่องมือ.....	27

สารบัญเรื่อง (ต่อ)

บทที่	หน้า
วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	28
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
สถานที่ทำการเก็บข้อมูล.....	29
4 ผลการศึกษาวิจัย.....	30
ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด.....	30
ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ต่อการจัดการเรียนการสอนใน หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ฉบับ พ.ศ. 2559.....	31
ตอนที่ 3 การประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตรุ่น 1 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.....	42
ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของอาจารย์และอาจารย์พิเศษต่อการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2549 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.....	48
ตอนที่ 5 ความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้เชี่ยวชาญต่อการจัดการเรียนการสอน หลักสูตร แพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2549 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.....	51
5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	60
สรุปผลการวิจัย.....	60
อภิปรายผลการวิจัย.....	66
ข้อเสนอแนะ.....	72
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป.....	73
บรรณานุกรม.....	74
ภาคผนวก.....	76
ประวัติคณะผู้วิจัย.....	90

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงประเด็นและคำถามสำคัญในการประเมินหลักสูตร.....	9
2 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยประเมิน หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2549 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.....	25
3 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ.....	30
4 จำนวนและค่าร้อยละของนิสิตแพทย์ ชั้นปีที่ 6 ที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2555 ที่ตอบแบบสอบถาม.....	31
5 ระดับความพึงพอใจของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2555 ต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ฉบับ พ.ศ. 2549 จำแนกเป็นรายด้าน.....	32
6 ระดับความพึงพอใจของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2555 ต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ฉบับ พ.ศ. 2549 ด้านหลักสูตร.....	33
7 ระดับความพึงพอใจของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2555 ต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ฉบับ พ.ศ. 2549 ด้านอาจารย์ผู้สอน.....	34
8 ระดับความพึงพอใจของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2555 ต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ฉบับ พ.ศ. 2549 ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้.....	36
9 จำนวนและค่าร้อยละสิ่ง que ควรปรับปรุงหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ตามความคิดเห็นของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2555.....	37
10 จำนวนและค่าร้อยละความประสงค์นิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2555 ต่อการบริการวิชาการด้านความรู้และประสบการณ์วิชาชีพ ที่ต้องการและเป็นประโยชน์ต่อศิษย์เก่า.....	38

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
11	ความคิดเห็นของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2555 ต่อหลักสูตร.....39
12	จำนวนและคำร้อยละของผู้ใช้บัณฑิตแพทย์รุ่น 1 (ผู้ประเมิน/ผู้ใช้บัณฑิต).....42
13	ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตแพทย์รุ่น 1 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.....44
14	จำนวนและคำร้อยละของบัณฑิตแพทย์ รุ่น 1 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.....46
15	การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแปรปรวนความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตแพทย์รุ่น 1 คณะแพทยศาสตร์ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเพศ.....47
16	การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแปรปรวนความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตแพทย์รุ่น 1 คณะแพทยศาสตร์ เมื่อเปรียบเทียบตามความสัมพันธ์กับผู้ใช้บัณฑิต (ผู้ประเมิน).....47
17	จำนวนและคำร้อยละของอาจารย์และอาจารย์พิเศษ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา48
18	ระดับความคิดเห็นของอาจารย์และอาจารย์พิเศษ ต่อการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2549 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.....49
19	จำนวนและคำร้อยละของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารหลักสูตร คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.....51
20	สรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารหลักสูตร เกี่ยวกับหลักสูตร.....52
21	สรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารหลักสูตร เกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้น/ ปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร.....55
22	สรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารหลักสูตร เกี่ยวกับ กระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร.....57
23	สรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารหลักสูตร เกี่ยวกับ ผลที่ได้จากการใช้หลักสูตร.....59

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 2 กันยายน พ.ศ. 2545 ใน ปีงบประมาณ พ.ศ. 2545 หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตมหาวิทยาลัยบูรพาได้ผ่านการพิจารณารับรอง จากคณะกรรมการแพทยสภา เมื่อวันที่ 14 ธันวาคม พ.ศ. 2549 และเห็นชอบให้เปิดรับนิสิตรุ่นที่ 1 ตั้งแต่ ปีการศึกษา 2550 จำนวน 32 คน โดยคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา รับนักเรียนที่ สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมปลายที่มีภูมิลำเนาอยู่ในเขตพื้นที่ 9 จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสมุทรปราการ นครนายก ฉะเชิงเทรา ชลบุรี ระยอง จันทบุรี ตราด ปราจีนบุรี และสระแก้ว ทั้งนี้มีปรัชญาของหลักสูตร ที่มุ่งเน้นการผลิตแพทย์ให้เหมาะสมต่อระบบบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขของประเทศ โดยเฉพาะภูมิภาคตะวันออก เป็นแพทย์ที่มีคุณภาพ ตามเกณฑ์มาตรฐานผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรม ของแพทยสภาเทียบเท่ามาตรฐานสากล มีความรู้ความสามารถและเจตคติที่จะปฏิบัติงานในชนบทได้ เป็นอย่างดี มีความสามารถในการทำวิจัยด้านการแพทย์ และสร้างไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมไทย (คณะ แพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา , 2549 , หน้า 1) ภายหลังการปฏิรูปการศึกษาไทย ได้มีการจัดทำ กฎหมายแม่บททางการศึกษาสำหรับการบริหารและจัดการศึกษา นั่นคือ พระราชบัญญัติการศึกษา แห่งชาติ พ.ศ.2542 โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ใน มาตรา 47 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับปรับปรุงเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 ได้กำหนดให้สถานศึกษามีระบบการประกันคุณภาพ การศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ เพื่อสร้างความมั่นใจต่อสาธารณะว่า ผลผลิตทางการศึกษาจะได้มาตรฐานตามที่กำหนดไว้ นั้น ประกอบด้วยระบบการประกันคุณภาพภายใน อันเป็นการตรวจสอบประเมินผลการจัดการศึกษาโดยสถานศึกษาและหน่วยงานต้นสังกัดและระบบการ ประกันคุณภาพภายนอก อันเป็นการตรวจสอบประเมินผลการจัดการศึกษาของสถานศึกษาโดย สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (สมศ.) ทำให้สถาบันการศึกษาทุกแห่ง จำเป็นต้องมีระบบประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อพัฒนามาตรฐานการศึกษา ผู้บริหารสถาบันการศึกษา จึงได้หันมาให้ความสนใจมากขึ้นเกี่ยวกับคุณภาพการศึกษา อันประกอบด้วยการพัฒนาหลักสูตร การ ปรับปรุงกิจกรรมการเรียนการสอน ตลอดจนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่เป็นมาตรฐาน วงจรของ การพัฒนาหลักสูตรเกี่ยวข้องกับการวางแผนหลักสูตร การใช้หลักสูตรและการประเมินหลักสูตร เพื่อ

ปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยทางวิชาการ และทันการเปลี่ยนแปลงของโลก (ศิริชัย กาญจนวาสี , 2545 , หน้า 1) ประกอบกับ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีข้อกำหนดให้ทุกหลักสูตรมีการพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย แสดงการปรับปรุงดัชนีด้านมาตรฐานและคุณภาพการศึกษาเป็นระยะ อย่างน้อย ทุก 5 ปี (สำนักมาตรฐานและประเมินผลอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ , 2548 , หน้า 17) ทั้งนี้เนื่องจาก หลักสูตร (Curriculum) เป็นมวลประสบการณ์ที่กำหนดไว้อย่างเป็นระบบ สำหรับใช้ในการจัดการศึกษาให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และมีคุณลักษณะตามความมุ่งหมาย วงจรของหลักสูตรเริ่มต้นจากความต้องการหลักสูตรที่สามารถตอบสนองต่อบริบท(Context) หรือสภาวะแวดล้อม ซึ่งสภาพแวดล้อมที่สำคัญของหลักสูตร ประกอบด้วย ความต้องการทางวิชาการ หรือวิชาชีพ เช่น ความต้องการสืบทอดองค์ความรู้ สร้างองค์ความรู้ทางวิชาการ เพื่อพัฒนาศาสตร์สาขานั้น และความต้องการทางสังคม เช่น ความต้องการนำความรู้มาใช้ประโยชน์ในเชิงการผลิต การแก้ปัญหาหรือการสร้างความสุขความสะดวกแก่มนุษย์ให้สังคม เป็นต้น ดังนั้น หลักสูตรทางการศึกษาส่วนใหญ่ จึงเกิดขึ้นด้วยจุดมุ่งหมายเพื่อตอบสนองต่อความต้องการในการพัฒนาวิชาการหรือวิชาชีพ และเอื้อประโยชน์ให้เกิดขึ้นกับสังคม หลักสูตรที่ดีจึงควรมีจุดมุ่งหมายที่ตั้งอยู่บนหลักวิชาการทางการศึกษาของศาสตร์สาขานั้น ที่เหมาะสมทั้งด้านแนวคิดทางปรัชญา จิตวิทยา และสังคมวิทยาที่สามารถปฏิบัติได้จริง และสอดคล้องกับความต้องการของสังคม หลังจากกำหนดหลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรได้แล้ว ทำให้มองเห็นทิศทางของหลักสูตรได้ชัดเจน อันจะช่วยในการวางแผนหลักสูตร (Curriculum planning) เกี่ยวกับโครงสร้างและเนื้อหา การบริหารหลักสูตร แผนการศึกษา แนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน และการวัดประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ได้จัดตั้งมาครบ 10 ปี ในปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 นับตั้งแต่คณะกรรมการสภามหาวิทยาลัย มีมติเห็นชอบหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต เมื่อวันที่ 2 กันยายน พ.ศ. 2545 และปัจจุบันนิสิตแพทย์บูรพา รุ่นที่ 1 กำลังจะจบการศึกษาเป็นบัณฑิตแพทย์ ในปีการศึกษา 2555 นี้ เป็นบัณฑิตแพทย์รุ่นแรกของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา (คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา , 2555 , หน้า 3) โดยวัตถุประสงค์เพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาให้สอดคล้องและเป็นไปตาม มาตรา 47 แห่ง พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับปรับปรุงเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จึงเห็นสมควร ดำเนินการศึกษาวิจัย การประเมินหลักสูตร(Curriculum Evaluation) แพทยศาสตรบัณฑิต เพื่อศึกษาและการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตร วินิจฉัยจุดเด่น จุดด้อย ของหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร อันเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงกระบวนการหลักสูตรระหว่างการใช้หลักสูตรและเพื่อตัดสินคุณภาพของหลักสูตร ว่าบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่เพียงใด อันเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุง และเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อประเมินหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2549 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ใน 4 ด้าน คือ 1) ด้านบริบทของหลักสูตร 2) ด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร 3) ด้านกระบวนการการบริหารและการจัดการเรียนการสอน 4) ด้านผลลัพธ์ของหลักสูตร

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของเนื้อหา

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการประเมินหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2549 ในด้านต่าง ๆ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์หลักสูตร แบบชิปปี้ (CIPP Model) เป็นแนวทางในการประเมินหลักสูตร (Stufflebeam and others, 1971) เนื่องจากเป็นรูปแบบการประเมินหลักสูตรที่สามารถช่วยผู้บริหารหลักสูตรในการตัดสินใจเกี่ยวกับการวางแผนหลักสูตร (Planning Decision) การกำหนดโครงสร้างของหลักสูตร (Structuring decisions) การนำหลักสูตรไปใช้จริง (Implementing decisions) และการตัดสินใจเกี่ยวกับการทบทวนหลักสูตร (Recycling decisions) ดังนี้

1. ด้านบริบทของหลักสูตร (Context Evaluation) ได้แก่ ปรัชญาและวัตถุประสงค์ของหลักสูตร
2. ด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร (Input Evaluation) ได้แก่
 - 2.1 หลักสูตร ได้แก่ ความเหมาะสมของโครงสร้างและเนื้อหาหลักสูตร
 - 2.2 อาจารย์ ได้แก่ คุณลักษณะของอาจารย์ ความเพียงพอของอาจารย์
 - 2.3 นิสิต ได้แก่ คุณสมบัติของผู้เข้ารับการศึกษา
 - 2.4 ปัจจัยสนับสนุนการเรียนการสอน ได้แก่ อุปกรณ์การเรียนการสอน ตำราเรียน และสถานที่เรียน
3. ด้านกระบวนการ (Process Evaluation) ได้แก่ การจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลและการบริหารหลักสูตร
4. ด้านผลผลิต (Product Evaluation) ได้แก่ การบรรลุวัตถุประสงค์เพื่อผลิตแพทย์ผู้สำเร็จการศึกษาให้มีคุณลักษณะ ดังนี้
 - 4.1 เกณฑ์มาตรฐานผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรมของแพทยสภา
 - 4.1.1 ด้านพฤติกรรม จิตคติ คุณธรรม และจริยธรรมแห่งวิชาชีพ
 - 4.1.2 ด้านทักษะในการติดต่อสื่อสารและการสร้างสัมพันธภาพ

4.1.3 ด้านความรู้พื้นฐานในศาสตร์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแพทย์และการสาธารณสุข

4.1.4 ด้านทักษะทางคลินิกในการวินิจฉัย การบำบัดรักษาผู้ป่วย และการบริการสุขภาพแบบองค์รวม

4.1.5 ด้านทักษะการตรวจ วินิจฉัยและรักษาผู้ป่วยโดยใช้เครื่องมือพื้นฐาน การตรวจทางห้องปฏิบัติการ การทำหัตถการที่จำเป็น

4.1.6 ด้านการพัฒนาความรู้ ความสามารถให้ทันต่อความก้าวหน้าทางวิชาชีพได้อย่างต่อเนื่อง

4.2 มีความรู้ ความสามารถและเจตคติในการให้บริการตามระบบบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขของประเทศ โดยเฉพาะภูมิภาคตะวันออก และด้านอาชีวเวชศาสตร์

4.3 มีศักยภาพในการเรียนรู้และการวิจัยในการพัฒนาวิชาชีพและสังคมอย่างต่อเนื่อง

4.4 มีสุขภาพแข็งแรงและสุขภาพจิตสมบูรณ์ ที่จะประกอบวิชาชีพเวชกรรม

4.5 สามารถเป็นที่พึ่งทางวิชาการ ชำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมไทย ชี้นำแนวทางการพัฒนาแก่สังคม โดยเฉพาะภาคตะวันออก

ขอบเขตของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ คือ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญตามคุณสมบัติที่กำหนด 5 คน กลุ่มผู้บริหารหลักสูตร 5 คนกลุ่มอาจารย์ผู้สอนประจำหลักสูตร 47 คน กลุ่มอาจารย์พิเศษสถาบันร่วมผลิตแพทย์ จำนวน 115 คน กลุ่มนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ที่กำลังจะสำเร็จการศึกษา ในปีการศึกษา 2555 31 คน และกลุ่มผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา 124 คน เป็นจำนวนประชากรทั้งสิ้น 327 คน

กลุ่มตัวอย่าง ใช้การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan , 1960) เพื่อให้ได้จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 175 คน

ขอบเขตของระยะเวลาการศึกษาวิจัย

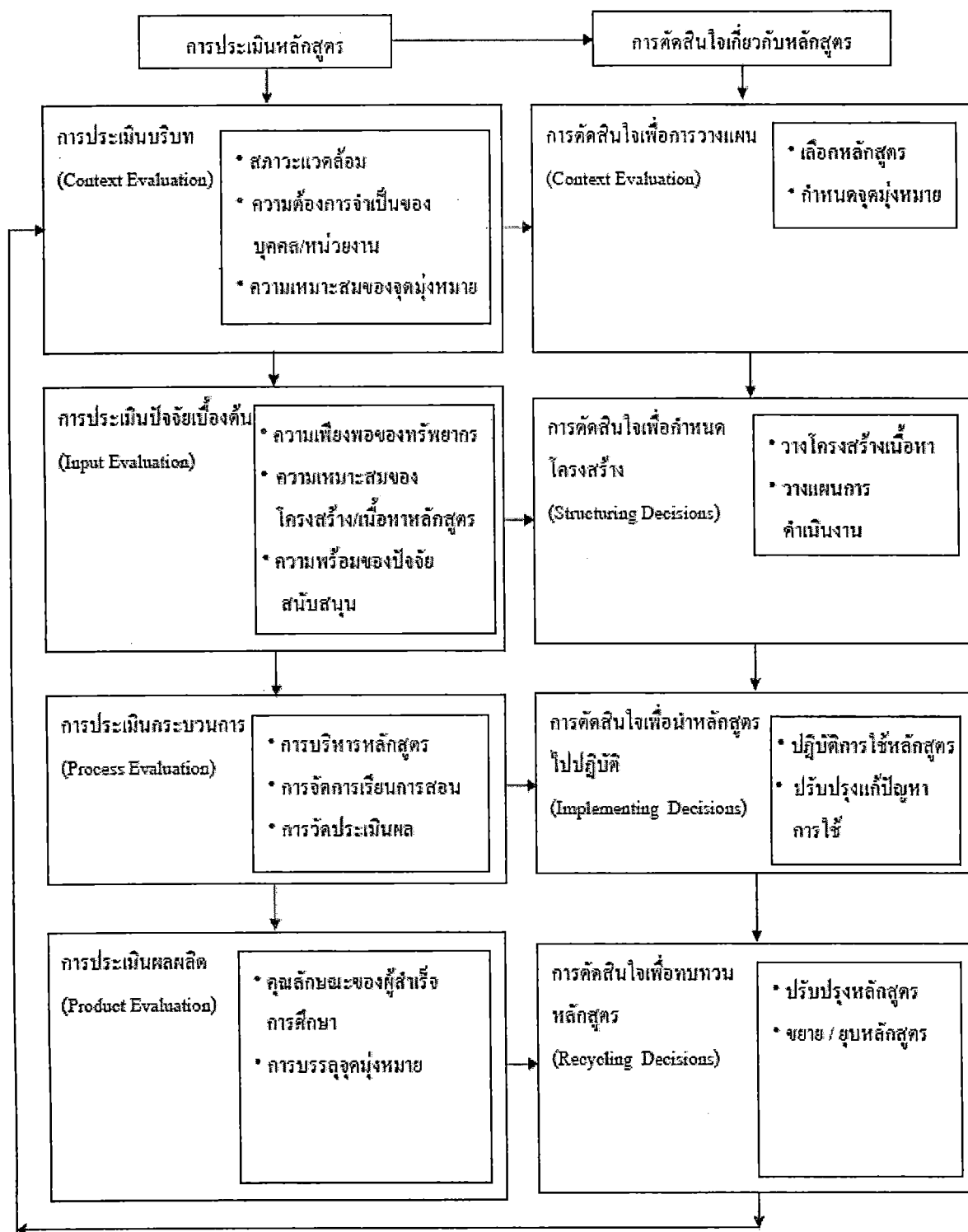
1 ปี (ตั้งแต่ เดือน มีนาคม พ.ศ. 2556 – กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557)

ขอบเขตของพื้นที่การศึกษาวิจัย

ภาคตะวันออก ประเทศไทย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ใช้รูปแบบการประเมินหลักสูตรแบบชิปปี้ (CIPP Model) ตาม รูปแบบการประเมินหลักสูตรของ Stufflebeam และคณะ (Stufflebeam and others ,1971)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นำผลการวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ให้สอดคล้องและเป็นไปตามความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และความต้องการของสังคม
2. นำผลการวิจัยไปใช้ประกอบการรายงานผลการพัฒนาหลักสูตรต่อสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา และการประกันคุณภาพการศึกษา
3. เป็นการประกันคุณภาพการศึกษา สร้างความมั่นใจแก่นิสิต ผู้ปกครอง และสาธารณชนถึงกระบวนการพัฒนาคุณภาพอย่างต่อเนื่อง ของหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

นิยามศัพท์เฉพาะ

หลักสูตร หมายถึง หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา ฉบับ พ.ศ. 2549 ที่ผ่านการรับรองจากแพทยสภา และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

การประเมินหลักสูตร หมายถึง กระบวนการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตร นำมาวิเคราะห์ เพื่อวินิจฉัยจุดเด่น จุดด้อยของหลักสูตร การบริหารหลักสูตรอันเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงหลักสูตร และตัดสินคุณค่าของหลักสูตร จากผลผลิตและผลลัพธ์ของหลักสูตรว่าบรรลุจุดมุ่งหมายเพียงใด อันจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้มีความทันสมัยทางวิชาการ ทันการเปลี่ยนแปลงของโลกและตอบสนองความต้องการของสังคม

คณะแพทยศาสตร์ หมายถึง คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

คณาจารย์ หมายถึง อาจารย์ประจำ อาจารย์พิเศษ สังกัดคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

นิสิต หมายถึง นิสิตคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2555

ผู้ใช้บัณฑิต หมายถึง ผู้บริหาร ผู้บังคับบัญชา แพทย์ พยาบาล ผู้ป่วย และผู้รับบริการ ที่เป็นผู้ประเมินบัณฑิตแพทย์ใหม่ที่ทำงานในสถานพยาบาลนั้น ๆ

บัณฑิตแพทย์ หมายถึง นิสิตแพทย์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2555

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คณะผู้วิจัยได้ดำเนินการทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ในดังต่อไปนี้

1. ความหมายของการประเมินหลักสูตร
2. แนวปฏิบัติในการประเมินหลักสูตร
 - 2.1 กระบวนการทัศน์ใหม่ของการประเมินหลักสูตร
 - 2.2 การออกแบบการประเมินหลักสูตร
 - 2.3 แนวทางการดำเนินงานประเมินหลักสูตร
 - 2.4 การสร้างเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล
 - 2.5 การรายงานผลการประเมินหลักสูตร
3. พัฒนาการวิจัยประเมินผล
4. หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา พ.ศ. 2549
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.ความหมายของการประเมินหลักสูตร

ทาวเนีย (Tawney , 1976 , p.10) ให้ความหมายของการประเมินหลักสูตร คือ การเก็บรวบรวม และแสดงหลักฐานซึ่งใช้เพื่อประโยชน์ในการตัดสินใจเกี่ยวกับความเป็นไปได้ ประสิทธิภาพและคุณค่าทางการศึกษาของหลักสูตร

ไทเลอร์ ไน วาร์ธเน และ แซนเดอร์ (Tyler in Warthen and Sander ,1973 , p.210) ให้ความหมายของการประเมินหลักสูตร คือ การเปรียบเทียบพฤติกรรมที่แสดงออก(performance) ของผู้เรียนกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมที่ได้กำหนดไว้

ครอนบาค (Cronbach , 1972 , p.11) ให้ความหมายของการประเมินผลหลักสูตร ว่า เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตรทางการศึกษา

เบร์ค (Berk , 1981 , p. 4) ให้ความหมายของการประเมินผลหลักสูตร ว่า เป็นกระบวนการที่ใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีความตรง และความเที่ยง เพื่อใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตรทางการศึกษา

ตารางที่ 1 แสดง ประเด็นและคำถามสำคัญในการประเมินหลักสูตร

ประเด็นการประเมินหลักสูตร	คำถามสำคัญ
1. ตัวหลักสูตร	
1.1 แนวคิดพื้นฐานของหลักสูตร	- แนวคิดพื้นฐาน(ปรัชญา/ปณิธาน)ของหลักสูตร สอดคล้องกับหลักการทางวิชาชีพและแนวคิดการพัฒนาสังคมเพียงใด และ - สามารถนำไปปฏิบัติได้เพียงไร
1.2 จุดมุ่งหมายของหลักสูตร	- จุดมุ่งหมาย (มาตรฐาน) ของหลักสูตรสอดคล้องกับแนวคิดพื้นฐานของหลักสูตรหรือไม่ - มีความครอบคลุมและชัดเจนเพียงใด
1.3 โครงสร้างของหลักสูตร	- โครงสร้างของหลักสูตรสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายหรือไม่ - สัดส่วนของแต่ละหมวดวิชาและการจัดรายวิชาเหมาะสมเพียงใด
1.4 เนื้อหาวิชา	- กำหนดสาระการเรียนรู้ / เนื้อหาวิชา สอดคล้องกับโครงสร้าง หลักสูตรหรือไม่ - รายวิชาและหน่วยการเรียนรู้ มีคุณค่าทางวิชาการ / วิชาชีพ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในสังคมเพียงใด
1.5 แผนการเรียนรู้	- กำหนดแนวทางการจัดการเรียนรู้แต่ละช่วงชั้น/ปี สื่อการเรียนรู้ และการวัดประเมินผลการเรียนรู้
2. ตัวปัจจัยเบื้องต้น/ปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร	
2.1 ผู้เรียน	- ผู้เรียนมีคุณสมบัติพื้นฐานด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะเบื้องต้นตามที่คาดหวังเพียงใด
2.2 ครูผู้สอน	- ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร มีคุณวุฒิความสามารถทางวิชาการ คุณลักษณะและผลงานทางวิชาการเหมาะสมในการสอนรายวิชาเพียงใด

ตารางที่ 1 แสดง ประเด็นและคำถามสำคัญในการประเมินหลักสูตร(ต่อ)

ประเด็นการประเมินหลักสูตร	คำถามสำคัญ
2.3 สิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	- สิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ เช่น เอกสาร ประกอบหลักสูตร ตำรา สื่อการเรียนรู้ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องสมุด ฯลฯ มี เพียงพอและคุณภาพดีเพียงใด
3. กระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร	
3.1 การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	- ผู้สอนมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย สอดคล้องกับหลักสูตร ความถนัด / ความสนใจของผู้เรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมากน้อยเพียงไร
3.2 การวัดและประเมินการเรียนรู้	- ผู้สอนมีการวัดและประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน และมีการให้ข้อมูลย้อนกลับสำหรับผู้เรียนเหมาะสมเพียงใด
3.3 การประเมินการสอน	- มีระบบการประเมินการสอนของครูผู้สอนเพื่อเป็นข้อมูลย้อนกลับสำหรับผู้สอนหรือไม่ เพียงใด
3.4 การประเมินหลักสูตร	- มีระบบการประเมินหลักสูตรเมื่อใช้หลักสูตรครบวงจรแล้ว เพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัย ทันการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ เพียงใด
4. ผลที่ได้จากการใช้หลักสูตร	
4.1 ผลผลิตของหลักสูตร (ประสิทธิผล)	- ผู้เรียนมีส่วนส่วนของการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตร เพียงใด และผู้สำเร็จการศึกษา มีความรู้ ทักษะ และ คุณลักษณะตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพียงใด
4.2 ผลลัพธ์ของหลักสูตร (ผลกระทบ)	- ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ ประโยชน์ได้จริงเพียงใด - เป็นที่ยอมรับของสังคม และเป็นที่ยังพอใจของผู้ใช้ ผลผลิตหรือบัณฑิตมากน้อยเพียงใด

2.2 การออกแบบการประเมินหลักสูตร

เมื่อมีการกำหนดประเด็นที่พึงประสงค์ และคำถามสำคัญในการประเมินหลักสูตรแล้ว การออกแบบการประเมินหลักสูตรเพื่อให้ได้ข้อมูลหลักฐานที่จะใช้ตอบให้ตรงประเด็นของคำถามสำคัญดังกล่าว จึงต้องเตรียมเครื่องมือที่จะใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลหลักฐานสำหรับทำการประเมินหลักสูตร การสร้างเครื่องมือเก็บรวบรวมข้อมูลที่ดีสำหรับการประเมินหลักสูตรนั้น จำเป็นต้องคำนึงถึงตัวชี้วัด (indicator) และเกณฑ์ (criteria) หรือมาตรฐาน (standard) ที่จะใช้สำหรับการตัดสินคุณค่าของหลักสูตร

ตัวชี้วัด (indicator) สำหรับการประเมินหลักสูตร หมายถึง ค่า หรือ ลักษณะที่สังเกตได้ซึ่งบ่งบอกสภาพหรือสะท้อนคุณลักษณะหรือคุณภาพของตัวหลักสูตร ตัวบ่งชี้เบื้องต้นกระบวนการใช้หลักสูตร และผลที่ได้จากการใช้หลักสูตร (ผลผลิต และผลลัพธ์ของหลักสูตร)

เกณฑ์ (criteria) สำหรับการประเมินหลักสูตร หมายถึง คุณลักษณะ หรือข้อกำหนดที่ถือเป็นคุณภาพ ความสำเร็จ หรือความเหมาะสมของตัวหลักสูตร ตัวบ่งชี้เบื้องต้น กระบวนการใช้หลักสูตร และผลที่ได้จากการใช้หลักสูตร (ผลผลิต และผลลัพธ์ของหลักสูตร)

มาตรฐาน (standard) หมายถึง คุณลักษณะหรือ ข้อกำหนดที่ถือเป็นคุณภาพความสำเร็จ หรือความเหมาะสมอันเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป ซึ่งมักกำหนดโดยหน่วยงาน หรือองค์กรทางวิชาชีพ ในการออกแบบประเมินหลักสูตร ควรกำหนดรายละเอียดของหัวข้อต่อไปนี้วัตถุประสงค์ของการประเมิน ประเด็นของการประเมิน ตัวชี้วัด เครื่องมือ การวิเคราะห์ และเกณฑ์การประเมิน

2.3 แนวทางการดำเนินงานประเมินหลักสูตร

ผู้ประเมินหลักสูตรควรพิจารณาขอบเขตการประเมินในทางปฏิบัติ โดยพิจารณาวงรอบการประเมินในประเด็นต่อไปนี้

3.1 การกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมิน

สำหรับสถาบันการศึกษาที่ผู้บริหารต้องการสารสนเทศจากการประเมิน เพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตรอย่างรอบด้าน และมีความพร้อมทางทรัพยากรการประเมิน ทั้งบุคลากร ทางการเงิน งบประมาณ และเวลา ควรกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมิน อย่างรอบด้าน ทั้งการประเมินตัวหลักสูตร ตัวบ่งชี้เบื้องต้นของหลักสูตร กระบวนการใช้หลักสูตรและผลที่ได้จากการใช้หลักสูตร จะทำให้ได้สารสนเทศจากการประเมินหลักสูตรที่ครบถ้วน อันจะนำไปสู่การตัดสินใจปรับปรุงหลักสูตรได้อย่างครบวงจรในกรณีผู้บริหารมีความต้องการสารสนเทศเฉพาะส่วน หรือมีความต้องการปรับปรุงหลักสูตรเฉพาะด้าน ผู้ประเมินสามารถเลือกประเมินหลักสูตรเฉพาะส่วนที่สามารถสนองความต้องการใช้สารสนเทศของผู้บริหารนั้นได้ โดยกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินหลักสูตร เพียงบางประเด็น เช่น ออกแบบการประเมินเฉพาะตัวหลักสูตร ตัวบ่งชี้เบื้องต้นของหลักสูตร

กระบวนการใช้หลักสูตร หรือผลที่ได้จากการใช้หลักสูตร เป็นต้น ซึ่งจะทำให้ได้สารสนเทศที่สนองตรง ประเด็นต่อการใช้ปรับปรุงหลักสูตรสำหรับกรณีที่สถาบันการศึกษามีข้อจำกัดทางทรัพยากรบางประการ เช่น ขาดแคลนกำลังคนทางการประเมิน หรือมีกำลังคน แต่ขาดงบประมาณสนับสนุน หรือเวลาไม่เพียงพอ เป็นต้น ควรกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินหลักสูตร ประเด็นใดประเด็นหนึ่งที่พิจารณา ร่วมกันแล้วว่าจะจะเป็นปัญหามากที่สุด เช่น ออกแบบการประเมินเฉพาะตัวหลักสูตร หรือประเมิน เฉพาะผลผลิตของหลักสูตร เป็นต้น ซึ่งจะทำให้ได้สารสนเทศตรงประเด็นที่ต้องการใช้ปรับปรุงหลักสูตร เฉพาะหน้า

3.2 การกำหนดผู้รับผิดชอบการประเมินหลักสูตร

ผู้บริหารสถาบันการศึกษา สามารถเลือกกำหนดผู้รับผิดชอบการประเมิน หลักสูตรได้ 3 รูปแบบ ตามความเหมาะสมของแต่ละสถาบัน ได้แก่

- 1) กำหนดให้การประเมินหลักสูตรเป็นงานส่วนหนึ่งของระบบประกันคุณภาพภายใน สถาบันการศึกษา
- 2) แต่งตั้งกรรมการเฉพาะกิจสำหรับการประเมินหลักสูตร และ
- 3) จ้างที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญอิสระจากหน่วยงานภายนอก ทำการประเมินหลักสูตร

3.3 การวางแผนการดำเนินงานประเมินหลักสูตร

เมื่อกำหนดวัตถุประสงค์ของการประเมินหลักสูตร และผู้รับผิดชอบการ ประเมินหลักสูตรแล้ว ผู้ประเมินจะต้องวางแผนการประเมินโดยระบุรายละเอียดของขั้นตอนการ ประเมินกิจกรรมและระยะเวลาให้สอดคล้องสัมพันธ์กับวงจรของการใช้หลักสูตร การสร้างเครื่องมือ และ ความพร้อมของแหล่งข้อมูล เพื่อให้การประเมินหลักสูตรเสร็จตามกำหนด และสามารถได้สารสนเทศ ปรับปรุงหลักสูตรได้ทันเวลา ก่อนเริ่มวงจรใหม่ของกระบวนการใช้หลักสูตร

2.4 การสร้างเครื่องมือ การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการสร้างเครื่องมือ จะต้องพิจารณาว่า วัตถุประสงค์ของการประเมินแต่ละข้อ นั้น มีประเด็นสำคัญ ตัวบ่งชี้ใด ต้องการข้อมูลอะไรบ้าง จากรายการข้อมูลที่ต้องการนำมาพิจารณาว่าควร เก็บข้อมูลจากแหล่งใด จึงจะได้ข้อมูลที่ถูกต้องตรงกับความเป็นจริง แล้วจัดแยกรายการข้อมูลตาม แหล่งข้อมูล เพื่อนำมาสร้างข้อคำถามอย่างเฉพาะเจาะจง เครื่องมือที่สามารถนำมาใช้ในการประเมิน หลักสูตร เช่น แบบวิเคราะห์หลักสูตร (โดยผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้สอน) แบบประเมินหลักสูตร (โดย ผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้สอน ผู้เรียน บัณฑิต ผู้ใช้บัณฑิต) แบบติดตามบัณฑิต เป็นต้น เครื่องมือที่สร้าง จำเป็นต้องตรวจสอบคุณภาพก่อนนำไปใช้จริงการเก็บรวบรวมข้อมูล จะต้องมีกำหนดแผนงานให้ ชัดเจนว่าจะเก็บข้อมูลจากใคร ที่ไหน เมื่อไร และจะใช้เทคนิคใดในการเก็บรวบรวมข้อมูล จึงจะได้รับ

ความร่วมมือที่ดี เทคนิคที่สามารถนำมาใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เช่น การสอบถาม การสัมภาษณ์ การทดสอบ การสังเกต การประชุมกลุ่มสนทนา การบันทึกข้อมูลที่มีอยู่แล้ว เป็นต้น การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ดี การใช้เทคนิคหลายวิธี และรวบรวมจากหลายแหล่ง เพื่อใช้พิจารณาประกอบกัน เมื่อได้ข้อมูลมาแล้ว กระบวนการขั้นต่อไป คือ การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ สามารถนำมาใช้คำนวณค่าสถิติต่าง ๆ ตามลักษณะของข้อมูล ถ้าเป็นข้อมูลจัดประเภท (Categorical data) ก็สามารถคำนวณค่าสถิติพื้นฐาน เช่น ความถี่ สัดส่วน ร้อยละอัตราส่วน เป็นต้น แต่ถ้าเป็นข้อมูลที่มีค่าต่อเนื่อง (Continuous data) ก็สามารถคำนวณค่าสถิติพื้นฐาน เช่น ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) สัมประสิทธิ์การกระจาย (% C.V.) เป็นต้น สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพนั้นสามารถทำการวิเคราะห์โดยใช้เทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) การแปลผลหรือการตีความหมาย ในการประเมินหลักสูตรส่วนใหญ่จะเป็นการเปรียบเทียบค่าที่ได้จากการวิเคราะห์กับเกณฑ์การประเมิน เพื่อตัดสินคุณค่าของหลักสูตร ถ้าเกณฑ์การประเมินเป็นเกณฑ์เชิงปริมาณที่ชัดเจน การตัดสินคุณค่าก็เป็นไปอย่างตรงไปตรงมา แต่ถ้าเป็นเกณฑ์เชิงคุณภาพการตัดสินคุณค่าจะมีความซับซ้อนขึ้น เพราะต้องอาศัยดุลยพินิจอย่างมีวิจารณ์ญาณ และหลักตรรกะประกอบการตัดสินคุณค่า

2.5 การรายงานผลการประเมินหลักสูตร

เป้าหมายสำคัญของการประเมินหลักสูตร คือ การรายงานผลการประเมินให้ผู้เกี่ยวข้องได้รับสารสนเทศที่เป็นประโยชน์สำหรับใช้ปรับปรุง พัฒนาหลักสูตรให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล มีผลลัพธ์เป็นที่พึงพอใจของผู้เรียน ผู้สอน บัณฑิต ผู้ใช้บัณฑิต และสังคมภายนอกรูปแบบการเขียนรายงานการประเมินหลักสูตร สามารถกระทำได้ 2 ลักษณะ คือ

1) รายงานสรุปสำหรับผู้บริหาร (Executive Summative Report)

เป็นรายงานการประเมินหลักสูตรแบบสรุปที่สั้นกะทัดรัด ปกติมีความยาว 1-3 หน้า ให้สารสนเทศที่ใช้ประกอบการตัดสินใจสำหรับผู้บริหารได้ ลักษณะของรายงานมักประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วน ได้แก่ วัตถุประสงค์ของการประเมิน ผลการประเมิน และข้อเสนอแนะ

2) รายงานการประเมินทั่วไป (Formal Evaluation Report)

เป็นรายงานการประเมินหลักสูตรเชิงวิชาการที่มีความลุ่มลึก เสนอรายละเอียดที่ชัดเจน ครอบคลุมทั้งวัตถุประสงค์ของการประเมิน เทคนิควิธีการประเมิน ตัวชี้วัดและเกณฑ์การประเมิน ผลการประเมิน และข้อเสนอแนะที่เป็นไปได้ พร้อมทั้งมีส่วนของรายงานสรุปสำหรับผู้บริหารด้วย__

3. พัฒนาการวิจัยประเมินผล

พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ (มปป. , หน้า 2-4) ได้กล่าวถึง พัฒนาการวิจัยประเมินผล ดังต่อไปนี้

1. การประเมินความพยายาม (Effort evaluation)

เป็นแบบดั้งเดิม เน้นที่ข้าราชการ (Bureaucrat) ถือว่าตัวเองรู้ดีกว่า เชื่อในสิ่งที่คิดว่าให้ อะไร ชาวบ้านก็ต้องรับ (เพราะไม่รู้) เพราะตนรู้ดีกว่าว่าชาวบ้านต้องการอะไร จะไม่มีการมาประเมินว่า โครงการนั้นดีหรือไม่อย่างไร เพราะเชื่อมั่นว่ามันคืออยู่แล้ว ได้แต่รายงานว่าได้ทำ ได้ใช้อะไรไปบ้าง (ทรัพยากร เงิน คน เวลา เทคโนโลยี) แต่ไม่ได้สนใจถึงผลของความพยายามนั้นๆ ว่าจริงๆ สัมฤทธิ์ผลหรือไม่ เป็นการคำนึงถึงแต่โครงการ หรือตัวแปรต้น (X) อย่างเดียว เช่น โครงการประปาหมู่บ้าน สร้างถึง สร้างท่อ แต่ไม่มีน้ำ โครงการปลูกป่า ปลูกต้นไม้ แต่ไม่ได้ติดตามดูแล โครงการ Drug education อบรมไปหลายคน แต่ไม่ได้วัด Drug addiction

2. การประเมินผลลัพธ์ (Effect evaluation)

ทำแล้วได้ผล หรือเป็นไปตามวัตถุประสงค์หรือไม่ เป็นการคำนึงถึง ผลที่เกิดจากโครงการหรือตัวแปรตาม (Y) โดยพิจารณาจากสิ่งต่อไปนี้

2.1 ประสิทธิภาพ (Effectiveness) ประหยัดต่อหน่วย (คน งบประมาณ เวลา)

เปรียบเทียบ ผลลัพธ์ ผลกระทบ กับวัตถุประสงค์ เช่น ประสบความสำเร็จ ตาม วัตถุประสงค์ หรือไม่

2.2 ประสิทธิภาพ (Efficiency)

เปรียบเทียบ บัณฑิตนำเข้า กับ ผลลัพธ์ ผลกระทบ เช่น สิ้นเปลืองทรัพยากร เพียงใด

2.3 ความพอเพียง (Adequacy)

เปรียบเทียบ ผลลัพธ์ ผลกระทบ กับความต้องการทั้งหมดของสังคม หรือขอบเขต ทั้งหมดของปัญหา มีปริมาณ คุณภาพครอบคลุมหรือไม่ เช่น สามารถตอบสนองความต้องการทั้งหมด ของสังคม ได้หรือไม่ เพียงใด ครอบคลุมทุกพื้นที่ของปัญหาหรือไม่

2.4 ความเท่าเทียม (Equality)

เป็นการประเมินด้าน Merit Criteria เปรียบเทียบโอกาสที่จะได้รับบริการสาธารณะ ความเท่าเทียมกันสำหรับประชาชนทุกกลุ่มทุกพวก

เช่น ใครบ้างที่มีโอกาส หรือไม่มีโอกาสได้รับ ผลลัพธ์ ผลกระทบ ใครบ้างที่ทราบ หรือไม่ทราบ สิทธิประโยชน์

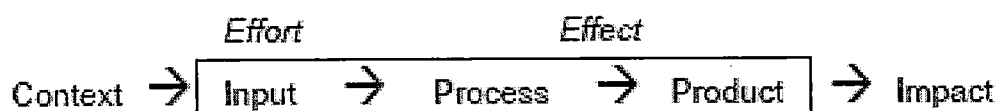
2.5 ความยุติธรรม (Justice)

เปรียบเทียบว่า ประชาชนผู้เสียเปรียบในสังคม ได้รับผลลัพธ์ ผลกระทบ ในสัดส่วนใด

เทียบกับผู้ได้เปรียบในสังคม เช่น เพื่อประโยชน์สำหรับผู้ได้เปรียบ หรือผู้เสียเปรียบ ก่อให้เกิดผลกระทบต่อส่วนรวม หรือเฉพาะส่วนน้อย กรณีการจัดให้มีโครงการข้างเผือก เป็นเสมือนการให้แต้มต่อกับคนยากจนให้มีโอกาสเข้าสู่การแข่งขันได้เท่ากับคนมีเงิน เพราะการปล่อยให้คนจน จนต่อไป โดยรัฐไม่เข้าไปสร้างโอกาสให้บ้าง การแข่งขันที่เกิดขึ้นระหว่างคนรวยและคนจนถือว่าไม่ยุติธรรม บางครั้งจึงไม่อาจปล่อยให้บริหารงานแบบปกติได้ เพราะจะทำให้เกิดความไม่สมดุลเกิดขึ้น

3. การประเมินภาพรวม (Overall / Comprehensive evaluation)

สามารถอธิบายได้ด้วยทฤษฎีระบบ CIPPI Model

Context เป็นการดูที่บริบททางสังคม พิจารณาจาก Needs , objectives , value , traditions , life styles เริ่มต้นด้วย มีปัญหา มีความจำเป็น ความต้องการ ไม่ขัดกับค่านิยม วิถีชีวิต โครงการที่เกิดขึ้นตอบสนองกับปัญหาที่มีหรือไม่ สอดคล้องกับปัญหาและบริบทของสังคมหรือไม่ เป็นการประเมินขั้นแรก

Input งบประมาณ คน เวลา materials technologies มีเพียงพอ ทั้งจำนวน และคุณภาพ

Process เป็นการดูเรื่อง Management ตั้งแต่การวางแผน จนถึงการบริหารจัดการ

Product พิจารณาผลลัพธ์ที่เกิดขึ้น Effectiveness , efficiency , adequacy , justice , equality , satisfaction Favorable / unfavorable (พึงประสงค์) Expected / unexpected (คาดคะเนไว้) ต้องตั้งคำถามว่าประชาชนพึงพอใจ มีผลต่อคุณภาพชีวิต และความผาสุกหรือไม่ หรือเป็น Bureaucrat model โครงการที่ดีควรให้อิทธิพลแก่ผู้ด้อยโอกาส (Handicap) ให้ priority แก่เด็ก สตรี คนในชนบท

Impact ผลกระทบต้องดูทั้งระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว โดยพิจารณาจาก Quality of life , Sustainable Development

4. หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ.2549 มหาวิทยาลัยบูรพา

ชื่อหลักสูตร

ภาษาไทย: แพทยศาสตรบัณฑิต

ภาษาอังกฤษ : Doctor of Medicine Program

ชื่อปริญญา

ภาษาไทย : แพทยศาสตรบัณฑิต

พ.บ.

ภาษาอังกฤษ : Doctor of Medicine

M.D.

ปรัชญาของหลักสูตร

หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา มุ่งเน้นการผลิตแพทย์ให้เหมาะสมต่อระบบบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขของประเทศ โดยเฉพาะภูมิภาคตะวันออก มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรมของแพทยสภา เทียบเท่ามาตรฐานสากล มีความรู้ความสามารถและเจตคติที่จะปฏิบัติงานในชนบทได้เป็นอย่างดี และดำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมไทย

ปณิธาน

1. ผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรมของแพทยสภาและเทียบเท่ามาตรฐานสากล และสามารถประกอบวิชาชีพเวชกรรมด้วยคุณธรรม มีความรู้ ความรับผิดชอบ ความเสียสละ และมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี
2. ผลิตบัณฑิตให้เหมาะสมต่อระบบบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขของประเทศ โดยเฉพาะภูมิภาคตะวันออก มีความรู้ความสามารถ และเจตคติที่จะปฏิบัติงานในชนบทได้เป็นอย่างดี
3. ผลิตบัณฑิตให้มีความรู้ความสามารถที่จะดูแลตนเองในด้านสุขภาพและการใช้ชีวิต สามารถศึกษาต่อเนื่องได้ตลอดชีวิต และมีความภูมิใจในเกียรติ ศักดิ์ศรี และคุณค่าแห่งวิชาชีพ
4. ผลิตบัณฑิตให้เป็นที่พึ่งทางวิชาการ ดำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมไทย ชี้นำแนวทางการพัฒนาแก่สังคมโดยเฉพาะภาคตะวันออก

วัตถุประสงค์เพื่อผลิตแพทย์ที่มีคุณลักษณะดังนี้

1. มีเจตคติ ความรู้และทักษะตามเกณฑ์มาตรฐานผู้ประกอบการวิชาชีพเวชกรรมของแพทยสภา
 - 1.1 มีพฤตินิสัย เจตคติ คุณธรรมและจริยธรรมแห่งวิชาชีพ
 - 1.2 มีทักษะในการติดต่อสื่อสารและการสร้างสัมพันธภาพ
 - 1.3 มีความรู้พื้นฐานในศาสตร์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแพทย์และการสาธารณสุข

- 1.4 มีทักษะทางคลินิกในการวินิจฉัย การบำบัดรักษาผู้ป่วย และการบริการ
สุขภาพแบบองค์รวม
 - 1.5 มีทักษะการตรวจวินิจฉัยและรักษาผู้ป่วยโดยใช้เครื่องมือพื้นฐาน การตรวจ
ทางห้องปฏิบัติการ การทำหัตถการที่จำเป็น
 - 1.6 มีการพัฒนาความรู้ ความสามารถให้ทันต่อความก้าวหน้าทางวิชาชีพได้
อย่างต่อเนื่อง
2. มีความรู้ความสามารถและเจตคติในการให้บริการตามระบบบริการทางการแพทย์
และสาธารณสุขของประเทศ โดยเฉพาะภูมิภาคตะวันออก และด้านอาชีวเวชศาสตร์ได้เป็นอย่างดี
 3. มีศักยภาพในการเรียนรู้และการวิจัยในการพัฒนาวิชาชีพและสังคมอย่างต่อเนื่อง
 4. มีสุขภาพกายแข็งแรงและสุขภาพจิตสมบูรณ์ ที่จะประกอบวิชาชีพเวชกรรม
 5. สามารถเป็นที่พึ่งทางวิชาการ ชำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมไทย ชี้นำแนวทางการ
พัฒนาแก่สังคมโดยเฉพาะภาคตะวันออก

กำหนดการเปิดสอน

หลักสูตรฉบับนี้เริ่มใช้ในปีการศึกษา 2549

คุณสมบัติของผู้เข้าศึกษา

สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า มีความประพฤติดี ไม่เป็นโรค
ที่จะเป็นอุปสรรคต่อการศึกษาหรือการประกอบวิชาชีพเวชกรรม และเป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัย
บูรพา ว่าด้วยการศึกษาาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2545

การคัดเลือกผู้เข้าศึกษา

เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการศึกษาาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2545

ระบบการศึกษา

1. เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการศึกษาาระดับปริญญาตรี พ.ศ.
2545
2. การจัดการศึกษาของหลักสูตรแพทยศาสตร์ แบ่งออกเป็น 3 ระยะ
 - 2.1 ระยะที่ 1 การศึกษาทั่วไป
เป็นการศึกษาในชั้นปีที่ 1 โดยใช้ระบบทวิภาค (Semester)

2.2 ระยะเวลาที่ 2 การศึกษาระดับปริคlinik

เป็นการศึกษาในชั้นปีที่ 2 และชั้นปีที่ 3 โดยใช้ระบบทวิภาค(Semester)

2.3 ระยะเวลาที่ 3 การศึกษาระดับคลินิก

เป็นการศึกษาในชั้นปีที่ 4 ถึงชั้นปีที่ 6 โดยใช้ระบบการศึกษาตลอดปี (year course) 1 หน่วยกิตเท่ากับการศึกษาเป็นระยะเวลา 1 สัปดาห์

3. หลักเกณฑ์การศึกษาในหลักสูตรแพทยศาสตรัระยะที่ 2 และระยะที่ 3

3.1 เกณฑ์การศึกษาในระยะที่ 2

ต้องผ่านทุกรายวิชาในชั้นปีที่ 1 และต้องได้คะแนนเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00

3.2 เกณฑ์การศึกษาระยะที่ 3

ต้องผ่านทุกรายวิชาในชั้นปีที่ 2-3 และต้องได้คะแนนเฉลี่ยสะสมแต่ละชั้นปี ไม่ต่ำกว่า 2.00

ระยะเวลาการศึกษา

1. เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2545
2. การศึกษาหลักสูตรแพทยศาสตรัในระยะที่ 1 และระยะที่ 2 ใช้เวลาการศึกษาไม่เกิน 6 ปี

การลงทะเบียนเรียน

เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2545

การวัดผลและประเมินผล

เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2545

การสำเร็จการศึกษา

เป็นไปตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยบูรพา ว่าด้วยการศึกษาระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2545

อาจารย์ประจำหลักสูตร

1. ศาสตราจารย์พิเศษ นายแพทย์สุจินต์ อึ้งถาวร

2. นายแพทย์วรรณะ อุณาภูล
3. นายแพทย์พิสิษฐ์ พิริยาพรรณ
4. นายแพทย์ทวิลาภ ต้นสวัสดิ์
5. นายแพทย์กิตติ กรุงไกรเพชร

อาจารย์ผู้สอน

1. อาจารย์ประจำมหาวิทยาลัยบูรพา
 - 1.1 คณะแพทยศาสตร์
 - 1.2 คณะวิทยาศาสตร์
 - 1.3 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
 - 1.4 คณะสาธารณสุขศาสตร์
 - 1.5 วิทยาลัยวิทยาศาสตร์การกีฬา
 2. อาจารย์พิเศษ
 - 2.1 โรงพยาบาลสมเด็จพระบรมราชเทวี ณ ศรีราชา(โรงพยาบาลร่วมผลิตหลัก)
 - 2.2 โรงพยาบาลสมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์
 - 2.3 โรงพยาบาลระยอง
 - 2.4 โรงพยาบาลเจ้าพระยาอภัยภูเบศร ปราจีนบุรี
 - 2.5 โรงพยาบาลอื่น ๆ ในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข
 - 2.6 สถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ

โดยทำการเชิญมาสอนในบางหัวข้อของรายวิชาต่าง ๆ ตามความเหมาะสมและความจำเป็น

จำนวนนิสิต

32 คน ต่อ ปี

หลักสูตร

1. จำนวนหน่วยกิตรวมตลอดหลักสูตร 265 หน่วยกิต
2. โครงสร้างหลักสูตร
 - 2.1 หมวดวิชาศึกษาทั่วไป 30 หน่วยกิต

กลุ่มวิชาภาษาอังกฤษ	12 หน่วยกิต
---------------------	-------------

กลุ่มวิชาภาษาไทย	3	หน่วยกิต
กลุ่มวิชาทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	3	หน่วยกิต
กลุ่มวิชาทางด้านมนุษยศาสตร์	4	หน่วยกิต
กลุ่มวิชาทางด้านสังคมศาสตร์	3	หน่วยกิต
กลุ่มวิชาทางด้านวิทยาศาสตร์สุขภาพ	2	หน่วยกิต
กลุ่มวิชาทางด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์	3	หน่วยกิต

2.2 หมวดวิชาชีพเฉพาะ 229 หน่วยกิต

วิชาบังคับ	225	หน่วยกิต
กลุ่มวิชาแกน	19	หน่วยกิต
กลุ่มวิชาพื้นฐานวิชาชีพ	61	หน่วยกิต
กลุ่มวิชาชีพ	145	หน่วยกิต
-สาขาวิชาเวชศาสตร์ครอบครัวและชุมชน	25	หน่วยกิต
-สาขาวิชาจิตเวชศาสตร์	5	หน่วยกิต
-สาขาวิชาอาชีวเวชศาสตร์	2	หน่วยกิต
-สาขาวิชาพื้นฐานทางคลินิกและเวชจริยศาสตร์	4	หน่วยกิต
-สาขาวิชาสหสาขาทางคลินิก	25	หน่วยกิต
-สาขาวิชาที่ไม่มีการผ่าตัด	37	หน่วยกิต
-สาขาวิชาที่มีการผ่าตัด	47	หน่วยกิต
วิชาเลือก	4	หน่วยกิต

2.3 หมวดวิชาเลือกเสรี 6 หน่วยกิต

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ (2548) ได้ทำการศึกษาวิจัยประเมินหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ โดย ทำการศึกษาในกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ผู้บริหารหลักสูตร จำนวน 1 คน กลุ่มอาจารย์ผู้สอนประจำหลักสูตร จำนวน 61 คน กลุ่มนักศึกษาปัจจุบันรุ่นปีการศึกษา 2547 จำนวน 463 คน กลุ่มผู้สำเร็จการศึกษา จำนวน 101 คน กลุ่มผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา จำนวน 142 คน และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 คน โดยใช้เครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล 3 ชนิด คือ 1) แนวทางการวิเคราะห์หลักสูตรสำหรับผู้เชี่ยวชาญ 2) แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารหลักสูตร 3) แบบสอบถาม จำนวน 4 ฉบับ ใช้กับ

อาจารย์ประจำหลักสูตร นักศึกษาปัจจุบัน ผู้สำเร็จการศึกษา และผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา วิเคราะห์ข้อมูลทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ ผลการวิจัยพบว่า

ผลการวิเคราะห์หลักสูตรในภาพรวม อยู่ในระดับ ดี โดยมีตัวบ่งชี้ ดังต่อไปนี้ ความสัมพันธ์ ระหว่างหลักสูตรกับความต้องการของประเทศ มีการประเมินหลักสูตรทุกปี มีการปรับปรุงหลักสูตรทุก 5 ปี และมีสารสนเทศเกี่ยวกับหลักสูตร อยู่ในระดับ ดีมาก

ผลการประเมินปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร อยู่ในระดับ ดี โดยมีตัวบ่งชี้ ด้านนักศึกษา อยู่ในระดับ ดีมาก ด้านอาจารย์ อยู่ในระดับ ปานกลาง ด้านปัจจัยเกื้อหนุน อยู่ในระดับ ดี

ผลการประเมินกระบวนการของหลักสูตร อยู่ในระดับดีมาก โดยมีตัวบ่งชี้ ด้านกระบวนการ คัดเลือกนักศึกษา ด้านการสรรหา ประเมินและพัฒนาอาจารย์ ด้านการบริหารหลักสูตร และด้านการ สอน อยู่ในระดับ ดีมาก

ผลการประเมินผลลัพธ์ของหลักสูตร อยู่ในระดับ ดี โดยมีตัวบ่งชี้ ด้าน ประสิทธิภาพการผลิต บัณฑิต ด้านการสร้างสรรค์องค์ความรู้และความเป็นเลิศทางวิชาการ อยู่ในระดับ ดีมาก

กรอุษา ศรีสุวรรณ และอัจฉรา วัฒนาณรงค์ (2552) ได้ทำการศึกษาวิจัยการประเมินหลักสูตร แพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2542 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยใช้รูปแบบการประเมินแบบชิปปี้ (CIPP Model) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีจำนวน 314 คน ประกอบด้วย ผู้เชี่ยวชาญ 5 คน อาจารย์ จำนวน 95 คน นิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 จำนวน 78 คน บัณฑิตแพทย์ จำนวน 76 คน และ ผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตแพทย์ จำนวน 60 คน เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบวิเคราะห์เอกสาร และ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ผลการวิจัยสรุปได้คือ

1. ด้านบริบท ผู้เชี่ยวชาญ มีความเห็นว่า วัตถุประสงค์ทุกข้อของหลักสูตรส่งเสริมผู้เรียน ด้าน พุทธิพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านทักษะพิสัย นอกจากนี้ อาจารย์ นิสิตแพทย์ และบัณฑิตแพทย์ มีความ คิดเห็นว่า วัตถุประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมในระดับ มาก

2. ด้านปัจจัยเบื้องต้น การเปรียบเทียบโครงสร้างหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2542 ของ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ กับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรระดับปริญญาตรี พ.ศ. 2548 ของสำนักงาน คณะกรรมการการอุดมศึกษา พบว่า โครงสร้างหลักสูตร หน่วยกิต รวม 263 หน่วยกิตสูงกว่าเกณฑ์ มาตรฐานที่กำหนดไว้ไม่น้อยกว่า 120 หน่วยกิต และผู้เชี่ยวชาญ มีความคิดเห็นว่า จำนวนหน่วยกิต รวมมากเกินไปจนจำเป็น เนื้อหาวิชาส่วนใหญ่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ทุกข้อ ยกเว้นวัตถุประสงค์ข้อ 2 นอกจากนี้ อาจารย์ นิสิตแพทย์ และบัณฑิตแพทย์ มีความคิดเห็นว่า โครงสร้างของหลักสูตร เนื้อหา ของหลักสูตร คุณลักษณะของอาจารย์ คุณสมบัติของผู้เข้ารับการศึกษา อุปกรณ์การเรียนการสอน ตำรา เรียน และสถานที่เรียน มีความเหมาะสมในระดับมาก

3. ด้านกระบวนการ อาจารย์ นิสิตแพทย์ และบัณฑิตแพทย์ มีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล และการบริหารหลักสูตร มีความเหมาะสม ในระดับมาก

4. ด้านผลผลิต ผู้บังคับบัญชาบัณฑิตแพทย์ มีความเห็นว่าคุณภาพบัณฑิต ด้านพหุติสัย เจตคติ คุณธรรม และจริยธรรมแห่งวิชาชีพ ด้านทักษะในการติดต่อสื่อสารและการสร้างสัมพันธภาพ ด้านทักษะทางคลินิก ด้านทักษะการตรวจโดยใช้เครื่องมือพื้นฐาน การตรวจทางห้องปฏิบัติการ การทำหัตถการที่จำเป็น และด้านการพัฒนาความรู้ ความสามารถทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง มีความเหมาะสมในระดับมาก ส่วนด้านความรู้พื้นฐาน มีความสามารถในระดับ ปานกลาง

5. อาจารย์ นิสิตแพทย์ และบัณฑิตแพทย์ มีความคิดเห็นว่า ด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น และด้านกระบวนการ มีความเหมาะสมสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนด้านผลผลิต ผู้บังคับบัญชาบัณฑิตแพทย์ มีความคิดเห็นว่าคุณภาพบัณฑิต ด้านพหุติสัย เจตคติ คุณธรรม และจริยธรรมแห่งวิชาชีพ ด้านทักษะในการติดต่อสื่อสารและการสร้างสัมพันธภาพ ด้านทักษะทางคลินิก ด้านทักษะการตรวจโดยใช้เครื่องมือพื้นฐาน การตรวจทางห้องปฏิบัติการ การทำหัตถการที่จำเป็น และด้านการพัฒนาความรู้ความสามารถทางวิชาชีพอย่างต่อเนื่อง มีความเหมาะสมสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ยกเว้น ด้านความรู้พื้นฐาน

คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบริติชโคลัมเบีย ประเทศแคนาดา (2553) ทำการทบทวนจุดอ่อนและจุดแข็งของหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต โดยใช้การศึกษา 8 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนที่ 1 การทบทวนงานวิจัยต่าง ๆ และคัดกรองงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (Step 1: Data reduction) ขั้นตอนที่ 2 การแสดงผลข้อมูลที่ศึกษาและทบทวน (Step 2: Data display) ขั้นตอนที่ 3 การเชื่อมโยงและเปลี่ยนแปลงหลักสูตร (Step 3: Data transformation) ขั้นตอนที่ 1 การคำนวณค่าเพื่อจัดลำดับจุดแข็งและจุดอ่อน (Step 4: Calculation of Values for Ranking of Strengths and Weaknesses) Step 5: Ranking of Key Strengths and Weaknesses. ขั้นตอนที่ 6 การจัดลำดับความสำคัญของจุดแข็งและจุดอ่อน (Step 6: Validation of Strengths and Weaknesses) ขั้นตอนที่ 7 การจัดทำรายการจุดแข็งและจุดอ่อนของหลักสูตร (Step 7: List of Strengths and Weaknesses) ขั้นตอนที่ 8 นำผลการวิเคราะห์ในขั้นตอนที่ 7 มาทบทวนและนำเสนอผลลัพธ์ (Step 8: The results from Step 7 were reviewed and presented the outcomes) ผลการศึกษา พบว่า จุดแข็งของหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัย บริติชโคลัมเบีย คือ การที่หลักสูตรมีเนื้อหาการเรียนการสอนเฉพาะทาง ตัวอย่างเช่น การฝึกอบรมทางคลินิก และโอกาสในการให้บริการสู่ชุมชน และการจัดการเรียนรู้ด้วยตนเองได้โดยตรงในการศึกษาวิชาชีพแพทย์ และการมีหลักสูตรการดูแลผู้ป่วยและสังคม จุดอ่อนของหลักสูตร คือ การขาดการดูแลต่อเนื่องของครูพี่เลี้ยง รวมถึงการที่หลักสูตรมีความหลากหลายของวิธีการประเมิน วัดดูประสภะของหลักสูตร และการนำประโยชน์จากผลการสอบถามนิสิตแพทย์เกี่ยวกับ

ต.แสนสุข อ.เมือง จ.ชลบุรี 20131

ความรู้ที่ยังขาดไปใช้ในการสร้างจุดแข็งของการจัดการเรียนการสอนได้ จะเห็นได้ว่า จากข้อมูลการประเมินมีจำนวนของประเด็นต่าง ๆ ที่มีความขัดแย้งกัน หรือ มีหลักฐานที่ยังไม่เพียงพอที่จะสรุปเกี่ยวกับจุดแข็งและจุดอ่อนของหลักสูตรอีกเป็นจำนวนมาก

345.61

๐ ๑13 ๐

๓.2

3 4 5 4 4 2

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัย (Research design)

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยประเมินผล (Evaluation Research) โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed methods) ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2549 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ใน 4 ด้าน คือ

- 1) ด้านบริบทของหลักสูตร
- 2) ด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร
- 3) ด้านกระบวนการการบริหารและการจัดการเรียนการสอน
- 4) ด้านผลลัพธ์ของหลักสูตร

ขั้นตอนในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญตามคุณสมบัติที่กำหนด 5 คน กลุ่มผู้บริหารหลักสูตร 5 คน กลุ่มอาจารย์ผู้สอนประจำหลักสูตร 47 คน กลุ่มอาจารย์พิเศษสถาบันร่วมผลิตแพทย์ จำนวน 115 คน กลุ่มนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ที่กำลังจะสำเร็จการศึกษา ในปีการศึกษา 2555 31 คน และกลุ่มผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา 124 คน เป็นจำนวนประชากรทั้งสิ้น 327 คน

กลุ่มตัวอย่าง ใช้การกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตารางกำหนดกลุ่มตัวอย่าง ของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan , 1960) เพื่อให้ได้จำนวนของกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 175 คน และแบ่งสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างดังตารางที่ 2

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สถานภาพของผู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตร จำแนกเป็น

1. ผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารหลักสูตร
2. อาจารย์และอาจารย์พิเศษ
3. นิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2555 และเป็นบัณฑิต

แพทย์รุ่นที่ 1

4. ผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตแพทย์

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ อาจารย์และอาจารย์พิเศษ นิสิตแพทย์

บัณฑิตแพทย์ และผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตแพทย์ ที่มีต่อหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2549
ด้านบริบท ด้านปัจจัยเบื้องต้น ด้านกระบวนการ และด้านผลผลิต

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยประเมินหลักสูตร
แพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2549 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

กลุ่ม	จำนวน ประชากร	จำนวน กลุ่มตัวอย่าง
กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ	5	5
กลุ่มผู้บริหารหลักสูตรและสาขาวิชา	5	5
กลุ่มอาจารย์ผู้สอน	47	15
กลุ่มอาจารย์พิเศษสถาบันร่วมผลิตแพทย์	115	24
กลุ่มนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6	31	31
กลุ่มผู้บังคับบัญชาของบัณฑิตแพทย์	124	95
รวม	327	175

โดยมีรายละเอียดของกลุ่มประชากร ดังนี้

1. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ

จำนวน 5 คน เป็นการให้ข้อมูลโดยใช้แบบวิเคราะห์หลักสูตรและคุณสมบัติ
ผู้เชี่ยวชาญ มีดังนี้

- 1.1 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต
- 1.2 เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาของสาขาวิชาแพทยศาสตร์
- 1.3 เป็นผู้มีความประสบการณ์ในการใช้หรือจัดการเรียนการสอนหลักสูตร

แพทยศาสตรบัณฑิต

2. ผู้บริหารหลักสูตรและสาขาวิชา

จำนวน 5 คน ผู้บริหารหลักสูตรและสาขาวิชา ได้แก่ รองคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายวิชาการและวิจัย ประธานสาขาวิชาต่าง ๆ หรือตำแหน่งเทียบเท่า

3. อาจารย์ผู้สอน

อาจารย์ประจำมีทั้งสิ้น 47 คน

4. อาจารย์พิเศษสถาบันร่วมผลิตแพทย์

อาจารย์พิเศษจากสถาบันร่วมผลิตแพทย์ โรงพยาบาลสมเด็จพระบรมราชเทวี ณ ศรีราชา จำนวนทั้งสิ้น 115 คน

5. นิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6

นิสิตแพทย์ผู้สำเร็จการศึกษา ในปีการศึกษา 2555 มีจำนวนทั้งสิ้น 31 คน

6. ผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา

ผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา มีจำนวนทั้งสิ้น 124 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ฉบับ พ.ศ. 2549 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาในครั้งนี้ ประกอบด้วย แนวทางการวิเคราะห์หลักสูตร แบบสอบถามอาจารย์ นิสิตแพทย์ผู้สำเร็จการศึกษา และผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา และแบบสัมภาษณ์ผู้บริหารหลักสูตรและสาขาวิชา

ลักษณะและองค์ประกอบของเครื่องมือแต่ละชนิดมีรายละเอียด ดังนี้

1. แนวทางการวิเคราะห์หลักสูตร

ประเด็นในการวิเคราะห์หลักสูตรครอบคลุมความสัมพันธ์ระหว่างหลักสูตรกับปรัชญา ปณิธานของสถาบัน ความต้องการของประเทศ ความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ของหลักสูตร ความสัมพันธ์ระหว่างวัตถุประสงค์ โครงสร้างและเนื้อหาสาระของหลักสูตรกับรายวิชา การประเมินและปรับปรุงหลักสูตร ตลอดจนสารสนเทศเกี่ยวกับหลักสูตร

2. แบบสอบถาม

2.1 แบบสอบถามอาจารย์ผู้สอน

แบบสอบถามอาจารย์ผู้สอน ประกอบด้วยข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบและความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน แบบสอบถามมี 2 ลักษณะ คือ

2.1.1 แบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จากน้อยที่สุดถึงมากที่สุด จะแนกกำหนดให้เป็น 1 ถึง 5 ได้แก่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร การคุณลักษณะของอาจารย์ และปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ ประสิทธิภาพในการบริหารหลักสูตร ตลอดจนคุณภาพของการบริหารหลักสูตร

2.1.2 แบบสอบถามแบบคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับการปรับปรุงหลักสูตร ปัจจัยนำเข้า กระบวนการของหลักสูตร การบริหารหลักสูตร และผลลัพธ์ของหลักสูตร

2.2 แบบสอบถามนิสิตแพทย์ผู้สำเร็จการศึกษา

แบบสอบถามนิสิตแพทย์ ประกอบด้วยข้อมูลสถานภาพของผู้ตอบและความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน แบบสอบถามมี 2 ลักษณะ คือ

1.2.1 แบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ จากน้อยที่สุดถึงมากที่สุด เป็นคะแนน 1 ถึง 5 ได้แก่ ความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณลักษณะอาจารย์และปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ คุณภาพของการบริหารหลักสูตรและการให้คำปรึกษา

1.2.2 คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับการปรับปรุงหลักสูตร ปัจจัยนำเข้า กระบวนการของหลักสูตร การบริหารหลักสูตร และผลลัพธ์ของหลักสูตร

2.3 แบบสอบถามผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา

แบบสอบถามผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา ประกอบด้วยสถานภาพผู้ตอบความคิดเห็นเกี่ยวกับผลลัพธ์ของหลักสูตรเป็นมาตราประมาณค่าจากน้อยที่สุดถึงมากที่สุด เป็นคะแนน 1 ถึง 5 ได้แก่ คุณภาพของบัณฑิต และคำถามปลายเปิดเกี่ยวกับการปรับปรุงหลักสูตร และผลลัพธ์ของหลักสูตร

3 แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารหลักสูตรและสาขาวิชา

แบบสัมภาษณ์ผู้บริหารหลักสูตรและสาขาวิชา ประกอบด้วยข้อมูลผู้ให้สัมภาษณ์ คำถามปลายเปิดเกี่ยวกับการบริหารหลักสูตร ข้อเสนอแนะในการบริหารหลักสูตร

การหาคุณภาพเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประเมินหลักสูตร เป็นเครื่องมือที่ปรับปรุงมาจาก แบบสอบถามในการประเมินหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่ และแบบสอบถามในการประเมินหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ โดยนำมาปรับปรุงและหาคุณภาพของเครื่องมือ ดังต่อไปนี้

1. การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity)

โดย ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่

1.1 ศาสตราจารย์ ดร.นายแพทย์ศาสตร์ เสาวคันธ์

ที่ปรึกษาคณะบดีคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

1.2 ศาสตราจารย์ นายแพทย์สุจินต์ อึ้งถาวร

อาจารย์ผู้มีความรู้ความสามารถพิเศษ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

1.3 รองศาสตราจารย์ พญ.สมจิต พุกกะเวสรัตนนท์

อาจารย์ผู้มีความรู้ความสามารถพิเศษ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

2. การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

โดยการนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ กับกลุ่มที่มีความคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง ในแต่ละกลุ่ม จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม การวิเคราะห์ความเชื่อมั่นใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (α coefficient) ของครอนบาค (Cronbach , 1981) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.92

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้ใช้กระบวนการเก็บข้อมูลแบบผสมผสานทั้งวิธีการเชิงปริมาณ และเชิงคุณภาพ ดังนี้

1. ข้อมูลจากการวิเคราะห์หลักสูตรโดยผู้เชี่ยวชาญ

ผู้วิจัยได้ติดต่อผู้เชี่ยวชาญตามคุณสมบัติที่กำหนด จำนวน 5 ท่าน หลังจากผู้เชี่ยวชาญตอบรับที่จะร่วมมือในการให้ข้อมูลในการวิจัยแล้ว ผู้วิจัยจะได้นำเครื่องมือการวิเคราะห์หลักสูตร พร้อมด้วยเอกสารหลักสูตรส่งให้ผู้เชี่ยวชาญ และติดตามเพื่อขอรับข้อมูลมารวบรวมและวิเคราะห์

2. ข้อมูลจากแบบสอบถาม

2.1 ข้อมูลจากแบบสอบถามของอาจารย์ คณะผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการแจกและจัดเก็บ แบบสอบถามด้วยตนเอง

2.2 ข้อมูลจากแบบสอบถามของนิสิตแพทย์ผู้สำเร็จการศึกษา คณะผู้วิจัยเป็นผู้ดำเนินการแจกและจัดเก็บด้วยตนเอง

2.3 ข้อมูลจากแบบสอบถามของผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา จะดำเนินการขอข้อมูลรายชื่อและที่อยู่ของผู้สำเร็จการศึกษา และจัดส่งเอกสารขอความร่วมมือในการวิจัยไปยังผู้บังคับบัญชาของผู้สำเร็จการศึกษา จากนั้นได้ส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์โดยหากไม่ตอบ

กลับมาภายใน 2 สัปดาห์ จะส่งแบบสอบถามไปในครั้งที่ 2 และหากยังไม่ตอบกลับมาภายใน 1 เดือน จะส่งแบบสอบถามครั้งที่ 3 เป็นครั้งสุดท้าย เพื่อให้ได้ข้อมูลจากผู้ใช้นิต นอกจากนี้ยังได้จัดตาราง หมุนเวียนไปสัมภาษณ์ผู้ใช้นิตยังสถานพยาบาลที่นิตแพทย์ปฏิบัติงานอีกด้วย

3. ข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์

คณะผู้วิจัยเป็นผู้สัมภาษณ์ผู้บริหารหลักสูตร และประธานสาขาวิชาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยการนัดหมายวัน เวลา และสถานที่ในการสัมภาษณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมด้วยเครื่องมือแบบต่าง ๆ ดังนี้ กล่าวมาแล้วข้างต้น จำแนก ได้เป็น 2 ประเภท คือ ข้อมูลเชิงปริมาณ และข้อมูลเชิงคุณภาพ

1. ข้อมูลเชิงปริมาณจะวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)
3. นำผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งสองส่วนมาสังเคราะห์ และบูรณาการเข้าด้วยกัน ซึ่งคณะผู้วิจัยจะได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล และเขียนรายงานสรุปผลการวิจัยต่อไป

สถานที่ทำการเก็บข้อมูล

ภาคตะวันออก ประเทศไทย

บทที่ 4

ผลการศึกษาวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยประเมินผล (Evaluation Research) โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed methods) ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2549 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ใน 4 ด้าน คือ 1) ด้านบริบทของหลักสูตร 2) ด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร 3) ด้านกระบวนการการบริหารและการจัดการเรียนการสอน 4) ด้านผลลัพธ์ของหลักสูตร ใช้วิธีการวิเคราะห์หลักสูตร แบบชิปปี้ (CIPP Model) ในการนำเสนอผลการศึกษาวิจัย คณะผู้วิจัยขอเสนอข้อมูลเป็น 5 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ฉบับ พ.ศ. 2549

ตอนที่ 3 การประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตรุ่น 1 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของอาจารย์และอาจารย์พิเศษต่อการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2549 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นของผู้บริหารและผู้เชี่ยวชาญต่อการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2549 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 3 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	N = 175	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ
นิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2555 หรือ บัณฑิตแพทย์รุ่นที่ 1	31	17.71
อาจารย์และอาจารย์พิเศษ	39	22.29
ผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารหลักสูตร	10	5.71
ผู้ใช้บัณฑิต	95	54.29
รวม	175	100.00

จากตารางที่ 3 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็น ผู้ใช้บัณฑิต (ร้อยละ 54.29) รองลงมา คือ อาจารย์และอาจารย์พิเศษ (ร้อยละ 22.29) และบัณฑิต (ร้อยละ 17.71)
ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตร แพทยศาสตรบัณฑิต ฉบับ พ.ศ. 2549

2.1 ข้อมูลทั่วไปของนิสิตแพทย์ ชั้นปีที่ 6 ที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2555

ตารางที่ 4 จำนวนและค่าร้อยละของนิสิตแพทย์ ชั้นปีที่ 6 ที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2555 ที่ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลทั่วไป	N = 23	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ
เพศ ชาย	9	39.13
หญิง	14	60.87
ระดับการศึกษา		
ปริญญาตรี	23	100.00
หลักสูตร		
แพทยศาสตรบัณฑิต	23	100.00

หมายเหตุ : จำนวนนิสิตแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาทั้งหมดในปีการศึกษา 2555 มีจำนวนทั้งสิ้น 31 คน และตอบแบบสอบถาม จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 74.19

จากตารางที่ 4 แสดงว่า นิสิตชั้นปีที่ 6 ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2555 ระดับปริญญาตรี หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ฉบับ พ.ศ. 2549 มีจำนวนทั้งสิ้น 31 คน มีนิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมการประเมินหลักสูตรและตอบแบบสอบถาม จำนวน 23 คน (ร้อยละ 74.19) เป็นเพศชาย 9 คน (ร้อยละ 39.13) เพศหญิง 14 คน (ร้อยละ 60.87)

2.2 ความพึงพอใจของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2555 ต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ฉบับ พ.ศ. 2549

ตารางที่ 5 ระดับความพึงพอใจของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2555 ต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ฉบับ พ.ศ. 2549 จำแนกเป็นรายด้าน

การจัดการเรียนการสอน	ระดับความพึงพอใจ (N = 23)		
	\bar{X}	SD	ระดับ
1.ด้านหลักสูตร	4.19	0.66	มาก
2.ด้านอาจารย์ผู้สอน	4.27	0.59	มาก
3.ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	3.67	0.86	มาก
รวม	4.09	0.69	มาก

จากตารางที่ 5 แสดงว่า นิสิตชั้นปีที่ 6 ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2555 ระดับปริญญาตรี หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ฉบับ พ.ศ. 2549 มีระดับความพึงพอใจต่อการเรียนการสอน ของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.09$, SD = .0.69) โดยมีความพึงพอใจ เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน ทุกด้านอยู่ในระดับ มาก เรียงตามลำดับ ดังนี้

- 1) ด้านอาจารย์ผู้สอน ($\bar{X} = 4.27$, SD = 0.59)
- 2) ด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 4.19$, SD = 0.66)
- 3) ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.62$, SD = 0.89)

หมายเหตุ : การแปลผลค่าเฉลี่ย และความหมาย

4.51 – 5.00	มากที่สุด
3.51 – 4.50	มาก
2.51 – 3.50	ปานกลาง
1.51 – 2.50	น้อย
1.00 – 1.50	น้อยที่สุด

ตารางที่ 6 ระดับความพึงพอใจของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2555 ต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ฉบับ พ.ศ. 2549 ด้านหลักสูตร

การจัดการเรียนการสอน ด้านหลักสูตร	ระดับความพึงพอใจ (N = 23)		
	\bar{X}	SD	ระดับ
1.1 เนื้อหาที่เรียนตรงกับความต้องการของงานหรือการทำงาน	4.26	0.54	มาก
1.2 วัตถุประสงค์และกระบวนการจัดการเรียนการสอนมีความชัดเจนในการสร้างคุณลักษณะบัณฑิตแพทย์ที่พึงประสงค์	4.22	0.67	มาก
1.3 ความทันสมัยของเนื้อหาที่เรียน	4.30	0.64	มาก
1.4 ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตที่เรียนในหลักสูตร	3.74	0.96	มาก
1.5 ระยะเวลาของการฝึกปฏิบัติงาน / ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ	4.13	0.63	มาก
1.6 เนื้อหาภาคทฤษฎีสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม	4.22	0.60	มาก
1.7 การจัดประสบการณ์การศึกษภาคปฏิบัติสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้จริง	4.43	0.59	มาก
รวม	4.19	0.66	มาก

จากตารางที่ 6 แสดงว่า นิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2555 มีระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ฉบับ พ.ศ. 2549 5 ด้านหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.19$, $SD = 0.66$) โดย เรียงลำดับ 3 ลำดับที่มีความพึงพอใจจากมากไปหาน้อย ดังนี้

- 1) การจัดประสบการณ์การศึกษภาคปฏิบัติสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้จริง ($\bar{X} = 4.43$, $SD = 0.59$) รองลงมา คือ
 - 2) ความทันสมัยของเนื้อหาที่เรียน ($\bar{X} = 4.30$, $SD = 0.64$) และ
 - 3) เนื้อหาที่เรียนตรงกับความต้องการของงานหรือการทำงาน ($\bar{X} = 4.26$, $SD = 0.54$)
- ส่วนความพึงพอใจด้านหลักสูตรที่มีค่าคะแนนต่ำสุด คือ ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตที่เรียนในหลักสูตร ($\bar{X} = 3.75$, $SD = 0.96$)

ตารางที่ 7 ระดับความพึงพอใจของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2555 ต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ฉบับ พ.ศ. 2549 ด้านอาจารย์ผู้สอน

การจัดการเรียนการสอน ด้านอาจารย์ผู้สอน	ระดับความพึงพอใจ (N = 23)		
	\bar{X}	SD	ระดับ
2.1 ความรู้ ความสามารถของอาจารย์ผู้สอน	4.48	0.51	มาก
2.2 วิธีการสอนของอาจารย์ผู้สอน	4.35	0.57	มาก
2.3 ความทุ่มเท / เอาใจใส่ผู้เรียนของอาจารย์ผู้สอน	4.57	0.51	มากที่สุด
2.4 วิธีการประเมินผลผู้เรียน	4.17	0.49	มาก
2.5 การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ของอาจารย์			
2.5.1 การเรียนการสอนเปิดโอกาสให้นิสิตมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างแข็งขัน (Active Participation)	4.17	0.58	มาก
2.5.2 มีกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นิสิตได้เกิดการพัฒนาการคิด (Thinking Skill Development)	4.13	0.46	มาก
2.5.3 มีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมแห่งวิชาชีพแพทย์	4.25	0.55	มาก
2.5.4 มีการให้ข้อมูลย้อนกลับในการตรวจผลงานของนิสิต	4.20	0.70	มาก
2.5.5 มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่คำนึงถึงผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง	4.20	0.70	มาก
2.6 มีการให้คำปรึกษา/คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียน	4.26	0.73	มาก
2.7 เป็นแบบอย่างที่ดีด้านการพัฒนาความรู้และสร้างเสริมสุขภาพ	4.26	0.73	มาก
รวม	4.27	0.59	มาก

จากตารางที่ 7 แสดงว่า นิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2555 มีระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ฉบับ พ.ศ. 2549 ด้านอาจารย์ผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.27$, $SD = 0.59$) โดย เรียงลำดับ 3 ลำดับที่มีความพึงพอใจจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1) ความทุ่มเท / เอาใจใส่ผู้เรียนของอาจารย์ผู้สอน ($\bar{X} = 4.57$, $SD = 0.57$) มีความพึงพอใจอยู่ในระดับ มากที่สุด รองลงมา คือ

2) ความรู้ ความสามารถของอาจารย์ผู้สอน ($\bar{X} = 4.48$, $SD = 0.51$) มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับ มาก และ

3) วิธีการสอนของอาจารย์ผู้สอน ($\bar{X} = 4.35$, $SD = 0.57$) มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับ มาก ส่วนความพึงพอใจด้านอาจารย์ผู้สอน ที่มีค่าคะแนนต่ำสุด คือ มีกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นิสิตได้เกิดการพัฒนาคิด (Thinking Skill Development) ($\bar{X} = 4.13$, $SD = 0.46$)

ตารางที่ 8 ระดับความพึงพอใจของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2555 ต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ฉบับ พ.ศ. 2549 ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้

การจัดการเรียนการสอน ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้	ระดับความพึงพอใจ (N = 23)		
	\bar{X}	SD	ระดับ
3.1 ปริมาณของเอกสาร / ตำรา ประกอบการเรียน	3.50	0.89	ปานกลาง
3.2 ปริมาณของเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการเรียนการสอน	3.55	0.99	มาก
3.3 ปริมาณของสื่อ / โสตทัศนูปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน	3.80	0.83	มาก
3.4 การให้บริการห้องปฏิบัติการ / คอมพิวเตอร์	3.65	1.09	มาก
3.5 การให้บริการสื่อโสตทัศนูปกรณ์	3.65	0.75	มาก
3.6 สภาพห้องเรียน	3.58	0.81	มาก
3.7 ความทันสมัยของสื่อการเรียนการสอน	3.95	0.69	มาก
รวม	3.67	0.86	มาก

จากตารางที่ 8 แสดงว่า นิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2555 มีระดับความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ฉบับ พ.ศ. 2549 ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.67$, $SD = 0.86$) โดย เรียงลำดับ 3 ลำดับที่มีความพึงพอใจจากมากไปหาน้อย ดังนี้

- 1) ความทันสมัยของสื่อการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.95$, $SD = 0.69$) มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับ มาก รองลงมา คือ
- 2) ปริมาณของสื่อ / โสตทัศนูปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.80$, $SD = 0.83$) มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับ มาก และ
- 3) การให้บริการสื่อโสตทัศนูปกรณ์ ($\bar{X} = 3.65$, $SD = 0.75$) มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับ มาก ส่วนความพึงพอใจด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ที่มีค่าคะแนนต่ำสุด คือ มีปริมาณของเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการเรียนการสอน ($\bar{X} = 3.55$, $SD = 0.99$)

2.3 ความคิดเห็นเกี่ยวกับสิ่งที่ควรปรับปรุงการผลิตบัณฑิตสู่สังคม

ตารางที่ 9 จำนวนและค่าร้อยละสิ่งที่ควรปรับปรุงหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ตามความคิดเห็นของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2555 (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

	สิ่งที่ควรปรับปรุง	N = 23	
		จำนวน	ร้อยละ
1	ควรมุ่งผลิตแพทย์ให้เป็นแพทย์ที่จะปฏิบัติงานในชนบทยิ่งขึ้น	5	21.73
2	ควรมุ่งผลิตแพทย์ให้เข้าสู่หน่วยงานราชการมากกว่าเอกชน	0	0.00
3	ควรมุ่งให้มีศักยภาพในการเรียนรู้และการวิจัยมากขึ้น	10	43.47
4	ควรคำนึงถึงความต้องการของตลาดแรงงานและสังคม	0	0.00
5	ควรจัดการเรียนรู้และประสบการณ์ให้ทันสมัยมากขึ้น	12	52.17
6	ควรสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ	3	13.04
7	ควรพัฒนากระบวนการคิดให้มากขึ้น	11	47.83
8	ควรพัฒนาทักษะทางด้านภาษาต่างประเทศและคอมพิวเตอร์มากขึ้น	12	52.17
9	อื่น ๆ...(ระบุ) การพัฒนาตนเอง	1	4.35

จากตารางที่ 9 แสดงว่า นิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2555 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีความคิดเห็น เกี่ยวกับสิ่งที่ควรปรับปรุงหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต สอดคล้องกันมากที่สุด 2 ประเด็นคือ 1. ควรจัดการเรียนรู้และประสบการณ์ให้ทันสมัยมากขึ้น และ 2) ควรพัฒนาทักษะทางด้านภาษาต่างประเทศและคอมพิวเตอร์มากขึ้น (ร้อยละ 52.17) รองลงมา คือ ควรพัฒนากระบวนการคิดให้มากขึ้น (ร้อยละ 47.83) และ ลำดับที่ 3 คือ ควรมุ่งให้มีศักยภาพในการเรียนรู้และการวิจัยมากขึ้น (ร้อยละ 43.47)

2.4 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้บริการวิชาการ หรือ ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่ศิษย์เก่า

ตารางที่ 10 จำนวนและค่าร้อยละความประสงค์นิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2555 ต่อการบริการวิชาการด้านความรู้และประสบการณ์วิชาชีพที่ต้องการและเป็นประโยชน์ต่อศิษย์เก่า

การบริการวิชาการที่ต้องการ		N = 23	
		จำนวน	ร้อยละ
1	ทักษะทางคลินิกในการตรวจวินิจฉัยใหม่ ๆ	15	65.22
2	ความก้าวหน้าทางวิชาชีพแพทย์	16	69.56
3	คุณธรรมจริยธรรมแห่งวิชาชีพแพทย์	3	13.04
4	การบริหารโรงพยาบาลและการสาธารณสุข	6	26.09
5	การวิจัยทางการแพทย์และสาธารณสุข	10	43.04
6	ทักษะภาษาต่างประเทศ	6	26.09
7	อื่น ๆ (ระบุ)	0	0.00

จากตารางที่ 10 แสดงว่า ความประสงค์ของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2555 ต่อการบริการวิชาการด้านความรู้และประสบการณ์วิชาชีพที่ต้องการและเป็นประโยชน์ต่อศิษย์เก่า เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังต่อไปนี้ 1) ความก้าวหน้าทางวิชาชีพแพทย์ (ร้อยละ 69.56) 2) ทักษะทางคลินิกในการตรวจวินิจฉัยใหม่ ๆ (ร้อยละ 65.22) และ 3) การวิจัยทางการแพทย์และสาธารณสุข (ร้อยละ 43.48)

2.5 ผลการจัดกิจกรรม After Action Review

หัวข้อ : การเรียนหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ฉบับ พ.ศ. 2549 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
ตารางที่ 11 ความคิดเห็นของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2555 ต่อหลักสูตร

ข้อ	สิ่งที่คาดหวัง	สิ่งที่เกิดขึ้นจริง		ทำไมจึงแตกต่าง	สิ่งที่ต้องปรับปรุงเร่งด่วน
		สิ่งที่ได้รับเกินคาดหวัง	สิ่งที่ได้รับไม่เป็นดังคาดหวัง		
1	Primary care แต่พอสมควร	Primary care มากเกินไป	-	-	หน่วยกิต Primary care มากเกินไป ทั้งหมด 14 หน่วยกิต
2	เนื้อหาวิชาส่วนประสบการณ์การเรียนการสอนในชั้นคลินิก (โครงสร้างหลักสูตร+เนื้อหาวิชา)	การจัดการเรียนวิชาหลัก (major ward) เป็นไปได้เหมาะสม	การเรียนวิชากลุ่มงานเวชศาสตร์ครอบครัว เวชศาสตร์ชุมชน การแพทย์ปฐมภูมิ มีสัดส่วนมากเกินไป	เทียบกับจำนวนหน่วยกิจรวมในรายวิชาเวชศาสตร์เหล่านี้มากพอ ๆ กับ major ward	ลดทอนหลักสูตร ส่วนเวชศาสตร์ป้องกันดังกล่าว
3	โครงสร้างหลักสูตรพอเหมาะกับเวลา	แบ่งเวลาเรียน และกิจกรรมเหมาะสม	บางรายวิชา เช่น PMC ใช้เวลามากเกินไป	-	ปรับปรุงเวลาให้เหมาะสม
4	หมอเวชศาสตร์ครอบครัวดี แต่ใช้แล้วไม่ Work กับหลักสูตร มันเยอะไป ไม่ค่อยตรงจุด	ไปดูเวชศาสตร์ครอบครัว ปรึกษาแล้วอยากให้มีมา ช่วยสอน ช่วยร่างหลักสูตร	-	ขาดอาจารย์ ขาด Academic ของ Family Med	-
5	หลักสูตรการเรียนเรื่อง Family Medicine มีการจัดสรรเวลาไม่ดี ไม่ต่อเนื่อง	อาจารย์ FamMed ให้ความดูแล เอาใจใส่ดี	-	เป็นรุ่นแรก	-
6	รายวิชาไม่ซ้ำซ้อนกัน	-	รายวิชาที่เรียนบางรายวิชาซ้ำซ้อนกันมากเกินไป เช่น PMC	-	รายวิชาที่เรียนบางรายวิชาซ้ำซ้อนกันมากเกินไป เช่น PMC จึงน่าจะมีการ Due กันระหว่าง PreClinic กับ Clinic ให้ดีเพื่อไม่ให้เกิดการเรียนที่ซ้ำซ้อน
7	เน้นเวชศาสตร์ครอบครัวและชุมชนในหลักสูตรมากเกินไป	มีการจัดเย็บบ้านมากเกินไปจนน่าเบื่อและทำให้ นิสิตแพทย์หลายคนมีเจตคติไม่ดีต่อวิชานี้	-	ความคาดหวังสูงเกินความต้องการในการเรียนของนิสิต	ลดช่วงเวลาเย็บบ้าน ลดเวลาเรียนเวชศาสตร์ครอบครัว

ตารางที่ 11 ความคิดเห็นของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2555 ต่อหลักสูตร

(ต่อ)

ข้อ	สิ่งที่คาดหวัง	สิ่งที่เกิดขึ้นจริง		ทำไมจึงแตกต่าง	สิ่งที่ต้องปรับปรุงเร่งด่วน
		สิ่งที่ได้รับเกินคาดหวัง	สิ่งที่ได้รับไม่เป็นที่คาดหวัง		
8	การสอนวิชา Family Medicine				จัดชั่วโมงการสอน Family Medicine มากเกินไป ทำให้เกิดความเบื่อหน่าย แม้ นิสิตจะเข้าใจดีว่า หลักสูตรต้องการให้เป็นแพทย์ชุมชน แต่คิดว่า เรียนมากเกินไป และวิชาหลัก เช่น อายุรกรรมน้อยเกินไป
9	หลักสูตร เนื้อหา คาดหวังว่าจะมีการจัดหลักสูตรที่เหมาะสมกับแต่ละชั้นปี ไม่ add งานอื่น ๆ เพิ่มมากเกินไป		มันมีงานต่าง ๆ ที่เพิ่มมากขึ้นเกินความจำเป็น เช่น การเยี่ยมบ้าน ตอนช่วงปี 2 คิดว่าน่าจะเอาไว้ ตอนปี 5 เพราะ นิสิตน่าจะมีความรู้มากกว่า		ควรจะมีการปรับหลักสูตรใหม่ ซึ่งที่เคยได้ Feedback ไปแล้วในแต่ละชั้นปี คิดว่าควรจะนำไปปรับปรุงตามที่เคย Feedback ไป
10	อยากได้หลักสูตรที่ผลิตแพทย์ได้อย่างมีคุณภาพ ตอบสนองความต้องการของโรงพยาบาล	ได้ตามความคาดหวัง รพ.สมเด็จฯมี อาจารย์ที่เอาใจใส่ดี มาก ได้ความรู้เยอะ สามารถนำไปใช้ใน ชีวิตจริงได้			
11	ได้รับการเรียนการสอนในหลักสูตรที่ทัดเทียมกับคณะแพทยศาสตร์อื่น ๆ ที่ก่อตั้งมาแล้ว มีสถานที่เรียนที่พร้อม	ได้รับการดูแลเอาใจใส่จากอาจารย์เป็นอย่างดี	แผนการเรียนการสอนยังสับสน วุ่นวาย สิ่งที่ยังเป็นพื้นฐานไม่ได้เรียน	อาจเป็นเพราะ เป็นคณะที่เพิ่งจัดตั้งใหม่ ทำให้เกิดความสับสนเรื่องหลักสูตรอยู่บ้าง	

ตารางที่ 11 ความคิดเห็นของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2555 ต่อหลักสูตร

(ต่อ)

ข้อ	สิ่งที่คาดหวัง	สิ่งที่เกิดขึ้นจริง		ทำไมจึงแตกต่าง	สิ่งที่ต้องปรับปรุง เร่งด่วน
		สิ่งที่ได้รับเกินคาดหวัง	สิ่งที่ได้รับไม่เป็น ดังคาดหวัง		
12	หน่วยกิตที่เหมาะสม	หน่วยกิตมากเกินไป		หน่วยกิตมากคิดว่า น่าจะกระชับได้ มากกว่านี้ เป็น มหาวิทยาลัยที่ เรียนหน่วยกิตมาก ที่สุดในประเทศ	
13	การเรียนที่พร้อมทั้ง เนื้อหาวิชา	อาจารย์เตรียมการเรียน การสอนดีมาก	บางรายวิชา อาจารย์สอนไม่รู้ เรื่อง		ปรับปรุงการจัดลำดับ เนื้อหาวิชา
14	ได้เรียนเนื้อหาที่ นำไปใช้ในชั้น Clinic ได้	เนื้อหาวิชา Pathology	ในวิชา Microbiology	อาจารย์ที่มาสอน มาจากภาควิชาอื่น	คิดว่าควรให้อาจารย์ ที่มาสอนในหลักสูตร ในเนื้อหาที่สอนที่ลูก ศิษย์จะได้ประโยชน์ จริง
15	หลักสูตรเนื้อหา				ตอนเรียน ปี 1 วิชา Basic Science ควร Scope เอาที่จำเป็น เป็นมาเรียนเท่านั้น และควรเปลี่ยนตัว อาจารย์ผู้สอนที่ไม่มี ความเหมาะสม จะ เป็นอาจารย์แพทย์ เช่น วิชา เคมี
16	หลักสูตรเนื้อหา	หลักสูตรเนื้อหา มีความ เหมาะสมทุกวิชา มีความ สมดุล สอดคล้องกับการ สอบ NL การนำไปใช้ จริงเนื้อหาวิชาส่วนมาก เหมาะสมดี			
17	คาดหวังแผนการ เรียนรู้ที่เหมาะสม	จัดสรรระบบได้ดี	บางครั้งได้แผน หลังเรียน		

จากตารางที่ 11 ความคิดเห็นของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2555 ต่อหลักสูตร พบว่า ส่วนใหญ่บัณฑิต ได้ประเมินเกี่ยวกับ โครงสร้างของหลักสูตร รวมทั้งการกำหนดเนื้อหาวิชา ที่มีสัดส่วนของวิชา กลุ่มงานเวชศาสตร์ครอบครัว เวชศาสตร์ชุมชน การแพทย์ปฐมภูมิ มากเกินไป

และมีข้อเสนอแนะ ให้ปรับปรุงโดย ลดจำนวนหน่วยกิต ลดเวลาเรียน ลดความซ้ำซ้อนรายวิชา และปรับแผนการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมมากขึ้น

ประเด็นรองลงมา คือ เนื้อหาวิชาที่เรียนในชั้น Pre-Clinic ควรปรับหลักสูตรให้เรียนเฉพาะส่วนที่จะนำไปใช้ประโยชน์จริงเมื่อขึ้นชั้น Clinic

ตอนที่ 3 การประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตรุ่น 1 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

บัณฑิตรุ่น 1 จำนวน 31 คน ได้รับแบบสอบถามกลับ จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 100.00

3.1 ข้อมูลทั่วไป

ตารางที่ 12 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ใช้บัณฑิตแพทย์รุ่น 1 (ผู้ประเมิน/ผู้ใช้บัณฑิต)

ลำดับ	ข้อมูลทั่วไป	จำนวนผู้ ประเมิน N = 95	ร้อยละ
1	โรงพยาบาล		
	พระนารายณ์ ลพบุรี	8	8.4
	พระปกเกล้า จันทบุรี	6	6.3
	พระพุทธบาท สระบุรี	10	10.5
	โพธาราม ราชบุรี	3	3.2
	ระยอง	20	21.1
	สมุทรสาคร	7	7.4
	สมุทรปราการ	9	9.5
	เสนา พระนครศรีอยุธยา	5	5.3
	ชลบุรี	9	9.5
	แก่ง ระยอง	7	7.4
	ตราด	10	10.5
	สมเด็จพระยุพราช สระแก้ว	1	1.1

ตารางที่ 12 จำนวนและค่าร้อยละของผู้ใช้บัณฑิตแพทย์รุ่น 1 (ผู้ประเมิน/ผู้ใช้บัณฑิต)

ลำดับ	ข้อมูลทั่วไป	จำนวนผู้ ประเมิน N = 95	ร้อยละ
2	ความสัมพันธ์กับผู้ถูกประเมิน		
	ผู้บังคับบัญชา	28	29.5
	พยาบาลผู้ร่วมงาน	23	24.2
	แพทย์ผู้ร่วมงาน	23	24.2
	ผู้ร่วมงานอื่น ๆ	10	10.5
	ไม่ระบุ	11	11.6

จากตารางที่ 12 แสดงว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ใช้บัณฑิต พบว่า มีผู้ใช้บัณฑิตที่ประเมินความพึงพอใจ ทั้งสิ้น 95 คน โดยมีผู้ใช้บัณฑิตในสถานพยาบาลที่ประเมินความพึงพอใจ จำนวนมากที่สุด คือ โรงพยาบาลระยอง (ร้อยละ 21.1) รองลงมาคือ โรงพยาบาล พระพุทธบาท สระบุรี และโรงพยาบาล ตราด (ร้อยละ 10.5) ส่วนใหญ่ผู้ประเมินหรือผู้ใช้บัณฑิต เป็นผู้บังคับบัญชา (ร้อยละ 29.5) รองลงมา คือ พยาบาลผู้ร่วมงานและแพทย์ผู้ร่วมงาน (ร้อยละ 24.2) ไม่ระบุความสัมพันธ์ (ร้อยละ 11.6) และผู้ร่วมงาน อื่น ๆ (ร้อยละ 10.5)

ตารางที่ 13 ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตแพทย์รุ่น 1 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของบัณฑิตแพทย์	ระดับความพึงพอใจ (N = 95)		
	X	SD	ระดับ
1. ความรู้ด้านการแพทย์โดยรวม	3.82	.545	มาก
2. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา สามารถทำงานท่ามกลางความกดดันได้	3.89	.627	มาก
3. การบันทึกรายงานผู้ป่วยอย่างเหมาะสม	3.93	.623	มาก
4. ความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง	4.01	.536	มาก
5. มีความรอบรู้ สามารถตีความ จับใจความ และแปลความได้อย่างถูกต้อง	3.92	.577	มาก
6. มีความสามารถในการเรียนรู้งาน	4.04	.563	มาก
7. การพยายามเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ อย่างต่อเนื่องและพัฒนาตนเองได้	4.09	.566	มาก
8. มีความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้กับงานที่ได้รับมอบหมาย	4.02	.565	มาก
9. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการทำงาน	3.88	.650	มาก
10. ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการติดต่อสื่อสาร	3.94	.598	มาก
11. ความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงตัวเลข	4.12	.616	มาก
12. ความสามารถในการวิจัย	3.87	.588	มาก
13. ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการแสวงหาข้อมูล/การนำเสนองาน/การปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมาย	4.09	.620	มาก
14. ความเป็นผู้นำ	3.93	.703	มาก
15. ความสามารถในการด้านการสอนหรือถ่ายทอดความรู้	3.86	.558	มาก
16. ความสามารถในการวางแผนและปฏิบัติได้สำเร็จตามกำหนดเวลา	4.07	.569	มาก
17. ความสามารถในการตัดสินใจแก้ปัญหาในงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเป็นระบบ	4.06	.633	มาก
18. ทักษะในด้านการสื่อสารกับเพื่อนร่วมงาน	4.18	.714	มาก
19. ทักษะในการสื่อสารกับผู้ป่วยและญาติ	4.12	.634	มาก
20. ทักษะในการทำงานเป็นทีม	4.12	.616	มาก
21. ความเป็นผู้นำที่ดี	3.91	.654	มาก
22. ความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้บังคับบัญชา	4.13	.656	มาก
23. ความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์กับผู้ร่วมงาน	4.13	.672	มาก
24. ความสามารถในการสร้างความสัมพันธ์กับลูกน้อง	4.08	.613	มาก
25. ปฏิบัติตนตามกฎหมาย สัญญา และข้อตกลง	4.05	.705	มาก
26. ปฏิบัติตามหน้าที่โดยไม่ละเมิดสิทธิ์ผู้อื่น และรับผิดชอบจากผลการปฏิบัติของตน	4.18	.583	มาก
27. รักษาสาธารณสมบัติ	4.06	.580	มาก
28. การคำนึงถึงประโยชน์ของผู้ป่วยเป็นหลัก	4.14	.538	มาก
29. การให้เกียรติผู้ป่วย	4.19	.570	มาก

ตารางที่ 13 ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตแพทย์รุ่น 1 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา(ต่อ)

ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของบัณฑิตแพทย์	ระดับความพึงพอใจ (N = 84)		
	\bar{X}	SD	ระดับ
30. ตรงต่อเวลา	4.11	.592	มาก
31. ความซื่อสัตย์ และปฏิบัติตามจรรยาบรรณ	4.22	.530	มาก
32. มีระเบียบวินัย ปฏิบัติตามกติกาสังคม	4.23	.555	มาก
33. ความรับผิดชอบ	4.17	.539	มาก
34. มีความขยันอดทน อุตสาหะ	4.13	.606	มาก
35. ความมีน้ำใจ	4.21	.582	มาก
36. มีความเสียสละ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม	4.12	.581	มาก
37. โดยรวมท่านพอใจผู้ที่ถูกประเมินเป็นส่วนหนึ่งของทีมงานเพียงใด	4.11	.574	มาก
รวม	4.06	.477	มาก
ในภาพรวม บัณฑิตแพทย์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีความรู้ความสามารถเมื่อเปรียบเทียบกับบัณฑิตจากสถาบันอื่นที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานของท่านในระยะเวลาเดียวกัน เป็นอย่างไร	3.12	.523	ปานกลาง

จากตารางที่ 13 แสดงว่า ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตแพทย์รุ่น 1 คณะแพทยศาสตร์ ในภาพรวม มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.06$, $SD = .48$) และเมื่อเปรียบเทียบความรู้ความสามารถกับสถาบันอื่นที่ปฏิบัติงานในหน่วยงาน พบว่า มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 3.12$, $SD = .52$)

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจบัณฑิตแพทย์รุ่น 1 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มากที่สุด 3 อันดับเรียงจากมากไปหาน้อย ในประเด็นดังต่อไปนี้

- 1) ความมีระเบียบวินัย ปฏิบัติตามกติกาสังคม ($\bar{X} = 4.23$, $SD = .56$)
- 2) ความซื่อสัตย์และปฏิบัติตามจรรยาบรรณ ($\bar{X} = 4.22$, $SD = .53$)
- 3) ความมีน้ำใจ ($\bar{X} = 4.21$, $SD = .58$)

สำหรับข้อที่มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด 3 อันดับเรียงจากน้อยไปหามาก มีดังต่อไปนี้

- 1) ความรู้ด้านการแพทย์โดยรวม ($\bar{X} = 3.82$, $SD = .55$)
- 2) ความสามารถในการสอนหรือถ่ายทอดความรู้ ($\bar{X} = 3.86$, $SD = .56$)
- 3) ความสามารถในการวิจัย ($\bar{X} = 3.87$, $SD = .58$)

ตารางที่ 14 จำนวนและค่าร้อยละของบัณฑิตแพทย์ รุ่น 1 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ลำดับ	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน N = 31	ร้อยละ
1	เพศ		
	ชาย	12	38.71
	หญิง	19	61.29
2	โรงพยาบาล		
	พระนารายณ์มหาราช ลพบุรี	2	6.45
	พระปกเกล้า จันทบุรี	3	9.68
	พระพุทธบาท สระบุรี	1	3.23
	โพธาราม ราชบุรี	3	9.68
	ระยอง	5	16.13
	สมุทรสาคร	9	29.03
	สมุทรปราการ	1	3.23
	เสนา พระนครศรีอยุธยา	1	3.23
	ชลบุรี	2	6.45
	แก่ง ระยอง	2	6.45
	ตราด	1	3.23
	สมเด็จพระยุพราช สระแก้ว	1	3.23
	รวม	31	100.00

จากตารางที่ 14 ข้อมูลทั่วไปของบัณฑิตแพทย์รุ่น 1 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 61.29) โรงพยาบาลที่มีบัณฑิตแพทย์รุ่น 1 ปฏิบัติงานมากที่สุด คือ โรงพยาบาล สมุทรสาคร (ร้อยละ 29.03) รองลงมาคือ โรงพยาบาลระยอง (ร้อยละ 16.13) โรงพยาบาล พระปกเกล้า จันทบุรี และโรงพยาบาล โพธาราม ราชบุรี (ร้อยละ 9.68)

ตารางที่ 15 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแปรปรวนความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตแพทย์รุ่น 1 คณะแพทยศาสตร์ เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเพศ

ความ พึงพอใจ	ชาย		หญิง		T
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD	
รวม	4.0666	.35892	4.0679	.61593	-.012*
ในภาพรวม (เปรียบเทียบ กับสถาบันอื่น)	3.17	.592	3.02	.524	1.070

จากตารางที่ 15 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตแพทย์รุ่น 1 ในภาพรวม เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเพศ พบว่า มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนระดับความพึงพอใจในภาพรวมเมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันอื่น เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเพศ พบว่า มีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 16 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแปรปรวนความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตแพทย์รุ่น 1 คณะแพทยศาสตร์ เมื่อเปรียบเทียบตามความสัมพันธ์กับผู้บัณฑิต (ผู้ประเมิน)

ความแปรปรวน	SS	Df	MS	F	P
ระหว่างกลุ่ม	1.559	4	.390	1.771	.142
ภายในกลุ่ม	19.809	90	.220		
รวม	21.369	94			

จากตารางที่ 16 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตแพทย์รุ่น 1 เมื่อเปรียบเทียบตามความสัมพันธ์กับผู้บัณฑิต (ผู้ประเมิน) พบว่า มีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของอาจารย์และอาจารย์พิเศษต่อการจัดการเรียนการสอน หลักสูตร
แพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2549 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตารางที่ 17 จำนวนและค่าร้อยละของอาจารย์และอาจารย์พิเศษ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ลำดับ	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน N = 39	ร้อยละ
1	เพศ		
	ชาย	26	66.67
	หญิง	13	33.33
2	ระดับการศึกษา		
	ปริญญาตรี (พ.บ.)	8	20.51
	วุฒิปัตร์	19	48.72
	วุฒิปัตร์ (อนุสาขา)	11	28.21
	ปริญญาโท	1	2.56
	ปริญญาเอก	0	0.00
3	สถานภาพ		
	โสด	23	58.97
	สมรส	16	41.03
	อื่น ๆ	0	0.00
	รวม	60	100.00

จากตารางที่ 17 แสดงว่า ข้อมูลทั่วไปของอาจารย์และอาจารย์พิเศษ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 66.67) ระดับการศึกษา วุฒิปัตร์ (ร้อยละ 48.72) สถานภาพ โสด (ร้อยละ 58.97)

ตารางที่ 18 ระดับความคิดเห็นของอาจารย์และอาจารย์พิเศษ ต่อการจัดการเรียนการสอน หลักสูตร
แพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2549 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น (N = 39)		
	\bar{X}	SD	ระดับ
ด้านหลักสูตร	4.13	0.59	มาก
1.แนวคิดพื้นฐาน(ปรัชญา/ปณิธาน)ของหลักสูตร มีความสอดคล้องกับ หลักการทางวิชาชีพและแนวคิดการพัฒนาสังคมและสามารถนำไป ปฏิบัติได้จริงในระดับใด	4.52	0.56	มากที่สุด
2.จุดมุ่งหมาย (มาตรฐาน) ของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับแนวคิด พื้นฐานของหลักสูตร มีความครอบคลุมและชัดเจนในระดับใด	4.38	0.57	มาก
3.โครงสร้างของหลักสูตรสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย สัดส่วนของแต่ละ หมวดวิชาและการจัดรายวิชาเหมาะสมเพียงใด	3.88	0.61	มาก
4.การกำหนดสาระการเรียนรู้ / เนื้อหาวิชา สอดคล้องกับโครงสร้าง หลักสูตรในระดับใด	3.84	0.65	มาก
5.รายวิชาและหน่วยการเรียนรู้ มีคุณค่าทางวิชาการ / วิชาชีพ และ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในสังคมในระดับใด	4.78	0.54	มากที่สุด
6.การกำหนดแนวทางการจัดการเรียนรู้แต่ละช่วงชั้น/ปี มีความ เหมาะสมในระดับใด	3.75	0.52	มาก
7.สื่อการเรียนรู้ และการวัดประเมินผลการเรียนรู้มีความพร้อมและ เหมาะสมในระดับใด	3.77	0.68	มาก
ปัจจัยเบื้องต้น/ปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร	4.09	0.61	มาก
1.ผู้เรียนมีคุณสมบัติพื้นฐานด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะ เบื้องต้นตามที่คาดหวังเพียงใด	4.05	0.59	มาก
2.ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร มีคุณวุฒิ ความสามารถทาง วิชาการ คุณลักษณะและผลงานทางวิชาการเหมาะสมในการสอน รายวิชาเพียงใด	4.68	0.66	มากที่สุด
3.สิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ เช่น เอกสารประกอบหลักสูตร ตำรา สื่อการเรียนรู้ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องสมุด ฯลฯ มีเพียงพอและคุณภาพดีเพียงใด	3.54	0.58	มาก

ตารางที่ 18 ระดับความคิดเห็นของอาจารย์และอาจารย์พิเศษ ต่อการจัดการเรียนการสอน หลักสูตร แพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2549 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา (ต่อ)

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น (N = 39)		
	\bar{X}	SD	ระดับ
กระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร	3.81	0.62	มาก
1. ผู้สอนมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายสอดคล้องกับหลักสูตร ความถนัด / ความสนใจของผู้เรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมากน้อยเพียงไร	3.86	0.71	มาก
2. ผู้สอนมีการวัดและประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน และมีการให้ข้อมูลย้อนกลับสำหรับผู้เรียนเหมาะสมในระดับใด	3.89	0.55	มาก
3. กระบวนการบริหารหลักสูตร มีระบบการประเมินการสอนของครูผู้สอนเพื่อเป็นข้อมูลย้อนกลับสำหรับผู้สอนในระดับใด	3.41	0.57	มาก
4. กระบวนการบริหารหลักสูตร มีระบบการประเมินหลักสูตรเมื่อใช้หลักสูตรครบวงจรแล้วเพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัย ทันการเปลี่ยนแปลงในระดับใด	4.06	0.71	มาก
ผลที่ได้จากการใช้หลักสูตร	4.49	0.61	มาก
1. ผู้เรียนมีส่วนของการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในระดับใด	4.85	0.51	มากที่สุด
2. ผู้สำเร็จการศึกษา มีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรในระดับใด	4.32	0.62	มาก
3. ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ได้จริงในระดับใด	4.61	0.66	มากที่สุด
4. ผู้สำเร็จการศึกษาเป็นที่ยอมรับของสังคม และเป็นที่พึงพอใจของผู้ใช้ผลผลิตหรือบัณฑิตมากน้อยในระดับใด	4.18	0.64	มาก
รวม	4.13	0.61	มาก

จากตารางที่ 18 แสดงว่า ระดับความคิดเห็นของอาจารย์และอาจารย์พิเศษ ต่อการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2549 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.13$, $SD = 0.61$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) ผลที่ได้จากการใช้หลักสูตร ($\bar{X} = 4.49$, $SD = 0.61$) 2) ด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 4.13$, $SD = 0.59$) 3) ด้านปัจจัยเบื้องต้น/ปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร ($\bar{X} = 4.09$, $SD = 0.61$) และ 4) ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร ($\bar{X} = 3.81$, $SD = 0.62$)

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารหลักสูตรต่อการจัดการเรียนการสอน
หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2549 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

ตารางที่ 19 จำนวนและค่าร้อยละของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารหลักสูตร คณะแพทยศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา

ลำดับ	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน N = 10	ร้อยละ
1	เพศ		
	ชาย	6	60.00
	หญิง	4	40.00
2	ระดับการศึกษา		
	ปริญญาตรี (พ.บ.)	0	0.00
	วุฒิปัตร์	5	50.00
	วุฒิปัตร์ (อนุสาขา)	3	30.00
	ปริญญาโท	1	10.00
	ปริญญาเอก	1	10.00
3	สถานภาพ		
	โสด	1	10.00
	สมรส	9	90.00
	อื่น ๆ	0	0.00
4	ตำแหน่งทางวิชาการ		
	ศาสตราจารย์	3	30.00
	รองศาสตราจารย์	1	10.00
	ผู้ช่วยศาสตราจารย์	3	30.00
	อาจารย์	3	30.00
	รวม	10	100.00

จากตารางที่ 19 แสดงว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารหลักสูตร ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 60.00) ระดับการศึกษา วุฒิปัตร์ (ร้อยละ 50.00) สถานภาพ สมรส (ร้อยละ 90.00) ตำแหน่งทางวิชาการ ระดับ ศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์ (ร้อยละ 30.00)

ตารางที่ 20 สรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารหลักสูตร เกี่ยวกับหลักสูตร

ข้อ	คำถาม	ความคิดเห็น		
		เชิงบวก	ปานกลาง/ไม่แน่ใจ	เชิงลบ
1	แนวคิดพื้นฐาน(ปรัชญา/ปณิธาน)ของหลักสูตร สอดคล้องกับหลักการทางวิชาชีพและแนวคิดการพัฒนาสังคมเพียงใด และสามารถนำไปปฏิบัติได้เพียงไร	-สอดคล้องและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงมาก -มีความโดดเด่นของเวชศาสตร์ชุมชนกับการเป็นแพทย์ปฐมภูมิ	-	-
2	จุดมุ่งหมาย (มาตรฐาน) ของหลักสูตรสอดคล้องกับแนวคิดพื้นฐานของหลักสูตรหรือไม่ และมีความครอบคลุมและชัดเจนเพียงใด	-มีความสอดคล้องครอบคลุมและชัดเจนมาก	-สอดคล้องแต่ไม่แน่ใจว่ามีความครอบคลุมเพียงพอกับความเปลี่ยนแปลงปัจจุบันหรือไม่	-
3	โครงสร้างของหลักสูตร สอดคล้องกับจุดมุ่งหมายหรือไม่ สัดส่วนของแต่ละหมวดวิชาและการจัดรายวิชาเหมาะสมเพียงใด	มีความสอดคล้อง	ไม่แน่ใจแต่ด้านเวชศาสตร์ชุมชนมีความสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายและสัดส่วนแล้ว	-จำนวนหน่วยกิตของหลักสูตรมากเกินไป -ยังขาดบางรายวิชาที่จำเป็นเช่น พฤติกรรมศาสตร์ รังสีวินิจฉัย
4	การกำหนดสาระการเรียนรู้ / เนื้อหาวิชา สอดคล้องกับโครงสร้าง หลักสูตรหรือไม่ อย่างไร	มีความสอดคล้อง	สอดคล้องพอสมควร	-
5	รายวิชาและหน่วยการเรียนรู้ มีคุณค่าทางวิชาการ / วิชาชีพ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในสังคมหรือไม่ อย่างไร	-มีคุณค่าและนำไปใช้ประโยชน์ได้มาก -มีความเหมาะสม	ควรรอผลการประเมินหลักสูตรจากผลลัพธ์คุณภาพของบัณฑิตแพทย์ที่จบไปทำงานแล้ว	-

ตารางที่ 20 สรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารหลักสูตร เกี่ยวกับหลักสูตร(ต่อ)

ข้อ	คำถาม	ความคิดเห็น		
		เชิงบวก	ปานกลาง/ไม่แน่ใจ	เชิงลบ
6	การกำหนดแนวทางการจัดการเรียนรู้แต่ละช่วงชั้น/ปี มีความเหมาะสมหรือไม่อย่างไร	เหมาะสม	เหมาะสมพอสมควรแต่ควรเน้นเรื่อง Clinical ให้เข้ากับ basic มากกว่าเดิมจะช่วยให้นิสิตเข้าใจมากขึ้น	-การจัดการเรียนรู้ในชั้นปีที่ 6 เน้นภาคทฤษฎีมากเกินไป ภาคทฤษฎีควรจะเน้นในชั้นปีที่ 5 และเน้นภาคปฏิบัติในชั้นปีที่ 6 เพื่อให้สอดคล้องกับการสอบเพื่อใบประกอบวิชาชีพเวชกรรมขั้นตอนที่ 2 ซึ่งเป็นภาคทฤษฎีในชั้นปีที่ 5 -มีวิชาเวชจริยศาสตร์ที่อยู่ในชั้นปีที่ 2 ซึ่งเร็วเกินไป ควรปรับเป็นเรียนในชั้นปีที่ 3 และชั้นคลินิก
7	สื่อการเรียนรู้ และการวัดประเมินผลการเรียนรู้มีความพร้อมและเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร	-พร้อม -เหมาะสม -สื่อการเรียนเหมาะสม -การวัดประเมินผลมีความเหมาะสม	มีความพร้อมปานกลาง ยังไม่สมบูรณ์	-

จากตารางที่ 20 สรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารหลักสูตร เกี่ยวกับหลักสูตร แพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2559 พบว่า

ความคิดเห็นเชิงบวก ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน เกี่ยวกับประเด็นแนวคิดพื้นฐาน ของหลักสูตร โดยแสดงความคิดเห็นว่า มีความเหมาะสม สอดคล้องกับ ปรัชญา/ปณิธานของหลักสูตร สอดคล้องกับหลักการทางวิชาชีพและแนวคิดการพัฒนาสังคมและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ความโดดเด่นของเวชศาสตร์ชุมชนกับการเป็นแพทย์ปฐมภูมิ

ส่วนความคิดเห็นเชิงลบ ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตร และแผนการเรียนรู้ โดยแสดงความคิดเห็นว่า จำนวนหน่วยกิตของหลักสูตรมากเกินไปและยังขาดบาง รายวิชาที่จำเป็นเช่น พฤติกรรมศาสตร์ รัสสิวิวินิจฉัย ส่วนแผนการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ในชั้นปีที่ 6 เน้นภาคทฤษฎีมากเกินไป ภาคทฤษฎีควรจะเน้นในชั้นปีที่ 5 และเน้นภาคปฏิบัติในชั้นปีที่ 6 เพื่อให้ สอดคล้องกับการสอบเพื่อใบประกอบวิชาชีพเวชกรรมชั้นตอนที่ 2 ซึ่งเป็นภาคทฤษฎีในชั้นปีที่ 5 มีวิชา เวชจรียศาสตร์ที่อยู่ในชั้นปีที่ 2 ซึ่งเร็วเกินไปควรปรับเป็นเรียนในชั้นปีที่ 3 และชั้นคลินิก

ตารางที่ 21 สรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารหลักสูตร เกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้น/ปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร

ข้อ	คำถาม	ความคิดเห็น		
		เชิงบวก	ปานกลาง/ไม่แน่ใจ	เชิงลบ
1	ผู้เรียนมีคุณสมบัติพื้นฐานด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะเบื้องต้นตามที่คาดหวังเพียงใด	-ส่วนใหญ่มีคุณลักษณะตามที่คาดหวัง -พื้นฐานความรู้ดี -มีความรู้เพียงพอ	-	-บางคนขาดทักษะในการปรับตัวทำให้ผลการเรียนไม่ดีหรือลาออกก่อนจบหลักสูตร -คุณลักษณะด้านมารยาท ความรักวิชาชีพ ไม่ดีเท่าที่คาดหวังเนื่องจากนิสิตหลายคนที่สอบเข้ามาไม่ได้อยากเป็นแพทย์ -ผู้เรียนใฝ่รู้ลดลงทั้งที่ปัจจุบันมีสิ่งอำนวยความสะดวกมาก
2	ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร มีคุณวุฒิความสามารถทางวิชาการ คุณลักษณะและผลงานทางวิชาการเหมาะสมในการสอนรายวิชาเพียงใด	-อาจารย์มีความรู้เพียงพอ -มีความเหมาะสม -เข้าใจเป็นอย่างดี -ส่วนใหญ่มีความเหมาะสม	-	มีบางรายวิชาที่ขาดอาจารย์เชี่ยวชาญโดยตรง
3	สิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ เช่น เอกสารประกอบหลักสูตร ตำรา สื่อการเรียนรู้ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องสมุด ฯลฯ มีเพียงพอและคุณภาพดีเพียงใด	-คุณภาพดี -มีความเพียงพอ	-	-เอกสารประกอบการสอนยังไม่สมบูรณ์ -ขาดตำราและหนังสือของคณะฯ -ควรพัฒนาทางด้าน E-learning มากขึ้น

จากตารางที่ 21 สรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารหลักสูตร เกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้น/ ปัจจัยนำเข้าของหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2559 พบว่า

ความคิดเห็นเชิงบวก ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน เกี่ยวกับประเด็นด้านอาจารย์ผู้สอน โดยแสดงความคิดเห็นว่า ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร มีคุณวุฒิ ความสามารถทางวิชาการ คุณลักษณะและผลงานทางวิชาการเหมาะสมในการสอนรายวิชาเป็นอย่างดี มีเพียงบางรายวิชาซึ่งเป็น จำนวนน้อยที่ยังขาดอาจารย์ที่เชี่ยวชาญโดยตรง

ส่วนความคิดเห็นเชิงลบ ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ โดยแสดงความคิดเห็นว่า เอกสารประกอบการสอนยังไม่สมบูรณ์ ขาดตำราและหนังสือของคณะ และ ควรพัฒนาทางด้าน E-learning ให้มากขึ้น

ตารางที่ 22 สรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารหลักสูตร เกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร

ข้อ	คำถาม	ความคิดเห็น		
		เชิงบวก	ปานกลาง/ไม่แน่ใจ	เชิงลบ
1	ผู้สอนมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลาย สอดคล้องกับหลักสูตร ความถนัด / ความสนใจของผู้เรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมากน้อยเพียงไร	-มีความสอดคล้อง -มีการจัดกิจกรรมที่หลากหลายและสร้างความน่าสนใจให้แก่ผู้เรียนให้มากขึ้น และพัฒนาปรับปรุงอยู่เสมอ	-ขึ้นอยู่กับบุคคล เช่น อาจารย์บางท่านสอนแทบจะไม่ได้สนใจผู้เรียน -บางรายวิชามีความสอดคล้องน้อย	กิจกรรมการเรียนการสอนยังไม่หลากหลาย
2	ผู้สอนมีการวัดและประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน และมีการให้ข้อมูลย้อนกลับสำหรับผู้เรียนเหมาะสมเพียงใด	-มีการFeedback ให้หลังจากการสอบ midterm -มีความเหมาะสม	-เมื่อนิสิตขึ้นชั้นคลินิกไม่สามารถตามไปให้ข้อมูลย้อนกลับได้	-การประเมินผลการเรียนรู้อย่างไม่เป็นมาตรฐานเดียวกันทุกรายวิชา -การให้ข้อมูลย้อนกลับระหว่างการเรียนแต่ละรายวิชายังน้อย
3	กระบวนการบริหารหลักสูตร มีระบบการประเมินการสอนของครูผู้สอนเพื่อเป็นข้อมูลย้อนกลับสำหรับผู้สอนหรือไม่ เพียงใด	-	มีเป็นบางส่วน ระบบยังไม่สมบูรณ์	-มีน้อย/ไม่ค่อยมี -ไม่มีเลยมีแค่การประเมินจากนิสิตซึ่งไม่ค่อยได้ประโยชน์มากนักเนื่องจากนิสิตมักจะตอบไม่ตรงกับความเป็นจริง
4	กระบวนการบริหารหลักสูตร มีระบบการประเมินหลักสูตร เมื่อใช้หลักสูตรครบวงจรแล้วเพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัย ทันการเปลี่ยนแปลงหรือไม่ เพียงใด	มีระบบ ทันการเปลี่ยนแปลง มีความทันสมัย	-ทันการเปลี่ยนแปลงพอสมควร -ทันสมัยพอสมควร -มีการปรับปรุงแต่ไม่แน่ใจว่าทันสมัยหรือไม่	

จากตารางที่ 22 สรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารหลักสูตร เกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2559 พบว่า

ความคิดเห็นเชิงบวก ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน เกี่ยวกับประเด็นด้านการประเมินหลักสูตร โดยแสดงความคิดเห็นว่า มีระบบการประเมินหลักสูตรเมื่อใช้หลักสูตรครบวงจรแล้วเพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัย และทันการเปลี่ยนแปลง

ส่วนความคิดเห็นเชิงลบ ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับระบบการประเมินการสอนของครูผู้สอน โดยแสดงความคิดเห็นว่า มีน้อยระบบยังไม่สมบูรณ์ ไม่ค่อยมี ถึงไม่มีเลย การประเมินการสอนที่ผ่านมา มีเพียงการประเมินจากนิสิตซึ่งไม่ค่อยได้ประโยชน์มากนักเนื่องจากนิสิตมักจะตอบไม่ตรงกับความเป็นจริง

ตารางที่ 23 สรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารหลักสูตร เกี่ยวกับผลที่ได้จากการใช้หลักสูตร

ข้อ	คำถาม	ความคิดเห็น		
		เชิงบวก	ปานกลาง/ไม่ แน่ใจ	เชิงลบ
1	ผู้เรียนมีสัดส่วนของการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรเพียงใด	-มากกว่า ร้อยละ 90 -ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษา มากกว่า ร้อยละ 95 และสามารถสอบไปประกอบวิชาชีพเวชกรรมได้ -ร้อยละ 100	-	-
2	ผู้สำเร็จการศึกษา มีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะตาม จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพียงใด	-มีความสำเร็จตาม จุดมุ่งหมายเป็นอย่างดี -มีความสำเร็จมาก	-	-
3	ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถ นำความรู้ที่ได้ไปใช้ ประโยชน์ได้จริงเพียงใด	-ได้ดีมากจากการนิเทศ -มาก	-	-
4	ผู้สำเร็จการศึกษาเป็นที่ ยอมรับของสังคม และเป็นที่ ฟังพอใจของผู้ใช้ผลผลิต หรือบัณฑิตมากน้อยเพียงใด	มาก	-	-

จากตารางที่ 23 สรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารหลักสูตร เกี่ยวกับผลที่ได้จากการใช้หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2559 พบว่า

ความคิดเห็นเชิงบวก ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน เกี่ยวกับประเด็นด้านผลผลิตของหลักสูตรหรือประสิทธิผล โดยแสดงความคิดเห็นว่า สัดส่วนของผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรมีจำนวนมาก และสามารถสอบไปประกอบวิชาชีพเวชกรรมได้ ร้อยละ 100

ส่วนความคิดเห็นเชิงลบ ส่วนใหญ่ ไม่มีการแสดงความคิดเห็น

และมีข้อเสนอแนะให้ติดตาม ประเมินผล การเป็นที่ยอมรับของสังคม และเป็นที่ฟังพอใจของผู้ใช้ผลผลิตหรือบัณฑิตอย่างต่อเนื่องต่อไป

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2549 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ใน 4 ด้าน คือ 1) ด้านบริบทของหลักสูตร 2) ด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร 3) ด้านกระบวนการการบริหารและการจัดการเรียนการสอน 4) ด้านผลลัพธ์ของหลักสูตร ใช้วิธีการวิเคราะห์หลักสูตร แบบซิปป (CIPP Model) ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ มีจำนวนประชากรทั้งสิ้น 327 คน คือ 1) กลุ่มผู้เชี่ยวชาญตามคุณสมบัติที่กำหนด และกลุ่มผู้บริหารหลักสูตร 2) กลุ่มอาจารย์ผู้สอนประจำหลักสูตรและกลุ่มอาจารย์พิเศษสถาบันร่วมผลิตแพทย์ 3) กลุ่มนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ที่สำเร็จการศึกษา ในปีการศึกษา 2555 หรือบัณฑิตแพทย์รุ่นที่ 1 และ 4) กลุ่มผู้ใช้บัณฑิต สุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified random sampling) และกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากตาราง กำหนดกลุ่มตัวอย่าง ของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan , 1960) ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง 175 คน ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาคั้งนี้ ตั้งแต่ เดือน มีนาคม พ.ศ. 2556 – กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557 เครื่องมือ ประกอบด้วย แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย มหาวิทยาลัยบูรพา และผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ค่าความเชื่อมั่น 0.92 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์เนื้อหา

สถานที่ในการศึกษาวิจัย

ภาคตะวันออกเฉียง ประเทศไทย

ระยะเวลาในการศึกษาวิจัย

ระยะเวลา 1 ปี (มีนาคม พ.ศ. 2556 – กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2557)

ผลการศึกษาวิจัย

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เป็น ผู้ใช้บัณฑิต (ร้อยละ 54.29) รองลงมา คือ อาจารย์และอาจารย์พิเศษ (ร้อยละ 22.29) และบัณฑิต (ร้อยละ 17.71)

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ฉบับ พ.ศ. 2549

2.1 นิสิตชั้นปีที่ 6 ที่สำเร็จการศึกษาในปีการศึกษา 2555 ระดับปริญญาตรี หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ฉบับ พ.ศ. 2549 มีจำนวนทั้งสิ้น 31 คน มีนิสิตที่เข้าร่วมกิจกรรมการประเมินหลักสูตรและตอบแบบสอบถาม จำนวน 23 คน (ร้อยละ 74.19) เป็นเพศชาย 9 คน (ร้อยละ 39.13) เพศหญิง 14 คน (ร้อยละ 60.87)

2.2 ระดับความพึงพอใจของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2555 ต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ฉบับ พ.ศ. 2549 โดยรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.09$, $SD = .0.69$) โดยมีความพึงพอใจ เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน ทุกด้านอยู่ในระดับ มาก เรียงตามลำดับ ดังนี้ 1) ด้านอาจารย์ผู้สอน ($\bar{X} = 4.27$, $SD = 0.59$) 2) ด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 4.19$, $SD = 0.66$) 3) ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ($\bar{X} = 3.62$, $SD = 0.89$)

2.3 ระดับความพึงพอใจของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2555 ต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ฉบับ พ.ศ. 2549 ด้านหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.19$, $SD = 0.66$) โดย เรียงลำดับ 3 ลำดับที่มีความพึงพอใจจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1) การจัดประสบการณ์การศึกษาภาคปฏิบัติสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้จริง ($\bar{X} = 4.43$, $SD = 0.59$) รองลงมา คือ

2) ความทันสมัยของเนื้อหาที่เรียน ($\bar{X} = 4.30$, $SD = 0.64$) และ

3) เนื้อหาที่เรียนตรงกับความต้องการของงานหรือการทำงาน ($\bar{X} = 4.26$, $SD = 0.54$)

ส่วนความพึงพอใจด้านหลักสูตรที่มีค่าคะแนนต่ำสุด คือ ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตที่เรียนในหลักสูตร ($\bar{X} = 3.75$, $SD = 0.96$)

2.4 ระดับความพึงพอใจของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2555 ต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ฉบับ พ.ศ. 2549 ด้านอาจารย์ผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.27$, $SD = 0.59$) โดย เรียงลำดับ 3 ลำดับที่มีความพึงพอใจจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1) ความทุ่มเท / เอาใจใส่ผู้เรียนของอาจารย์ผู้สอน ($\bar{X}=4.57$, $SD = 0.57$) มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับ มากที่สุด รองลงมา คือ

2) ความรู้ ความสามารถของอาจารย์ผู้สอน ($\bar{X} = 4.48$, $SD = 0.51$) มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับ มาก และ

3) วิธีการสอนของอาจารย์ผู้สอน ($\bar{X} = 4.35$, $SD = 0.57$) มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับ มาก ส่วนความพึงพอใจด้านอาจารย์ผู้สอน ที่มีค่าคะแนนต่ำสุด คือ มีกระบวนการจัดการเรียนรู้อันส่งเสริมให้นิสิตได้เกิดการพัฒนาการคิด (Thinking Skill Development) ($\bar{X} = 4.13$, $SD = 0.46$)

2.5 ระดับความพึงพอใจของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2555 ต่อการจัดการเรียนการสอนในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ฉบับ พ.ศ. 2549 ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.67$, $SD = 0.86$) โดย เรียงลำดับ 3 ลำดับที่มีความพึงพอใจจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1) ความทันสมัยของสื่อการเรียนการสอน ($\bar{X}=3.95$, $SD = 0.69$) มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับ มาก รองลงมา คือ

2) ปริมาณของสื่อ / โสตทัศนูปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน ($\bar{X}=3.80$, $SD = 0.83$) มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับ มาก และ

3) การให้บริการสื่อโสตทัศนูปกรณ์ ($\bar{X}=3.65$, $SD = 0.75$) มีความพึงพอใจ อยู่ในระดับ มาก ส่วนความพึงพอใจด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ ที่มีค่าคะแนนต่ำสุด คือ มีปริมาณของเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการเรียนการสอน ($\bar{X}=3.55$, $SD = 0.99$)

2.6 สิ่งที่ต้องปรับปรุงหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ตามความคิดเห็นของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2555 มีความคิดเห็น สอดคล้องกันมากที่สุด 2 ประเด็นคือ 1) ควรจัดการเรียนรู้และประสบการณ์ให้ทันสมัยมากขึ้น และ 2) ควรพัฒนาทักษะทางด้านภาษาต่างประเทศ และคอมพิวเตอร์มากขึ้น (ร้อยละ 52.17) รองลงมา คือ ควรพัฒนากระบวนการคิดให้มากขึ้น (ร้อยละ 47.83) และ ลำดับที่ 3 คือ ควรมุ่งให้มีศักยภาพในการเรียนรู้และการวิจัยมากขึ้น (ร้อยละ 43.47)

2.7 ความประสงค์ของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2555 ต่อการบริการวิชาการด้านความรู้และประสบการณ์วิชาชีพที่ต้องการและเป็นประโยชน์ต่อศิษย์เก่า เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังต่อไปนี้ 1) ความก้าวหน้าทางวิชาชีพแพทย์ (ร้อยละ 69.56) 2) ทักษะทางคลินิกในการตรวจวินิจฉัยใหม่ ๆ (ร้อยละ 65.22) และ 3) การวิจัยทางการแพทย์และสาธารณสุข (ร้อยละ 43.48)

2.8 สรุปความคิดเห็นของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ที่สำเร็จการศึกษา ปีการศึกษา 2555 ต่อหลักสูตรจากกิจกรรม After Action Review พบว่า ส่วนใหญ่บัณฑิต ได้ประเมินเกี่ยวกับ โครงสร้างของหลักสูตร รวมทั้งการกำหนดเนื้อหาวิชา ที่มีสัดส่วนของวิชา กลุ่มงานเวชศาสตร์ครอบครัว เวชศาสตร์ชุมชน

การแพทย์ปฐมภูมิ มากเกินไป และมีข้อเสนอแนะ ให้ปรับปรุงโดย ลดจำนวนหน่วยกิต ลดเวลาเรียน ลดความซ้ำซ้อนรายวิชา และปรับแผนการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมมากขึ้น ประเด็นรองลงมา คือ เนื้อหาวิชาที่เรียนในชั้น Pre-Clinic ควรปรับหลักสูตรให้เรียนเฉพาะส่วนที่จะนำไปใช้ประโยชน์จริงเมื่อขึ้นชั้น Clinic

ตอนที่ 3 การประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตรุ่น 1 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

3.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ใช้บัณฑิต พบว่า มีผู้ใช้บัณฑิตที่ประเมินความพึงพอใจ ทั้งสิ้น 95 คน โดยมีผู้ใช้บัณฑิตในสถานพยาบาลที่ประเมินความพึงพอใจ จำนวนมากที่สุด คือ โรงพยาบาลระยอง (ร้อยละ 21.1) รองลงมาคือ โรงพยาบาล พระพุทธบาท สระบุรี และโรงพยาบาลตราด (ร้อยละ 10.5) ส่วนใหญ่ผู้ประเมินหรือผู้ใช้บัณฑิต เป็นผู้บังคับบัญชา (ร้อยละ 29.5) รองลงมา คือ พยาบาลผู้ร่วมงาน และแพทย์ผู้ร่วมงาน (ร้อยละ 24.2) ไม่ระบุความสัมพันธ์ (ร้อยละ 11.6) และ ผู้ร่วมงาน อื่น ๆ (ร้อยละ 10.5)

3.2 ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตแพทย์รุ่น 1 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในภาพรวม มีระดับความพึงพอใจอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.06$, $SD = .48$) และเมื่อเปรียบเทียบความรู้ความสามารถกับสถาบันอื่นที่ปฏิบัติงานในหน่วยงาน พบว่า มีความพึงพอใจในระดับมาก ($\bar{X} = 3.12$, $SD = .52$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจ มากที่สุด 3 อันดับเรียงจากมากไปหาน้อย ในประเด็นดังต่อไปนี้

- 1) ความมีระเบียบวินัย ปฏิบัติตามกติกาสังคม ($\bar{X} = 4.23$, $SD = .56$)
- 2) ความซื่อสัตย์และปฏิบัติตามจรรยาบรรณ ($\bar{X} = 4.22$, $SD = .53$)
- 3) ความมีน้ำใจ ($\bar{X} = 4.21$, $SD = .58$)

สำหรับข้อที่มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด 3 อันดับเรียงจากน้อยไปหามาก มีดังต่อไปนี้

- 1) ความรู้ด้านการแพทย์โดยรวม ($\bar{X} = 3.82$, $SD = .55$)
- 2) ความสามารถในการสอนหรือถ่ายทอดความรู้ ($\bar{X} = 3.86$, $SD = .56$)
- 3) ความสามารถในการวิจัย ($\bar{X} = 3.87$, $SD = .58$)

3.3 ข้อมูลทั่วไปของบัณฑิตแพทย์รุ่น 1 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 61.29) โรงพยาบาลที่มีบัณฑิตแพทย์รุ่น 1 ปฏิบัติงานมากที่สุด คือ โรงพยาบาลสมุทรสาคร (ร้อยละ 29.03) รองลงมาคือ โรงพยาบาลระยอง (ร้อยละ 16.13) โรงพยาบาลพระปกเกล้า จันทบุรี และโรงพยาบาล โพนาราม ราชบุรี (ร้อยละ 9.68)

3.4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตแพทย์รุ่น 1 ในภาพรวม เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเพศ พบว่า มีความพึงพอใจแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนระดับความพึงพอใจในภาพรวมเมื่อเปรียบเทียบกับสถาบันอื่น เมื่อเปรียบเทียบระหว่างเพศ พบว่า มีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน

3.5 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิตแพทย์รุ่น 1 เมื่อเปรียบเทียบตามความสัมพันธ์กับผู้ใช้บัณฑิต (ผู้ประเมิน) พบว่า มีความพึงพอใจไม่แตกต่างกัน

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของอาจารย์และอาจารย์พิเศษต่อการจัดการเรียนการสอน หลักสูตร แพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2549 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

4.1 ข้อมูลทั่วไปของอาจารย์และอาจารย์พิเศษ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 66.67) ระดับการศึกษา วุฒิปริญญาตรี (ร้อยละ 48.72) สถานภาพ โสด (ร้อยละ 58.97)

4.2 ระดับความคิดเห็นของอาจารย์และอาจารย์พิเศษ ต่อการจัดการเรียนการสอน หลักสูตร แพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2549 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในภาพรวมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 4.13$, $SD = 0.61$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) ผลที่ได้จากการใช้หลักสูตร ($\bar{X} = 4.49$, $SD = 0.61$) 2) ด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 4.13$, $SD = 0.59$) 3) ด้านปัจจัยเบื้องต้น/ปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร ($\bar{X} = 4.09$, $SD = 0.61$) และ 4) ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร ($\bar{X} = 3.81$, $SD = 0.62$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ข้อที่มีระดับความคิดเห็น อยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับ จากมากไปหาน้อย ดังนี้ 1) ผู้เรียนมีสัดส่วนของการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในระดับใด ($\bar{X} = 4.85$, $SD = 0.51$) 2) รายวิชาและหน่วยการเรียนรู้ มีคุณค่าทางวิชาการ / วิชาชีพ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในสังคมในระดับใด ($\bar{X} = 4.78$, $SD = 0.54$) และ 3) ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร มีคุณวุฒิ ความสามารถทางวิชาการ คุณลักษณะและผลงานทางวิชาการเหมาะสมในการสอนรายวิชาเพียงใด ($\bar{X} = 4.68$, $SD = 0.66$)

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารหลักสูตรต่อการจัดการเรียนการสอน หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2549 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

5.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารหลักสูตร ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย (ร้อยละ 60.00) ระดับการศึกษา วุฒิปริญญาตรี (ร้อยละ 50.00) สถานภาพ สมรส (ร้อยละ 90.00) ตำแหน่งทางวิชาการ ระดับศาสตราจารย์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ และอาจารย์ (ร้อยละ 30.00)

5.2 สรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารหลักสูตร เกี่ยวกับหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2559 พบว่า ความคิดเห็นเชิงบวก ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน เกี่ยวกับประเด็นแนวคิดพื้นฐานของหลักสูตร โดยแสดงความคิดเห็นว่า มีความเหมาะสม สอดคล้องกับ ปรัชญา/ปณิธานของหลักสูตร สอดคล้องกับหลักการทางวิชาชีพและแนวคิดการพัฒนาสังคมและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง ความโดดเด่นของเวชศาสตร์ชุมชนกับการเป็นแพทย์ปฐมภูมิ

ส่วนความคิดเห็นเชิงลบ ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับโครงสร้างของหลักสูตรและแผนการเรียนรู้ โดยแสดงความคิดเห็นว่า จำนวนหน่วยกิตของหลักสูตรมากเกินไปและยังขาดบางรายวิชาที่จำเป็นเช่น พฤติกรรมศาสตร์ รังสีวินิจฉัย ส่วนแผนการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ในชั้นปีที่ 6 เน้นภาคทฤษฎีมากเกินไป ภาคทฤษฎีควรจะเน้นในชั้นปีที่ 5 และเน้นภาคปฏิบัติในชั้นปีที่ 6 เพื่อให้สอดคล้องกับการสอบเพื่อใบประกอบวิชาชีพเวชกรรมชั้นตอนที่ 2 ซึ่งเป็นภาคทฤษฎีในชั้นปีที่ 5 มีวิชาเวชจริยศาสตร์ที่อยู่ในชั้นปีที่ 2 ซึ่งเร็วเกินไปควรปรับเป็นเรียนในชั้นปีที่ 3 และชั้นคลินิก

5.3 สรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารหลักสูตร เกี่ยวกับปัจจัยเบื้องต้นปัจจัยนำเข้าของหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2559 พบว่า ความคิดเห็นเชิงบวก ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน เกี่ยวกับประเด็นด้านอาจารย์ผู้สอน โดยแสดงความคิดเห็นว่า ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร มีคุณวุฒิ ความสามารถทางวิชาการ คุณลักษณะและผลงานทางวิชาการเหมาะสมในการสอนรายวิชาเป็นอย่างดี มีเพียงบางรายวิชาซึ่งเป็นจำนวนน้อยที่ยังขาดอาจารย์ที่เชี่ยวชาญโดยตรง

ส่วนความคิดเห็นเชิงลบ ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้ โดยแสดงความคิดเห็นว่า เอกสารประกอบการสอนยังไม่สมบูรณ์ ขาดตำราและหนังสือของคณะฯ และควรพัฒนาทางด้าน E-learning ให้มากขึ้น

5.4 สรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารหลักสูตร เกี่ยวกับกระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2559 พบว่า ความคิดเห็นเชิงบวก ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน เกี่ยวกับประเด็นด้านการประเมินหลักสูตร โดยแสดงความคิดเห็นว่า มีระบบการประเมินหลักสูตรเมื่อใช้หลักสูตรครบวงจรแล้วเพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัย และทันการเปลี่ยนแปลง

ส่วนความคิดเห็นเชิงลบ ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับระบบการประเมินการสอนของครูผู้สอน โดยแสดงความคิดเห็นว่า มีน้อยระบบยังไม่สมบูรณ์ ไม่ค่อยมี ถึงไม่มีเลย การประเมินการสอนที่ผ่านมา มีเพียงการประเมินจากนิสิตซึ่งไม่ค่อยได้ประโยชน์มากนักเนื่องจากนิสิตมักจะตอบไม่ตรงกับความเป็นจริง

5.5 สรุปความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารหลักสูตร เกี่ยวกับผลที่ได้จากการใช้หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2559 พบว่า ความคิดเห็นเชิงบวก ส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับประเด็นด้านผลผลิตของหลักสูตรหรือประสิทธิผล โดยแสดงความคิดเห็นว่า สัดส่วนของผู้เรียน

ที่การสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรมีจำนวนมาก และสามารถสอบใบประกอบวิชาชีพเวชกรรมได้ ร้อยละ 100

ส่วนความคิดเห็นเชิงลบ ส่วนใหญ่ ไม่มีการแสดงความคิดเห็น และมีข้อเสนอแนะให้ติดตาม ประเมินผล การเป็นที่ยอมรับของสังคม และเป็นที่พึงพอใจของผู้ใช้ผลผลิตหรือบัณฑิตอย่างต่อเนื่องต่อไป

อภิปรายผลการวิจัย

การประเมินหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2549 ของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โดย การวิเคราะห์เอกสารหลักสูตร และศึกษาความคิดเห็นของ นิสิตแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาในปี การศึกษา 2555หรือบัณฑิตแพทย์ รุ่นที่ 1 อาจารย์และอาจารย์พิเศษ ผู้ใช้บัณฑิต ผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารหลักสูตร คณะผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลการวิจัย ดังนี้

1. ด้านบริบทของหลักสูตร (Context Evaluation) บัณฑิตแพทย์ อาจารย์และอาจารย์พิเศษ ผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารหลักสูตร และผู้ใช้บัณฑิต มีความเห็นสอดคล้องกันว่า มีความเหมาะสมและความพึงพอใจในระดับมากและสูงกว่าเกณฑ์ โดยในกลุ่มของบัณฑิตแพทย์มีความเห็นว่า เนื้อหาวิชาของหลักสูตรมีความทันสมัย ตรงกับความต้องการของการนำไปใช้ปฏิบัติงานจริง สอดคล้องกับความคิดเห็นในกลุ่มของอาจารย์และอาจารย์พิเศษ ที่มีความเห็นว่า รายวิชาและหน่วยการเรียนรู้ มีคุณค่าทางวิชาการและวิชาชีพ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในสังคมมากที่สุด นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับความคิดเห็นของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและกลุ่มผู้บริหารหลักสูตร ที่มีความคิดเห็นว่าแนวคิดพื้นฐานของหลักสูตร มีความเหมาะสม สอดคล้องกับ ปรัชญา/ปณิธานของหลักสูตร หลักการทางวิชาชีพและแนวคิดการพัฒนาสังคมและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริง และมีความโดดเด่นของเวชศาสตร์ชุมชนกับการเป็นแพทย์ปฐมภูมิ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากปรัชญา ปณิธานของหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา ฉบับ พ.ศ. 2549 ที่ มุ่งเน้นการผลิตแพทย์ให้เหมาะสมต่อระบบบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขของประเทศ โดยเฉพาะภูมิภาคตะวันออก มีคุณภาพตามเกณฑ์มาตรฐานผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมของแพทยสภา เทียบเท่ามาตรฐานสากล มีความรู้ ความสามารถและเจตคติที่จะปฏิบัติงานในชนบทได้เป็นอย่างดี และธำรงไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมไทย (คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา , 2549) โดยมีการกำหนดวัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่ชัดเจน ในข้อที่ 2 ของปณิธานว่า จะผลิตบัณฑิตให้เหมาะสมต่อระบบบริการทางการแพทย์และสาธารณสุขของประเทศ โดยเฉพาะภูมิภาคตะวันออก มีความรู้ ความสามารถ และเจตคติที่จะปฏิบัติงานในชนบทได้เป็นอย่างดี ทำให้การกำหนดแนวคิดพื้นฐาน จุดมุ่งหมาย โครงสร้าง และเนื้อหาวิชา มีความชัดเจนและสอดคล้องกัน และสอดคล้องกับความคิดเห็น

ของ ชูจิตต์ เหล่าเจริญสุข (2550) ที่กล่าวว่าความมุ่งหมาย(Objectives) ของหลักสูตรเป็นเสมือนการกำหนดทิศทางของการจัดการศึกษา การจัดการเรียนการสอน เพื่อมุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาไปในลักษณะต่าง ๆ ที่พึงประสงค์อันก่อให้เกิดประโยชน์ในสังคมนั้น การกำหนดความมุ่งหมายของหลักสูตรต้องคำนึงถึงข้อมูลพื้นฐานของสังคม เพื่อประโยชน์ในการแก้ปัญหา และสนองความต้องการของสังคมและผู้เรียน และต้องสอดคล้องสัมพันธ์กับนโยบายการจัดการศึกษาของชาติด้วย จะเห็นได้ว่า หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2549 ของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีความเหมาะสมสอดคล้องกับความต้องการพื้นฐานของสังคม และช่วยแก้ปัญหาการขาดแคลนแพทย์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอบสนองต่อความต้องการของสังคม ผู้เรียนและผู้ใช้บัณฑิตได้อย่างเหมาะสมมาก

อย่างไรก็ตามในประเด็นของหลักสูตรด้านโครงสร้างของหลักสูตร ตามความคิดเห็นของนิสิตแพทย์และบัณฑิตแพทย์ รวมทั้งผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารหลักสูตร มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า โครงสร้างของหลักสูตรมีจำนวนหน่วยกิตมากเกินไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่มของบัณฑิตแพทย์ให้ ความเห็นว่า มีสัดส่วนของวิชา กลุ่มงานเวชศาสตร์ครอบครัว เวชศาสตร์ชุมชน การแพทย์ปฐมภูมิ มากเกินไป แต่ไม่สอดคล้องกับความคิดเห็นของอาจารย์และอาจารย์พิเศษที่มีความเห็นว่า ในสาขาวิชาเวชศาสตร์ครอบครัวและเวชศาสตร์ชุมชนมีสัดส่วนของแต่ละหมวดวิชาและการจัดรายวิชาที่เหมาะสม มีความครอบคลุม และสามารถสร้างความโดดเด่นของเวชศาสตร์ชุมชนกับการเป็นแพทย์ปฐมภูมิให้แก่ผู้เรียนได้ดีตรงตามความต้องการใช้บัณฑิตของภูมิภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งสอดคล้องกับ กระทรวงสาธารณสุข (2553) โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขในขณะนั้น ได้กล่าวว่า สัดส่วนของแพทย์ต่อประชากรไทยที่ควรเป็นคือ 1 ต่อ 1,500 คน ซึ่งในปี พ.ศ. 2553 สำหรับภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีสัดส่วน 1 : 2,683 คน ซึ่งยังถือว่ามีความขาดแคลนจำนวนแพทย์ในชุมชนอยู่มาก ดังนั้นการผลิตแพทย์ตามความต้องการของสังคมนั้น จำเป็นต้องมีการจัดโครงสร้างและเนื้อหาของวิชาการให้เหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการดังกล่าว และเพื่อให้ผู้เรียน มีความเข้าใจและเจตคติที่ดี ควรมีการสื่อสารและทำความเข้าใจกับผู้เรียน รวมทั้งผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอื่น ๆ ได้รับทราบและเข้าใจจุดมุ่งหมายของหลักสูตรให้ดียิ่งขึ้น ทั้งนี้ การปรับโครงสร้างของหลักสูตรที่ผู้เชี่ยวชาญ ผู้บริหารหลักสูตร และนิสิตมีความเห็นว่ามีจำนวนมากเกินไป อาจต้องศึกษาเอกสารหลักสูตรเพิ่มเติมในเชิงลึกว่าจะสามารถปรับโครงสร้างหลักสูตรให้มีจำนวนหน่วยกิตที่เหมาะสมได้ในส่วนใด

ด้านเนื้อหาวิชา พบว่า นิสิตและบัณฑิตแพทย์ให้ความเห็นว่า ควรปรับเนื้อหาวิชาที่เรียนในชั้น Pre-Clinic ให้เรียนเหมาะสมที่จะนำไปใช้ประโยชน์จริงเมื่อขึ้นชั้น Clinic มากขึ้น ในประเด็นดังกล่าว พบว่า ได้มีการระบุเป็นเป้าประสงค์และกลยุทธ์ของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม (2554) ในยุทธศาสตร์ที่ 1 การผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพภายใต้การจัดการเรียนการสอนในที่ทันสมัยตามเกณฑ์คุณภาพและมาตรฐานของชาติและสากลรวมทั้งเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียนและ

ประชาคมโลก ในเป้าประสงค์ที่ 1.6) ผลการสอบใบประกอบวิชาชีพของนิสิตแต่ละสาขาวิชา ไม่น้อยกว่าร้อยละ 85 มีกลยุทธ์ ในการจัดการเรียนการสอนโดยมี Clinical correlation ในแต่ละรายวิชาในชั้นปรีคลินิก มีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทางคลินิกสำหรับนิสิตระดับชั้นปรีคลินิก และกลยุทธ์การจัดเตรียมความพร้อมสำหรับการสอบใบประกอบวิชาชีพของนิสิตทุกสาขาวิชา นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานแพทยศาสตรศึกษาขั้นพื้นฐานมาตรฐานสากลของสหพันธ์แพทยศาสตรศึกษาโลกเพื่อการพัฒนาคุณภาพ ฉบับปรับปรุงใหม่ปีค.ศ. 2012 (WFME, 2012) องค์กรประกอบที่ 2 หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต องค์กรประกอบย่อยที่ 2.3 วิทยาศาสตร์การแพทย์พื้นฐาน ที่ระบุว่า สถาบันต้องระบุให้เห็นและสอดคล้ององค์ประกอบเหล่านี้ในหลักสูตร อันได้แก่ การใช้วิทยาศาสตร์การแพทย์พื้นฐานเพื่อสร้างความรู้ ความเข้าใจทางวิทยาศาสตร์ แนวคิดและวิธีการที่จำเป็นที่จะแสวงหาและประยุกต์ใช้ความรู้ทางคลินิก โดยหลักฐานที่ต้องแสดงคือ รายวิชาหรือเนื้อหาในรายวิชาที่แสดงถึงการเชื่อมโยงและการประยุกต์ใช้ในทางคลินิก เช่น Clinical correlation Clinicopathological conference เป็นต้น โดยสถาบันควรดำเนินการหลักสูตรให้สามารถปรับแก้เนื้อหาทางวิทยาศาสตร์การแพทย์ให้เข้ากับ พัฒนาการทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และคลินิก ความต้องการของสังคม และระบบบริการสุขภาพทั้งในปัจจุบันและอนาคต

ด้านแผนการเรียนรู้อ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ และผู้บริหารหลักสูตร มีความเห็นว่า การจัดการเรียนรู้ในชั้นปีที่ 6 เน้นภาคทฤษฎีมากเกินไป ภาคทฤษฎีควรจะเน้นในชั้นปีที่ 5 และเน้นภาคปฏิบัติในชั้นปีที่ 6 เพื่อให้สอดคล้องกับการสอบเพื่อใบประกอบวิชาชีพเวชกรรมชั้นตอนที่ 2 ซึ่งเป็นภาคทฤษฎีในชั้นปีที่ 5 มีวิชาเวชจริยศาสตร์ที่อยู่ในชั้นปีที่ 2 ซึ่งเร็วเกินไปควรปรับเป็นเรียนในชั้นปีที่ 3 และชั้นคลินิก

2. ด้านปัจจัยเบื้องต้น/ปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร (Input Evaluation) บัณฑิตแพทย์ อาจารย์ และอาจารย์พิเศษ ผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารหลักสูตร และผู้ใช้บัณฑิต มีความเห็นสอดคล้องกันว่า มีความเหมาะสมและความพึงพอใจในระดับมากและสูงกว่าเกณฑ์ โดยนิสิตแพทย์/บัณฑิตแพทย์ อาจารย์/อาจารย์พิเศษ มีความเห็นสอดคล้องกันเกี่ยวกับปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร ว่า ผู้สอนหรืออาจารย์แพทย์ เป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถ มีความเข้าใจในหลักสูตร มีคุณวุฒิ ความสามารถทางวิชาการ คุณลักษณะและผลงานทางวิชาการเหมาะสมในการสอนรายวิชาเป็นอย่างดีในระดับมากถึงมากที่สุด โดยนิสิตแพทย์ให้ความเห็นเพิ่มเติมว่า อาจารย์แพทย์มีความทุ่มเท เอาใจใส่ต่อผู้เรียนในระดับมาก มีวิธีการสอนที่ดี มีความรู้ ความสามารถที่เหมาะสมและเพียงพอต่อการสอนนิสิตแพทย์ ทั้งนี้เนื่องจากอาจารย์และอาจารย์พิเศษของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ผ่านการพิจารณาคุณสมบัติทั้งด้านคุณวุฒิซึ่งต้องเป็นคณาจารย์ที่สำเร็จการศึกษาในระดับวุฒิปริญญาโท เท่านั้น จึงจะสามารถบรรจุ แต่งตั้งเป็นอาจารย์ได้ ซึ่งมีคุณวุฒิในระดับปริญญาเอก และมีระบบการสรรหาคณาจารย์ให้ครบและตรงตาม

องค์ประกอบที่ ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านคุณวุฒิของคณาจารย์ของคณะแพทยศาสตร์ อยู่ในเกณฑ์ ระดับ ดีมาก (5 คะแนน) (รายงานการประเมินตนเอง คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, 2554, 2555) การที่อาจารย์มีวุฒิการศึกษาตรงตามสาขาวิชาที่สอน ทำให้อาจารย์มีความรู้ ประสบการณ์ สามารถให้คำปรึกษา แนะนำ ได้อย่างถูกต้องและมีความเข้าใจที่ลุ่มลึก ซึ่งเป็นผลดีต่อการเรียนการสอน นอกจากนี้ อาจารย์ของคณะแพทยศาสตร์ทุกคนต้องผ่านการอบรมแพทยศาสตรศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อเรียนรู้วิชาชีพครู ทั้งด้านหลักสูตร การเขียนวัตถุประสงค์ การจัดการเรียนการสอน การใช้อุปกรณ์ประกอบการสอนต่าง ๆ จึงทำให้ผู้สอนมีความรู้ ความเข้าใจ และพัฒนาทักษะในการจัดการเรียนการสอน (ฝ่ายวิชาการและวิจัย คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา , 2556) ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ กรรอุษา ศรีสุวรรณ (2552) ที่ทำการศึกษา การประเมินหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2542 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และพบว่า อาจารย์ นิสิตแพทย์ และบัณฑิตแพทย์ มีความคิดเห็นว่า คุณลักษณะของอาจารย์ มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด และมีความเหมาะสมสูงกว่าเกณฑ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ด้านผู้เรียน ตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารหลักสูตร พบว่า ส่วนใหญ่มีคุณลักษณะตามที่คาดหวัง มีพื้นฐานความรู้ดีและมีความรู้เพียงพอ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจากกระบวนการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในหลักสูตร แพทยศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา ได้มีการกำหนดคุณสมบัติตรงตามเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา โดยผ่านการสอบตรงของมหาวิทยาลัย และมีจำนวนผู้สนใจสมัครเข้ารับการศึกษาเป็นจำนวนมาก เมื่อเปรียบเทียบกับจำนวนที่สามารถรับเข้าศึกษาได้ โดยรุ่นที่ 1 มีผู้สนใจสมัครเข้ารับการศึกษาจากนักเรียนในภาคตัวนอกจำนวน ประมาณ 2,000 คน และสามารถรับเข้าศึกษาได้ 32 คน ในอัตราส่วน 1 ต่อ 62. และในปีต่อ ๆ มาได้มีจำนวนผู้สนใจเข้ารับการศึกษาเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยในปีปัจจุบัน (พ.ศ. 2556) มีจำนวนผู้สมัคร ประมาณ 8,000 คน และสามารถรับเข้าศึกษา ได้ 48 คน อัตราส่วน 1 ต่อ 166.5 ซึ่งถือได้ว่าการแข่งขันสูงมาก ดังนั้นผู้ที่สอบผ่านการคัดเลือก ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้พื้นฐานในระดับดีมาก

อย่างไรก็ตาม มีคณาจารย์บางท่านให้ความเห็นว่า ผู้เรียนบางคนขาดทักษะในการปรับตัวทำ ให้ผลการเรียนไม่ดีหรือลาออกก่อนจบหลักสูตร และคุณลักษณะด้านมารยาท ความรักวิชาชีพ ไม่ได้เท่าที่คาดหวังเนื่องจากนิสิตหลายคนที่สอบเข้ามาไม่ได้อยากเป็นแพทย์ ผู้เรียนมีความใฝ่รู้ลดลงทั้งที่ปัจจุบันมีสิ่งอำนวยความสะดวกมาก นับได้ว่าเป็นประเด็นคุณลักษณะผู้เรียนด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ รวมถึงด้านคุณธรรม จริยธรรม (กระทรวงศึกษาธิการ , 2552) ที่เป็นความท้าทายให้คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จัดประสบการณ์เรียนรู้เพื่อพัฒนาคนเก่ง ให้เป็นคนดี มีคุณธรรม และมีความสุข ตามนโยบายของคณบดีคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่กล่าวให้โอวาทแก่นิสิตแพทย์ในพิธีปฐมนิเทศนิสิตแพทย์ใหม่ ปีการศึกษา 2555 (พิสิษฐ์ พิริยาพรณ , 2555) ในเชิงประจักษ์และติดตามผลลัพท์ต่อไป

3. กระบวนการจัดการเรียนการสอน (Process Evaluation) บัณฑิตแพทย์ อาจารย์และอาจารย์พิเศษ ผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารหลักสูตร และผู้ใช้บัณฑิต มีความเห็นสอดคล้องกันว่า มีความเหมาะสมและความพึงพอใจในระดับมากและสูงกว่าเกณฑ์ โดย มีความคิดเห็นสอดคล้องกันว่า การประเมินหลักสูตร มีระบบการประเมินเมื่อครบวงจร เพื่อทำการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัย ทันท่วงการ เปลี่ยนแปลง โดยมีการประเมินโดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ผ่านการศึกษาวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับ เบิร์ค (Berk , 1981 , p. 4) ที่กล่าวว่า การประเมินผลหลักสูตร เป็นกระบวนการที่ใช้วิธีการทางวิทยาศาสตร์ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลที่มีความตรง และความเที่ยง เพื่อใช้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับหลักสูตรทางการศึกษา เมื่อครบวงจรของการใช้หลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางการประเมินหลักสูตร ของ ศิริชัย กาญจนวาสี (2545) เพื่อให้ได้สารสนเทศสำหรับพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร ให้หลักสูตรมีความทันสมัย ทันท่วงการเปลี่ยนแปลงทางวิชาการของโลกสามารถตอบสนองความต้องการของสังคมในการนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ได้จริง และสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้เกี่ยวข้อง ในขณะที่เดียวกันการประเมินหลักสูตรจะต้องให้สารสนเทศที่สามารถรองรับการติดตามตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตรทั้งจากผู้ประเมินภายในและภายนอกด้วย

อย่างไรก็ตาม ในทัศนะของผู้เชี่ยวชาญ และผู้บริหารหลักสูตร พบว่า ระบบการประเมินการสอนของครูผู้สอนเพื่อเป็นข้อมูลย้อนกลับสำหรับผู้สอน ยังมีน้อยและระบบยังไม่สมบูรณ์ หรือไม่ค่อยมี ถึงไม่มีเลย การประเมินการสอนที่ผ่านมามีเพียงการประเมินจากนิสิตซึ่งไม่ค่อยได้ประโยชน์มากนัก เนื่องจากนิสิตมักจะตอบไม่ตรงกับความเป็นจริง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สมประสงค์ เสนารัตน์ , 2552) ที่ทำการศึกษา ปัญหาการประเมินผล โดยพบว่า ปัญหาการประเมินทางการศึกษาของประเทศไทย มีสองประเด็น คือ ปัญหาการเข้าใจผิดเกี่ยวกับการประเมินทางการศึกษา และปัญหาการวัดและประเมินผล ที่เกิดจากการวัดประเมินผลตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 โดย กรณีของการเข้าใจผิดเกี่ยวกับการประเมินทางการศึกษา พบว่า มีประเด็น การคิดว่าผู้เรียนไม่สามารถประเมินผลการสอนของอาจารย์ได้ รวมอยู่ด้วย และกรณีปัญหาการวัดและประเมินผล ที่เกิดจากการวัดประเมินผลตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ในมุมมองของครูผู้สอน พบปัญหาเกี่ยวกับการวัดประเมินผล โดยขาดความมั่นใจในวิธีการปฏิบัติของการวัดประเมินสภาพจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านเป็นเรื่องเกี่ยวกับเทคนิคการวัดและวิธีประเมินผล

นอกจากนี้ในประเด็นของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ในทัศนะของนิสิตแพทย์ผู้เรียน พบว่า มีความคิดเห็นว่าการจัดการเรียนรู้อันส่งเสริมให้นิสิตได้พัฒนาการคิด (Thinking skill development) อยู่ในระดับมาก และผ่านเกณฑ์ แต่มีผลคะแนนในระดับที่ต่ำที่สุดของกระบวนการจัดการเรียนรู้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการประเมินความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต ที่พบว่า ทักษะด้านความรู้ความสามารถ และทักษะด้านปัญญาของบัณฑิตแพทย์ อยู่ในระดับมาก และผ่านเกณฑ์ แต่อยู่ในลำดับที่

ต่ำที่สุดของการประเมินผล ดังนั้น คณะแพทยศาสตร์ควรมีการปรับวิธีการและการจัดการเรียนรู้ให้ผลิตแพทย์ได้พัฒนาทักษะด้านความรู้ ความสามารถให้มากขึ้น ใช้กลยุทธ์ การสอนด้วยวิธีการที่หลากหลาย โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญให้เกิดความรู้และเข้าใจในศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ที่มีผลต่อการพัฒนาตน และการสร้างความเข้าใจในศาสตร์ด้านวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์ โดยการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเป็นรายบุคคลและกลุ่มเพื่อนำไปปรับและประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการดำเนินชีวิต รวมทั้งการพัฒนาทักษะทางปัญญา โดยเน้นให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้มาสร้างประโยชน์ต่อสังคมได้ สามารถคิดอย่างเป็นระบบ เข้าใจปัญหาแก้ปัญหาได้ และสามารถคิดวิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ และแสวงหาเหตุผลได้ โดยใช้กลยุทธ์ การสอนด้วยวิธีการที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญอย่างหลากหลายโดยการคิดวิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหาสาระและข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์เพื่อเป็นองค์ความรู้เชิงประจักษ์ในการพัฒนาตนและสังคม ให้ผู้เรียนสามารถคิดประเมินค่า และตัดสินใจกระทำอย่างรอบคอบทั้งด้านวิทยาศาสตร์ สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์และปรับใช้ได้อย่างสร้างสรรค์ต่อไป

4. ด้านผลที่ได้จากการใช้หลักสูตร (Product Evaluation) บัณฑิตแพทย์ อาจารย์และอาจารย์พิเศษ ผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารหลักสูตร และผู้ใช้บัณฑิต มีความเห็นสอดคล้องกันว่า มีความเหมาะสมและความพึงพอใจในระดับมากและสูงกว่าเกณฑ์ โดย มีความเห็นสอดคล้องกันทุกกลุ่มว่า ผลผลิตของหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2549 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีประสิทธิผล โดยสัดส่วนของผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรมีจำนวนมากและสามารถสอบใบประกอบวิชาชีพเวชกรรมได้ร้อยละ 100 และในทัศนะของผู้ใช้บัณฑิต พบว่า มีความพึงพอใจในระดับมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในด้านคุณธรรม จริยธรรม ซึ่งพบว่า ผู้ใช้บัณฑิตมีความพึงพอใจในระดับมาก 3 ลำดับแรก คือ บัณฑิตแพทย์จากมหาวิทยาลัยบูรพา เป็นผู้ที่มีระเบียบวินัย ปฏิบัติตามกติกายของสังคม มีความซื่อสัตย์ และปฏิบัติตามจรรยาบรรณ และเป็นผู้มีน้ำใจ ซึ่งคาดว่าเกิดจากการปลูกฝัง และกระบวนการจัดการเรียนรู้ ที่มุ่งเน้น การเรียนรู้โดยการปฏิสัมพันธ์เชิงปฏิบัติการเพื่อการปลูกฝังค่านิยมต่อคุณธรรมและจริยธรรมที่สามารถนำไปพัฒนาชีวิต การจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ทำให้เกิดการตระหนักและสร้างเข้าใจในการนำไปปรับใช้ในการอยู่ร่วมกับสังคมได้อย่างมีความสุข และมีข้อเสนอแนะจากกลุ่มผู้เชี่ยวชาญและผู้บริหารหลักสูตร ให้ติดตาม ประเมินผลผลลัพธ์ของหลักสูตร จากการเป็นที่ยอมรับของสังคม และเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้ผลผลิตหรือบัณฑิตอย่างต่อเนื่องต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ด้านบริบทของหลักสูตร

1.1 ควรมีการปรับโครงสร้างของหลักสูตรที่มีจำนวนหน่วยกิตมากเกินไปให้มีจำนวนหน่วยกิตลดลง แต่ยังคงความโดดเด่นด้านเวชศาสตร์ครอบครัวและชุมชนและการแพทย์ปฐมภูมิไว้ โดยอาจจะมีการศึกษารายละเอียดของหลักสูตรเพื่อปรับจำนวนหน่วยกิตให้มีความเหมาะสมมากขึ้น

1.2 ควรปรับเนื้อหาวิชาที่เรียนในชั้น Pre-Clinic ให้เรียนเหมาะสมที่จะนำไปใช้ประโยชน์จริงเมื่อขึ้นชั้น Clinic มากขึ้น โดยอาจจะกำหนดเป็นกลยุทธ์ ในการจัดการเรียนการสอนโดยมี Clinical correlation ในแต่ละรายวิชาในชั้นปรีคลินิก มีการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ทางคลินิกสำหรับนิสิตระดับชั้นปรีคลินิก รวมถึงการพัฒนาปรับปรุงรายวิชาหรือเนื้อหาในรายวิชาที่แสดงถึงการเชื่อมโยงและการประยุกต์ใช้ในทางคลินิก เช่น Clinical correlation Clinicopathological conference ให้ได้ตามเกณฑ์ของ WFME ต่อไป

2. ด้านปัจจัยเบื้องต้น/ปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร

ควรเร่งพัฒนาคุณลักษณะผู้เรียน ด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ เนื่องจากบางคนขาดทักษะในการปรับตัวทำให้ผลการเรียนไม่ดีหรือลาออกก่อนจบหลักสูตร และด้านคุณธรรม จริยธรรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณลักษณะด้านมารยาท ความรักวิชาชีพ ไม่ความใฝ่เรียน ใฝ่รู้ เพื่อพัฒนาคนเก่ง ให้เป็นคนดี มีคุณธรรม และมีความสุข ตามนโยบายของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา ในเชิงประจักษ์และติดตามผลลัพธ์ต่อไป

3. ด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอน

3.1 ควรพัฒนาระบบการประเมินการสอนของครูผู้สอน ซึ่งระบบยังไม่สมบูรณ์ ให้สมบูรณ์ขึ้น โดยผู้สอนมีความเชื่อมั่นและสามารถนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาตนเองและการจัดการเรียนรู้สอนให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น ซึ่งการประเมินผู้สอนโดยนิสิตอย่างเดียวยังไม่เพียงพอ

3.2 ควรมีการปรับวิธีการและการจัดการเรียนรู้ให้นิสิตแพทย์ได้พัฒนาทักษะด้านความรู้ ความสามารถและทักษะทางปัญญาให้มากขึ้น โดยใช้กลยุทธ์การสอนด้วยวิธีการที่หลากหลาย เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สร้างความมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นเป็นรายบุคคลและกลุ่มเพื่อการนำไปปรับและประยุกต์ใช้ในการพัฒนาการดำเนินชีวิต พัฒนาทักษะการแสวงหาความรู้มาสร้างประโยชน์ต่อสังคม การคิดอย่างเป็นระบบ เข้าใจปัญหา แก้ปัญหาได้ สามารถคิดวิเคราะห์ วิพากษ์วิจารณ์ และแสวงหาเหตุผลได้ ให้ผู้เรียนคิดประเมินค่า และตัดสินใจในการทำโดยอาศัยองค์ความรู้ที่ได้เรียนรู้ไปประยุกต์และปรับใช้ได้อย่างสร้างสรรค์

4. ด้านผลที่ได้จากการใช้หลักสูตร

ควรมีการติดตาม ประเมินผลลัพท์ของหลักสูตร จากการเป็นที่ยอมรับของสังคม และเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้ผลผลิตหรือบัณฑิตอย่างต่อเนื่องต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาผลลัพท์หรือผลกระทบของหลักสูตร ตามความโดดเด่นของหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา ฉบับ พ.ศ. 2549 ในระยะยาว เพื่อประเมินและตรวจสอบผลลัพท์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านเวชศาสตร์ครอบครัวและชุมชน
2. ควรศึกษาวิจัยประเมินผลการจัดการเรียนการสอนตามระยะของการเรียน ในหลักสูตร เช่น ระยะที่ 1 การศึกษาทั่วไป ระยะที่ 2 การศึกษาระดับปริคlinik และระยะที่ 3 การศึกษาระดับคลินิก เพื่อให้สามารถวิเคราะห์สภาพปัญหา และปรับปรุงแก้ไขได้ทันที่ และทันต่อการเปลี่ยนแปลง
3. ควรทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับวิธีการพัฒนาคุณลักษณะผู้เรียนในเชิงทดลอง เชิงปฏิบัติการ แบบมีส่วนร่วมหรือวิธีการอื่น ๆ เพื่อหาองค์ความรู้ในการพัฒนานิสิตแพทย์ตรงตามบริบทของสถาบัน
4. ควรศึกษาวิจัยเชิงพัฒนาระบบและกระบวนการประเมินอาจารย์แพทย์โดยให้ผู้ถูกประเมินมีส่วนร่วมในการพัฒนาและทดลองใช้เพื่อศึกษาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของระบบการประเมินผู้สอนตามบริบทของการจัดการเรียนการสอนของคณะแพทยศาสตร์
5. ควรศึกษาวิจัยทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณเกี่ยวกับวิธีการจัดการเรียนรู้แก่นิสิตแพทย์ เพื่อพัฒนาทักษะด้านความรู้ และทักษะทางปัญญาให้สามารถแสดงหลักฐานเชิงประจักษ์ได้อย่างชัดเจน
6. ควรศึกษาวิจัยประเมินและติดตามผลลัพท์ หรือการพัฒนาตัวบ่งชี้เพื่อการประเมินผลลัพท์ของหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ให้สามารถแสดงหลักฐานเชิงประจักษ์ของการเป็นที่ยอมรับของสังคมได้

บรรณานุกรม

- กรอุษา ศรีสุวรรณ และอัจฉรา วัฒนางรงค์. (2552). วิจัยการประเมินหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2542 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ใน วารสารศรีนครินทรวิโรฒวิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์). 1 (2). กรกฎาคม-ธันวาคม 2552.
- คณะกรรมการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานโรงเรียนแพทย์ในระดับนานาชาติ (2557). *เกณฑ์มาตรฐานแพทยศาสตรศึกษาขั้นพื้นฐานมาตรฐานสากลของสหพันธ์แพทยศาสตรศึกษาโลกเพื่อการพัฒนาคุณภาพ ฉบับปรับปรุงใหม่ปีค.ศ. 2012.*(WFME, 2012).
- คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. (2554). *แผนยุทธศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. มหาสารคาม*
- คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.(2549). *หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2549).* มหาวิทยาลัยบูรพา. ชลบุรี
- คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่.(2548). *วิจัยประเมินหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตหาดใหญ่.* มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์. สงขลา.
- พรเพ็ญ เพชรสุขศิริ (มปป.) *การวางแผน การบริหาร และการประเมินผลโครงการ.* เอกสารอัดสำเนา. พิสิษฐ์ พิริยาพรรณ .(2555). รายงานประจำปี คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. เกี๋ยกูด ศรีเอิ้น. ชลบุรี
- ศิริชัย กาญจนวาสี.(2546). *การประเมินหลักสูตร : หลักการและแนวปฏิบัติ.* กรุงเทพมหานคร. ภาควิชาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (เอกสารอัดสำเนา).
- สมประสงค์ เสนารัตน์. (2552). *ปัญหาการประเมินผล. ดุษฎีนิพนธ์ ปริญญาเอกสาขาการวิจัยและประเมินผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.*
- Berk, R.A.(1981). *Educational evaluation methodology: The state of the art.* Baltimore: Johns Hopkins University Press.
- Cronbach, L. J. (1982). *Designing evaluations of educational and social programs.* San Francisco, CA: Jossey-Bass.
- Faculty of Medicine, The University of British Columbia (2010). *Dean's Task Force on MD Undergraduate Curriculum Renewal.* Canada.

Krejie and Morgan.(1960). "Small sample Techniques". *The NEA Research Bulletin*. 38 : 99 ;
December

Melrose, M. (1996). *Encouraging Transactional and critical models of curriculum evaluation, Proceeding of HERDSA Conference, Perth, Western Australia, 8-12 July ,1996*. Retrieved from <http://www.herdsa.org.au/confs/1996/melrose.html> on July 25,2004.

Sanders, J. R., & Cunningham, D. J. (1974). *Techniques and procedures for formative valuation*. In G. Borich (Ed.), *Evaluating Educational Programs and Products*. Englewood Cliffs, NJ: Educational Technology Press.

Stufflebeam, D.L.(2000). The CIPP Model for evaluation, In D.L. Stufflebeam, G.F. Madaus, & T. Kellayhan, (Eds.) *Evaulation Models* (2nd ed.) (Chapter 16) Boston: kluwer Academic Publishers.

Tawney,D.A.(1976). *Curriculum Evaluation Today: Trends And Implications* (pp. 125-136). London: Macmillan Education Ltd.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

ข้อมูลสำหรับผู้ร่วมวิจัย

ภาคผนวก ข

ใบยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย

ภาคผนวก ค

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ข้อมูลสำหรับผู้ร่วมวิจัย

การวิจัย เรื่อง : การประเมินหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ฉบับ พ.ศ. 2549 คณะแพทยศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา

เรียน ผู้เข้าร่วมโครงการวิจัยทุกท่าน

ท่านเป็นบุคคลหนึ่งที่ได้รับเลือกให้เข้าร่วมในการวิจัย ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อประเมินหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต พ.ศ. 2549 คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพาใน 4 ด้าน คือ 1) ด้านบริบทของหลักสูตร 2) ด้านปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร 3) ด้านกระบวนการการบริหารและการจัดการเรียนการสอน 4) ด้านผลลัพธ์ของหลักสูตร โดยใช้หลักการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับหลักสูตร วินิจฉัยจุดเด่น จุดด้อย ของหลักสูตรและการบริหารหลักสูตร ซึ่งจะเป็ประโยชน์ต่อการปรับปรุงกระบวนการหลักสูตรระหว่างการใช้หลักสูตร ช่วยตัดสินคุณภาพของหลักสูตร ว่าบรรลุจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้หรือไม่เพียงใด อันเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุง และเปลี่ยนแปลงหลักสูตรให้มีความเหมาะสมยิ่งขึ้นต่อไป เมื่อผู้เข้าร่วมวิจัยได้ตัดสินใจเข้าร่วมในการวิจัยครั้งนี้แล้ว คณะผู้วิจัยจะขอความร่วมมือจากผู้เข้าร่วมวิจัยในการทำแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา คุณลักษณะของอาจารย์ และปัจจัยสนับสนุนการเรียนรู้ ประสิทธิภาพในการบริหารหลักสูตร ตลอดจนคุณภาพของการบริหารหลักสูตร และผลลัพธ์ของหลักสูตร ข้อมูลต่าง ๆ ที่ท่านได้ให้ ข้อมูลแก่คณะผู้ศึกษาวิจัย จะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนางานด้านการจัดการศึกษาของคณะแพทยศาสตร์ โดยจะใช้ระยะเวลาในการทำแบบสอบถามประมาณ 15 นาที

ทั้งนี้ผู้เข้าร่วมวิจัยมีสิทธิที่จะถอนตัวหรือบอกเลิกการเข้าร่วมในโครงการวิจัยนี้เมื่อใดก็ได้ และการบอกเลิกการเข้าร่วมการวิจัยนี้ จะไม่มีผลกระทบใด ๆ ผู้เข้าร่วมวิจัย

คณะผู้วิจัยรับรองว่าจะตอบคำถามต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าสงสัยด้วยความเต็มใจ ไม่ปิดบัง ซ่อนเร้น จนข้าพเจ้าพอใจ ข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าจะถูกเก็บเป็นความลับและจะเปิดเผยในภาพรวมที่เป็นการสรุปผลการวิจัย

หากท่านมีปัญหาหรือข้อสงสัยประการใด กรุณาติดต่อได้ที่ ดร.เวธกา กลิ่นวิชิต คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โทรศัพท์ 038-386554 ต่อ 2205 ซึ่งยินดีให้ข้อมูลแก่ท่านทุกเมื่อ และขอขอบคุณในความร่วมมือ มา ณ โอกาสนี้

ใบยินยอมเข้าร่วมโครงการวิจัย

โครงการวิจัย เรื่อง การประเมินหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ฉบับ พ.ศ. 2549

คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

วันที่ให้คำยินยอม วันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ก่อนที่จะลงนามในใบยินยอมนี้ ข้าพเจ้าได้รับฟังคำอธิบายจากผู้วิจัย ถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย วิธีการในการศึกษาวิจัย รวมทั้งผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นจากการวิจัยอย่างละเอียดและมีความเข้าใจดีแล้ว โดยผู้วิจัยรับรองว่าจะตอบคำถามต่าง ๆ ที่ข้าพเจ้าสงสัยด้วยความเต็มใจไม่ปิดบังซ่อนเร้น จนข้าพเจ้าพอใจ

ข้าพเจ้าเข้าร่วมโครงการวิจัยนี้ด้วยความสมัครใจและมีสิทธิ์จะปฏิเสธหรือบอกเลิกการเข้าร่วมการวิจัยครั้งนี้เมื่อใดก็ได้ โดยการบอกเลิกการเข้าร่วมวิจัยครั้งนี้จะไม่ผลต่อการดูแลรักษาที่ข้าพเจ้าจะพึงได้รับต่อไป

คณะผู้วิจัยรับรองว่าจะเก็บข้อมูลเฉพาะที่เกี่ยวข้องกับตัวข้าพเจ้าเป็นความลับ และจะเปิดเผยได้เฉพาะข้อมูลในรูปที่เป็นผลสรุปการวิจัย การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับตัวข้าพเจ้าต่อหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง กระทำได้เฉพาะกรณีจำเป็นด้วยเหตุผลทางวิชาการเท่านั้น

ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความข้างต้นแล้ว มีความเข้าใจดีทุกประการ และได้ลงนามในใบยินยอมนี้ด้วยความเต็มใจ

หากข้าพเจ้ามีปัญหา หรือข้อสงสัยถึงผลที่เกิดขึ้นจากการวิจัย สามารถซักถามผู้วิจัยได้ทันที หรือซักถาม หัวหน้าโครงการวิจัย โดยติดต่อที่ ดร.เวธกา กลิ่นวิจิต คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา โทรศัพท์ 038-386554 ต่อ 2205

ลงชื่อ.....ผู้ยินยอม

(.....)

ลงชื่อ.....พยาน

(.....)

ลงชื่อ.....ผู้ทำวิจัย

(.....)

แบบสอบถามความคิดเห็นของบัณฑิตที่มีต่อการจัดการเรียนการสอน
หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

คณะแพทยศาสตร์

- คำชี้แจง** ❖ แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นแบบสอบถามในโครงการวิจัย เรื่อง การประเมินหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ฉบับ พ.ศ. ๒๕๔๙ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
- ❖ เป็นแบบสอบถามสำหรับบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาประจำปีการศึกษา ๒๕๕๕ ของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เท่านั้น และข้อมูลของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป
- ❖ โปรดกรอกข้อความลงในช่องว่าง และหรือทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องว่างตามความคิดเห็นของท่าน

ตอนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐาน

- ๑.๑ เพศ ชาย หญิง
- ๑.๒ ระดับการศึกษา ปริญญาตรี อื่น ๆ (ระบุ).....
- ๑.๓ สถานภาพ โสด สมรส อื่น ๆ (ระบุ).....
- ๑.๔ สถานที่ปฏิบัติงาน.....

ตอนที่ ๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน

การจัดการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑. ด้านหลักสูตร					
๑.๑ เนื้อหาที่เรียนตรงกับความต้องการของงานหรือการทำงาน
๑.๒ วัตถุประสงค์และกระบวนการจัดการเรียนการสอนมีความชัดเจนในการสร้างคุณลักษณะบัณฑิตแพทย์ที่พึงประสงค์.....
๑.๓ ความทันสมัยของเนื้อหาที่เรียน
๑.๔ ความเหมาะสมของจำนวนหน่วยกิตที่เรียนในหลักสูตร
๑.๕ ระยะเวลาของการฝึกปฏิบัติงาน / ฝึกประสบการณ์วิชาชีพ.....
๑.๖ เนื้อหาภาคทฤษฎีสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างเหมาะสม.....
๑.๗ การจัดประสบการณ์การศึกษาภาคปฏิบัติสามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้จริง
๒. ด้านอาจารย์ผู้สอน					
๒.๑ ความรู้ ความสามารถของอาจารย์ผู้สอน
๒.๒ วิธีการสอนของอาจารย์ผู้สอน
๒.๓ ความทุ่มเท / เอาใจใส่ของผู้เรียนของอาจารย์ผู้สอน
๒.๔ วิธีการประเมินผลผู้เรียน
๒.๕ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ของอาจารย์					
๒.๕.๑ การเรียนการสอนเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างแข็งขัน (Active Participation).....
๒.๕.๒ มีกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมให้นักศึกษได้เกิดการพัฒนาการคิด (Thinking Skill Development).....

* โปรดพลิก : มีต่อด้านหลัง ⇨

ตอนที่ ๒ (ต่อ)

การจัดการเรียนการสอน	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๒. ด้านอาจารย์ผู้สอน (ต่อ)					
๒.๕.๓ มีการสอดแทรกคุณธรรมจริยธรรมแห่งวิชาชีพแพทย์..
๒.๕.๔ มีการให้ข้อมูลย้อนกลับในการตรวจผลงานของนิสิต
๒.๕.๕ มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่คำนึงถึงผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง.....
๒.๖ มีการให้คำปรึกษา/คำแนะนำเกี่ยวกับการเรียน.....
๒.๗ เป็นแบบอย่างที่ดีด้านการพัฒนาความรู้และสร้างเสริมสุขภาพ
๓. ด้านสิ่งสนับสนุนการเรียนรู้					
๓.๑ ปริมาณของเอกสาร / ตำรา ประกอบการเรียน
๓.๒ ปริมาณของเครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้ในการเรียนการสอน
๓.๓ ปริมาณของสื่อ / วัสดุทัศนูปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน
๓.๔ การให้บริการห้องปฏิบัติการ / คอมพิวเตอร์
๓.๕ การให้บริการสื่อทัศนูปกรณ์
๓.๖ สภาพห้องเรียน.....
๓.๗ ความทันสมัยของสื่อการเรียนการสอน

ตอนที่ ๓ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการปรับปรุงการผลิตบัณฑิตสู่สังคม

หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต มีสิ่งสำคัญที่ควรปรับปรุงด้านใดบ้าง (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)

☐ ควรมุ่งผลิตแพทย์ให้เป็นแพทย์ที่จะปฏิบัติงานในชนบทยิ่งขึ้น	☐ ควรมุ่งผลิตแพทย์ให้เข้าสู่หน่วยงานราชการมากกว่าเอกชน
☐ ควรมุ่งให้มีศักยภาพในการเรียนรู้และการวิจัยมากขึ้น	☐ ควรคำนึงถึงความต้องการของตลาดแรงงานและสังคม
☐ ควรจัดการเรียนรู้และประสบการณ์ให้ทันสมัยมากขึ้น	☐ ควรสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ
☐ ควรพัฒนากระบวนการคิดให้มากขึ้น	☐ ควรพัฒนาทักษะทางด้านภาษาต่างประเทศและคอมพิวเตอร์มากขึ้น
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)	

ตอนที่ ๔ ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการให้บริการวิชาการ / ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์แก่ศิษย์เก่าและการติดต่อ

๔.๑ ท่านประสงค์จะให้คณะแพทยศาสตร์ ให้บริการวิชาการด้านความรู้และประสบการณ์วิชาชีพที่เป็นประโยชน์ต่อท่าน (ศิษย์เก่า) ในด้านใดบ้าง

☐ ทักษะทางคลินิกในการตรวจวินิจฉัยใหม่ ๆ	☐ ความก้าวหน้าทางวิชาชีพแพทย์	☐ คุณธรรมจริยธรรมแห่งวิชาชีพแพทย์
☐ การบริหารโรงพยาบาลและการสาธารณสุข	☐ การวิจัยทางการแพทย์และสาธารณสุข	☐ ทักษะภาษาต่างประเทศ
☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)		

๔.๒ คณะแพทยศาสตร์ ขอทราบหน่วยงานที่ท่านปฏิบัติงานอยู่ในปัจจุบัน หรือ ที่อยู่ เพื่อการติดต่อประสานงานต่อไป

หน่วยงานที่ท่านสังกัด :

ที่อยู่ (ที่ทำงาน) :

ตอนที่ ๕ ความคิดเห็น / ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ที่มีต่อการผลิตบัณฑิตของคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาการผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพต่อไป

.....

.....

.....

ขอขอบคุณสำหรับการให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี
สำนักงานจัดการศึกษา คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

แบบสำรวจความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของบัณฑิตแพทย์

คำชี้แจง ❖ แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นแบบสอบถามในโครงการวิจัย เรื่อง การประเมินหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ฉบับ พ.ศ. ๒๕๔๙ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

❖ วัตถุประสงค์เพื่อสอบถามความคิดเห็นและประเมิน **ความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของบัณฑิตแพทย์** ที่จบการศึกษาหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ฉบับ พ.ศ. ๒๕๔๙ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

❖ จึ่งใคร่ขอให้ท่านช่วยประเมินแบบสำรวจตามความคิดเห็นของท่าน เพื่อคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จะได้นำมาปรับปรุงคุณภาพการศึกษาต่อไป **โดยข้อมูลส่วนตัวของท่านจะถูกเก็บเป็นความลับและเผยแพร่เฉพาะส่วนที่เป็นประโยชน์ด้านวิชาการเท่านั้น**

ชื่อผู้ถูกประเมิน ระยะเวลาที่เข้าปฏิบัติงาน ปี เดือน

ความสัมพันธ์กับผู้ถูกประเมิน

ผู้บังคับบัญชา

แพทย์ผู้ร่วมงาน

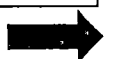
พยาบาลผู้ร่วมงาน

ผู้ร่วมงานอื่นๆ ระบุ

กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องของระดับความพึงพอใจที่ตรงกับความเห็นของท่าน

ท่านพึงพอใจต่อผู้ถูกประเมินในด้านต่างๆ ตามข้อข้างล่างนี้เพียงใด	ระดับความพึงพอใจ				
	๑ น้อย ที่สุด	๒ น้อย	๓ ปาน กลาง	๔ มาก	๕ มาก ที่สุด
ด้านคุณธรรม จริยธรรม					
๑. ความซื่อสัตย์ และปฏิบัติตามจรรยาบรรณ					
๒. ตรงต่อเวลา					
๓. มีระเบียบวินัย ปฏิบัติตามกติกาของสังคม					
๔. มีน้ำใจ เสียสละ รับผิดชอบ บำเพ็ญตนเป็นประโยชน์ มีจิตสาธารณะ					
๕. ปฏิบัติตามหน้าที่โดยไม่ละเมิดสิทธิผู้อื่น และรับผิดชอบต่อผลการปฏิบัติของตน					
ด้านความรู้ ความสามารถ					
๑. ความรู้ด้านการแพทย์โดยรวม					
๒. การบันทึกรายงานผู้ป่วยอย่างเหมาะสม					
๓. ความรู้ความเข้าใจในหลักการ วิธีการใช้เครื่องมือ อุปกรณ์ทางการแพทย์ต่าง ๆ					
๔. ความรู้ความเข้าใจในการทำหัตถการด้านการแพทย์					
๕. ความใฝ่เรียน ใฝ่รู้ติดตามความก้าวหน้าทางวิชาการ สามารถบูรณาการความรู้เชิงวิชาการสู่การปฏิบัติได้เป็นอย่างดี					
ด้านทักษะทางปัญญา					
๑. ความสามารถในการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา สามารถทำงานท่ามกลางความกดดันได้					
๒. มีความรอบรู้ สามารถตีความ จับใจความ และแปลความได้อย่างถูกต้อง					
๓. มีความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้กับงานที่ได้รับมอบหมาย					
๔. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ในการทำงาน					
๕. มีความสามารถในการวางแผน และปฏิบัติงานได้สำเร็จตามกำหนดเวลา					

โปรดพลิกหน้าถัดไป

ท่านพึงพอใจต่อผู้ถูกประเมินในด้านต่างๆ ตามข้อข้างล่างนี้เพียงใด	ระดับความพึงพอใจ				
	๑ น้อย ที่สุด	๒ น้อย	๓ ปาน กลาง	๔ มาก	๕ มาก ที่สุด
ด้านทักษะความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและความรับผิดชอบ					
๑. มีมนุษยสัมพันธ์ดี สามารถสื่อสารกับผู้ป่วยญาติ และค่านึงถึงประโยชน์ของผู้ป่วยเป็นหลัก					
๒. มีสถานะผู้นำ สามารถทำงานร่วมกับเพื่อนร่วมงานได้ทั้งในฐานะของผู้นำและผู้ร่วมงาน					
๓. สามารถวางตัวและแสดงความคิดเห็นได้อย่างเหมาะสมกับบทบาท และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น สามารถทำงานเป็นทีมได้ดี					
๔. มีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย ทั้งงานรายบุคคลและงานกลุ่ม					
๕. มีความรับผิดชอบในการพัฒนาความรู้ ความสามารถของตนเองอย่างต่อเนื่อง					
ด้านทักษะการวิเคราะห์เชิงตัวเลข การสื่อสารและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ					
๑. ความสามารถในการวิจัยหรือวิเคราะห์ข้อมูลเชิงตัวเลข					
๒. ความสามารถในการใช้คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ในการแสวงหาข้อมูล/การนำเสนองาน/การปฏิบัติงานให้บรรลุเป้าหมาย					
๓. ความสามารถในการใช้ภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ เพื่อการติดต่อสื่อสาร					
๔. ความสามารถในการสอนหรือถ่ายทอดความรู้					
๕. สามารถระบุแหล่งข้อมูล เข้าถึง คัดเลือกข้อมูล ความรู้ โดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ					

ความพึงพอใจที่มีต่อบัณฑิตแพทย์ มหาวิทยาลัยบูรพา ที่เป็นผู้ปฏิบัติงานในหน่วยงานของท่าน	๑ น้อยกว่า มาก	๒ น้อยกว่า	๓ เท่าเทียมกัน	๔ มากกว่า	๕ มากกว่า อย่างชัดเจน
ในภาพรวม บัณฑิตแพทย์ มหาวิทยาลัยบูรพา มีความรู้ความสามารถเมื่อเปรียบเทียบกับ บัณฑิตจากสถาบันอื่นที่ปฏิบัติงานในหน่วยงานของท่านในระยะเวลาเดียวกัน เป็นอย่างไร					
เมื่อเปรียบเทียบ ด้านความรู้					
เมื่อเปรียบเทียบ ด้านทักษะ					
เมื่อเปรียบเทียบ ด้านคุณลักษณะและทัศนคติ					

กรุณาแสดงความคิดเห็นถึงสิ่งที่ผู้ถูกประเมินควรปรับปรุง

.....

.....

.....

กรุณาให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตร

.....

.....

.....

สำหรับคณาจารย์

แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน
หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

- คำชี้แจง** ❖ แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นแบบสอบถามในโครงการวิจัย เรื่อง การประเมินหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ฉบับ พ.ศ. ๒๕๔๙ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
- ❖ เป็นแบบสอบถามสำหรับคณาจารย์ ข้อมูลของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนา การจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

ตอนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐาน

- ๑.๑ เพศ ชาย หญิง
- ๑.๒ ระดับการศึกษา (วุฒิการศึกษาสูงสุด)
- ปริญญาตรี (พ.บ.) วุฒิบัตร สาขา
- (ระบุ).....
- วุฒิบัตร อนุสาขา (ระบุ).....
- ปริญญาโท สาขา(ระบุ).....
- ปริญญาเอก สาขา(ระบุ).....
- อื่น ๆ (ระบุ).....
- ๑.๓ สถานภาพ โสด สมรส อื่น ๆ (ระบุ).....

ตอนที่ ๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านหลักสูตร					
1.แนวคิดพื้นฐาน(ปรัชญา/ปณิธาน)ของหลักสูตร มีความสอดคล้องกับหลักการทางวิชาชีพและแนวคิดการพัฒนาสังคมและสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงในระดับใด					
2.จุดมุ่งหมาย (มาตรฐาน) ของหลักสูตรมีความสอดคล้องกับแนวคิดพื้นฐานของหลักสูตร มีความครอบคลุมและชัดเจนในระดับใด					
3.โครงสร้างของหลักสูตรสอดคล้องกับจุดมุ่งหมาย สัดส่วนของแต่ละหมวดวิชาและการจัดรายวิชาเหมาะสมเพียงใด					
4.การกำหนดสาระการเรียนรู้ / เนื้อหาวิชา สอดคล้องกับโครงสร้าง หลักสูตรในระดับใด					
5.รายวิชาและหน่วยการเรียนรู้ มีคุณค่าทางวิชาการ / วิชาชีพ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในสังคมในระดับใด					
6.การกำหนดแนวทางการจัดการเรียนรู้แต่ละช่วงชั้น/ปี มีความเหมาะสมในระดับใด					
7.สื่อการเรียนรู้ และการวัดประเมินผลการเรียนรู้มีความพร้อมและเหมาะสมในระดับใด					
ปัจจัยเบื้องต้น/ปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร					
1.ผู้เรียนมีคุณสมบัติพื้นฐานด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะเบื้องต้นตามที่คาดหวังเพียงใด					
2.ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร มีคุณวุฒิความสามารถทางวิชาการ คุณลักษณะและผลงานทางวิชาการเหมาะสมในการสอนรายวิชาเพียงใด					
3.สิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ เช่น เอกสารประกอบหลักสูตร ตำรา สื่อการเรียนรู้ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องสมุด ฯลฯ มีเพียงพอและคุณภาพดีเพียงใด					

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
กระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร					
1.ผู้สอนมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายสอดคล้องกับหลักสูตร ความถนัด / ความสนใจของผู้เรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ มากน้อยเพียงไร					
2.ผู้สอนมีการวัดและประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน และมีการให้ข้อมูลย้อนกลับสำหรับผู้เรียนเหมาะสมในระดับใด					
3.กระบวนการบริหารหลักสูตร มีระบบการประเมินการสอนของครูผู้สอนเพื่อเป็นข้อมูลย้อนกลับสำหรับผู้สอนในระดับใด					
4.กระบวนการบริหารหลักสูตร มีระบบการประเมินหลักสูตรเมื่อใช้หลักสูตรครบวงจรแล้ว เพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัย ทันการเปลี่ยนแปลงในระดับใด					
ผลที่ได้จากการใช้หลักสูตร					
1.ผู้เรียนมีส่วนร่วมของการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรในระดับใด					
2.ผู้สำเร็จการศึกษา มีความรู้ ทักษะ และ คุณลักษณะตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรในระดับใด					
3.ผู้สำเร็จการศึกษสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ได้จริงในระดับใด					
4.ผู้สำเร็จการศึกษาเป็นที่ยอมรับของสังคม และเป็นที่พึงพอใจของผู้ใช้ผลผลิตหรือบัณฑิตมากน้อยในระดับใด					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ให้ความกรุณาในการตอบแบบสอบถาม

สำหรับผู้บริหารและผู้เชี่ยวชาญ

แบบสอบถามความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอน
หลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

- คำชี้แจง** ❖ แบบสอบถามฉบับนี้ เป็นแบบสอบถามในโครงการวิจัย เรื่อง การประเมินหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิต ฉบับ พ.ศ. ๒๕๔๙ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา
- ❖ เป็นแบบสอบถามสำหรับผู้บริหารและผู้เชี่ยวชาญ ข้อมูลของท่านจะเป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นต่อไป

ตอนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐาน

- ๑.๑ เพศ ชาย หญิง
- ๑.๒ ระดับการศึกษา (วุฒิการศึกษาสูงสุด)
- ปริญญาตรี (พ.บ.) วุฒิบัตร สาขา
- (ระบุ).....
- วุฒิบัตร อนุสาขา (ระบุ).....
- ปริญญาโท สาขา(ระบุ).....
- ปริญญาเอก สาขา(ระบุ).....
- อื่น ๆ (ระบุ).....
- ๑.๓ สถานภาพ โสด สมรส อื่น ๆ (ระบุ).....

ตอนที่ ๒ ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินหลักสูตร

๑. หลักสูตร

๑.๑ แนวคิดพื้นฐาน(ปรัชญา/ปณิธาน)ของหลักสูตร สอดคล้องกับหลักการทางวิชาชีพและแนวคิดการพัฒนาสังคมเพียงใด และสามารถนำไปปฏิบัติได้เพียงไร

.....

.....

.....

.....

๑.๒ จุดมุ่งหมาย (มาตรฐาน) ของหลักสูตรสอดคล้องกับแนวคิดพื้นฐานของหลักสูตรหรือไม่ และมีความครอบคลุมและชัดเจนเพียงใด

.....

.....

.....

.....

๑.๓ โครงสร้างของหลักสูตรสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายหรือไม่ สัดส่วนของแต่ละหมวดวิชาและการจัด
รายวิชาเหมาะสมเพียงใด

.....
.....
.....
.....

๑.๔ การกำหนดสาระการเรียนรู้ / เนื้อหาวิชา สอดคล้องกับโครงสร้าง หลักสูตรหรือไม่ อย่างไร

.....
.....
.....
.....

๑.๕ รายวิชาและหน่วยการเรียนรู้ มีคุณค่าทางวิชาการ / วิชาชีพ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้
จริงในสังคมหรือไม่ อย่างไร

.....
.....
.....
.....

๑.๖ การกำหนดแนวทางการจัดการเรียนรู้แต่ละช่วงชั้น/ปี มีความเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

.....
.....
.....
.....

๑.๗ สื่อการเรียนรู้ และการวัดประเมินผลการเรียนรู้มีความพร้อมและเหมาะสมหรือไม่ อย่างไร

.....
.....
.....
.....

๒. ปัจจัยเบื้องต้น/ปัจจัยนำเข้าของหลักสูตร

๒.๑ ผู้เรียนมีคุณสมบัติพื้นฐานด้านความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะเบื้องต้นตามที่คาดหวังเพียงใด

.....
.....
.....
.....

๒.๒ ผู้สอนมีความรู้ความเข้าใจในหลักสูตร มีคุณวุฒิ ความสามารถทางวิชาการ คุณลักษณะและผลงานทางวิชาการเหมาะสมในการสอนรายวิชาเพียงใด

.....
.....
.....
.....

๒.๓ สิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ เช่น เอกสารประกอบหลักสูตร ตำรา สื่อการเรียนรู้ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องสมุด ฯลฯ มีเพียงพอและคุณภาพดีเพียงใด

.....
.....
.....
.....

๓. กระบวนการจัดการเรียนการสอนของหลักสูตร

๓.๑ ผู้สอนมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายสอดคล้องกับหลักสูตร ความถนัด / ความสนใจของผู้เรียนแบบเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญมากน้อยเพียงไร

.....
.....
.....
.....

๓.๒ ผู้สอนมีการวัดและประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียน และมีการให้ข้อมูลย้อนกลับสำหรับผู้เรียนเหมาะสมเพียงใด

.....
.....
.....
.....

๓.๓ กระบวนการบริหารหลักสูตร มีระบบการประเมินการสอนของครูผู้สอนเพื่อเป็นข้อมูลย้อนกลับ
สำหรับผู้สอนหรือไม่ เพียงใด

.....
.....
.....

๓.๔ กระบวนการบริหารหลักสูตร มีระบบการประเมินหลักสูตรเมื่อใช้หลักสูตรครบวงจรแล้วเพื่อ
ปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัย ทันท่วงทีเปลี่ยนแปลงหรือไม่ เพียงใด

.....
.....
.....

๔. ผลที่ได้จากการใช้หลักสูตร

๔.๑ ผู้เรียนมีส่วนร่วมของการสำเร็จการศึกษาตามหลักสูตรเพียงใด

.....
.....
.....

๔.๒ ผู้สำเร็จการศึกษา มีความรู้ ทักษะ และคุณลักษณะตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพียงใด

.....
.....
.....

๔.๓ ผู้สำเร็จการศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ได้จริงเพียงใด

.....
.....
.....

๔.๔ ผู้สำเร็จการศึกษาเป็นที่ยอมรับของสังคม และเป็นที่พึงพอใจของผู้ใช้ผลผลิตหรือบัณฑิตมากน้อย
เพียงใด

.....
.....
.....
.....

ขอขอบคุณคณะผู้บริหารและผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ให้ความกรุณาในการตอบแบบสอบถาม